

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 2

บทคัดย่อ
ของ
คำตัน วิชัยคำจร

110 กพ. 2549

S 231 24

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ตุลาคม 2548

คำตัน วิชัยคำจร. (2548). *ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2*. สารนิพนธ์. กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ใน 3 ด้านคือ ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน และด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครูสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ขนาดใหญ่ จำนวน 249 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 3 ตอน คือ ตอนที่1 ประสพการณ์ในการทำงาน ตอนที่2 ความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .731 และตอนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนใน ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน และด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 50 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นด้านการเตรียมความพร้อมเท่ากับ .931 ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียนเท่ากับ .974 และด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนเท่ากับ .920 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' s Post Hoc Comparison)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อที่มีการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยรวม จำแนก ตามประสพการณ์ในการทำงาน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสพการณ์มากกว่า 10 ปีมีความคิดเห็นสูงกว่าครูที่มีประสพการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และครูที่มีประสพการณ์ 5 - 10 ปี

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อที่มีการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน จำแนกตามความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีระดับความรู้ความเข้าใจมาก มีความคิดเห็นสูงกว่าครูที่มีความรู้ความเข้าใจน้อย

TEACHERS' OPINIONS OF THE ADMINISTRATION OF STUDENT'S DEVELOPMENTAL
ACTIVITIES OF PRIVATE SCHOOLS AT BASIC EDUCATION LEVEL UNDER
THE OFFICE OF NONTHABURI EDUCATIONAL SERVICE AREA 2

AN ABSTRACT

BY

KAMTAN WICHAIKAMJORN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Educational Administration

At Srinakharinwirot University.

October 2005

Kamtan Wichaikamjorn. (2005). *Teachers' Opinions of the Administration of Student's Developmental Activities of Private Schools at Basic Education Level under the Office of Nonthaburi Educational Service Area 2*. Master's Project, M.Ed. (Educational Administration). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Asst. Prof. Dr. Phairojana Klinkularb.

The objectives of this research were to study teachers' opinions of the administration of student's developmental activities at basic education level in private schools under the Office of Nonthaburi Educational Service Area 2 in 3 aspects, i.e. preparation, performance of developmental activities for students, and evaluation of the activities. The sample, acquired through a simple random sampling technique, consisted of 249 teachers at basic education level in large-sized private schools under the Office of Nonthaburi Educational Service Area 2. A questionnaire was developed into 3 sections: Section 1 work experiences; Section 2 knowledge and understanding in developmental activities for students with a Kuder Richardson: KR20 of .731; Section 3 teachers' opinions of the administration of the student's developmental activities in the aforementioned 3 aspects, consisted of 50 items with a Cronbach alpha of .931, .974, and .920 respectively. The statistics used to analyze the data were percentage, mean, standard deviation, t- test, One-Way Analysis of Variance and Scheffe's Post Hoc Comparison.

The findings of the study were as follows.

1. The teachers' opinions of the administration of student's developmental activities at basic education level in private schools under the Office of Nonthaburi Educational Service Area 2 as a whole and individual aspects were at a high level.
2. The teachers with more than 10 years of experiences had higher opinions of the administration of developmental activities for students at .05 level than those with less than 10 years of experiences and those with 5-10 years of experiences.
3. The teachers with high level of knowledge and understanding of the administration of developmental activities for students had higher opinions of the administration at .05 level than those with low level knowledge and understanding

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 2

สารนิพนธ์

ของ

คำตัน วิชัยคำจร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ตุลาคม 2548

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน
ในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ของ คำตัน วิชัยคำจร
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ชูชาติ)

วันที่ 14 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2548

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี โดยได้รับความกรุณาช่วยเหลือแนะนำให้คำปรึกษาอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ และอาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี กรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ได้เสียสละเวลาอันมีค่าได้ให้ความกรุณา แนะนำเสนอแนวทาง ตรวจและแก้ไข การจัดทำสารนิพนธ์ทุกขั้นตอน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ และอาจารย์ในภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน อีกทั้งผู้ทำวิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำวิจัยในชุมชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 และรู้สึกถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยในการทำงานเป็นไปอย่างมีคุณค่ามากขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์และความเอาใจใส่ดูแลเป็นอย่างดี จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี ดร.สมศักดิ์ ฮุดโท อาจารย์ อลิสา กลิ่นธรร อาจารย์วลัยพร ศรีรัตน์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์อภิศักดิ์ กลิ่นธรร อาจารย์ใหญ่โรงเรียนกสินธรร และอาจารย์จันตรี ตัญญธำรง ที่ให้ความอนุเคราะห์แนะนำ สนับสนุนและกำลังใจในการทำสารนิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.นิรันดร์ บรรดาศักดิ์ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 รวมทั้งคุณครูที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามทุกท่าน

ขอขอบคุณคุณพินดา วราสุนันท์ ครอบครัววิชัยคำจร เพื่อนนิสิตและเพื่อนร่วมงานโรงเรียนกสินธรร ที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือ ห่วงใยและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดการทำสารนิพนธ์

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยมอบแด่คุณพ่อ คุณแม่ คุณครู อาจารย์ คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ถ่ายทอดความรู้ต่างๆ แก่ผู้วิจัย

คำตัน วิชัยคำจร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
แนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545.....	12
การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสถานศึกษาเอกชน.....	15
กิจกรรมพัฒนานักเรียน.....	19
หลักการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน.....	30
ความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน.....	47
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	52
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	63
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	63
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	64
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	67
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	96
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	96
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	97
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	97
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	99
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	99
สรุปผลการวิจัย.....	99
อภิปรายผล.....	101
ข้อเสนอแนะ.....	106
บรรณานุกรม.....	107
ภาคผนวก.....	119
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	138

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1 จำนวนและร้อยละของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานและความรู้ความเข้าใจใน การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน.....	72
2 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหาร กิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยรวมและรายด้าน.....	73
3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหาร กิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของเตรียมความพร้อมโดยรวมและรายด้าน	74
4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรม พัฒนานักเรียนในส่วนของเตรียมความพร้อม ด้านบุคลากร โดยรวมและรายข้อ.....	75
5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรม พัฒนานักเรียนในส่วนของเตรียมความพร้อม ด้านอาคารสถานที่ โดยรวมและรายข้อ.....	76
6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรม พัฒนานักเรียนในส่วนของเตรียมความพร้อม ด้านการจัดกลุ่มนักเรียน โดยรวมและรายข้อ.....	77
7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรม พัฒนานักเรียนในส่วนของเตรียมความพร้อม ด้านการจัดเวลา โดยรวมและรายข้อ.....	78
8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรม พัฒนานักเรียนในส่วนของปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยรวมและรายข้อ.....	79
9 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรม พัฒนานักเรียนในส่วนของปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน จำแนกเป็นรายข้อ.....	80

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
10	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรม พัฒนานักเรียนในส่วนของ การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการปฏิบัติร่วมกัน เป็นหมู่คณะ จำแนกเป็นรายข้อ.....	81
11	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรม พัฒนานักเรียนในส่วนของ การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการบูรณา จำแนกเป็นรายข้อ.....	82
12	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรม พัฒนานักเรียนในส่วนของ การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการเสริมความสัมพันธ์ จำแนกเป็นรายข้อ.....	83
13	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรม พัฒนานักเรียนในส่วนของ การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวมและรายด้าน.....	84
14	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรม พัฒนานักเรียนในส่วนของ การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนรายกิจกรรม จำแนกเป็นรายข้อ.....	85
15	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรม พัฒนานักเรียนในส่วนของ การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยการประเมินผล ผ่านช่วงชั้น จำแนกเป็นรายข้อ.....	86
16	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรม พัฒนานักเรียนในส่วนของ การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยการประเมินผล การตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียน จำแนกเป็นรายข้อ.....	87
17	การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน.....	88
18	การทดสอบรายคู่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวมจำแนก ตามประสบการณ์ในการทำงาน.....	89

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

19 การทดสอบรายคู่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน	
ด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวม	
จำแนก ตามประสบการณ์ในการทำงาน.....	90
20 การทดสอบรายคู่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน	
ทั้ง 3 ด้าน โดยรวมจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน.....	91
21 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหาร	
กิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม ระดับความรู้ความเข้าใจ	
ในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน	92
22 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหาร	
กิจกรรมพัฒนานักเรียน ในส่วนของการเตรียมความพร้อม โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม	
ระดับความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน.....	93
23 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหาร	
กิจกรรมพัฒนานักเรียน ในส่วนของการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวมและรายด้าน	
จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน.....	94
24 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหาร	
กิจกรรมพัฒนานักเรียน ในส่วนของการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวมและรายด้าน	
จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน.....	95

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

กรอบความคิดในการวิจัย

10

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นพื้นฐานอันสำคัญของการพัฒนาประเทศ (กรมวิชาการ. 2545ก: บทนำ) การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอภาคกันในการได้รับการศึกษา การจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จริง คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องดังที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544ก: 5-14) การจัดการศึกษาโดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญมากที่สุด การจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพโดยจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี คนเก่ง และอยู่ร่วมในสังคมอย่างมีความสุข บนพื้นฐานของความเป็นไทย การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนจะต้องมีการพัฒนาปรับปรุงให้เหมาะสม โดยมุ่งเน้นให้กิจกรรมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติจริงโดยการวิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน การทำงานเป็นกลุ่ม และประเมินผลเพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามลักษณะความพร้อมและความต้องการของนักเรียน (กรมวิชาการ. 2546: 1)

สถานศึกษาจะดำเนินการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิต การที่จะบรรลุถึงเป้าหมายของการพัฒนาคุณภาพดังกล่าว จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนานักเรียนโดยการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนนอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนตามปกติซึ่งสอดคล้องกับ อุดมศักดิ์ พลอยบุตร (2546: 8-9) ที่กล่าวว่า การศึกษาที่มุ่งหวังที่จะเห็นความเจริญงอกงามของผู้เรียนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และมาตรา 22 การจัดการศึกษายึดหลักผู้เรียนทุกคน มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้

ทำได้ ทำเป็น คิดเป็น รักการอ่าน และเกิดการเรียนรู้ และตามมาตรา 24 (5) ผู้สอนจะต้องสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเกิดความรู้ (นิรมล ศตวดี. 2546: 15-16)

การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนและกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมบุคลากรในสถานศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจ มีความสามารถที่จะแนะแนวให้กับผู้เรียน กิจกรรมพัฒนานักเรียนเป็นส่วนหนึ่งซึ่ง สามารถตอบสนอง จุดเน้นของสถานศึกษา หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งกำหนดให้มี สาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนควรเป็นการปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมตาม ความถนัดและความสนใจ อย่างแท้จริง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 26-39)

สภาพที่เกิดในชั้นเรียนจะเกี่ยวข้องกับคน 2 ฝ่าย คือ ครูกับนักเรียน ครูผู้สอนต้องพิจารณา คุณลักษณะเฉพาะของนักเรียนได้แก่ เพศ อายุ ระดับสติปัญญา พื้นฐานความรู้เดิม เจตคติ หรือ ค่านิยม นอกจากนี้ครูต้องพิจารณาว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน รูปแบบการเรียนรู้นิสัยการเรียน นิสัยการทำงาน วิธีการทำงาน พฤติกรรมต่างๆที่เป็นปัญหาต่อการเรียนของนักเรียน ครูผู้สอนในฐานะ ที่เป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับผู้เรียน ควรมีส่วนในการจัดการศึกษาและส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน ให้บรรลุผลสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ปัญญา แสงทวี. 2545: 12) ในปัจจุบันยังพบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรม พัฒนานักเรียนอยู่มาก ปัญหาสำคัญในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนคือ ครูไม่ให้ความสำคัญกับ การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน ครูขาดความรู้ ความเข้าใจ ปลดปล่อยให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมตาม ยถากรรม (อชิศา หาดอ้าน. 2545: 45)

การบริหารจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ยังไม่ได้รับความสนใจจากทุกฝ่ายอย่างแท้จริงการจัด กิจกรรมบางส่วนจัดให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนน้อย ขาดการเตรียมความพร้อมในการจัดกิจกรรมพัฒนา นักเรียน การปฏิบัติและการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ครูบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ขาดการปฏิบัติและประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง การบริหารกิจกรรมนักเรียนส่งผลกระทบต่อนักเรียน ทำให้ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายการศึกษา (ประยูร ศรีประสาธน์ และคณะ. 2546: 76)

สถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ได้พบปัญหาการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนเช่นกัน เนื่องจากการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้สถานศึกษาสามารถก้าวทันต่อ การเปลี่ยนแปลง การแข่งขันในทางการศึกษาของแต่ละสถานศึกษา เพราะคุณภาพของนักเรียนเป็น

สิ่งที่บ่งบอกถึงคุณภาพของครูและหน่วยงานเช่นกัน สถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน โดยทั่วไปมีปัญหา ในด้านการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนของครู ในด้านการเตรียมความพร้อม การปฏิบัติ รวมถึง การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ธีระ แทนศิริ (2541: 4) ได้ศึกษา ปัญหา การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการโดย ศึกษา สภาพปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียน และเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมนักเรียนตาม ทักษะของผู้บริหารโรงเรียนและครู สภาพการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนเอกชนมีการจัด กิจกรรมสำหรับนักเรียนตามนโยบายของรัฐบาล หรือมีการจัดทำมาตรฐานคุณภาพด้านกิจกรรม นักเรียนมากมาย ส่วนมากในการจัดกิจกรรมจะจัดตามความพร้อม ความถนัดของครูและโรงเรียนซึ่ง ค่อนข้างเป็นปัญหาในการปฏิบัติ เพราะนักเรียนไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมตามวัยอันสมควร สถานศึกษา เอกชนควรมีการปรับปรุงกิจกรรมพัฒนานักเรียน มีการให้ความรู้ สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากสถานการณ์จริงจากแหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอก ควรมีกิจกรรมนันทนาการให้นักเรียน ทุกคนได้มีโอกาสได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ส่วนกิจกรรมทางวิชาการ ควรดำเนินการโดยนักเรียนและครูได้ เข้าร่วมทุกกิจกรรม และควรมีแผนงานกิจการนักเรียนที่มุ่งเน้นด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (จิเชียร มิ่งแก้ว, 2545: บทคัดย่อ)

จากความสำคัญของกิจกรรมพัฒนานักเรียน ที่กล่าวมา รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ กิจกรรมพัฒนานักเรียน ในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน จะต้องมีการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนซึ่ง โรงเรียนจะต้องมีการวางแผนในการดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน ที่เหมาะสมที่มุ่งปลูกฝังและ สร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม ส่งเสริมการเรียนรู้ และวุฒิภาวะของผู้เรียนตอบสนอง ความต้องการ ความสนใจ ความถนัดของนักเรียน สถานศึกษาจึงต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่าย ทั้ง ครู บุคลากรทางการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมาการจัดกิจกรรม ยังไม่ประสบความสำเร็จ เท่าที่ควรอันเนื่องมาจากการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาไม่มีกระบวนการบริหารที่ ต่อเนื่อง ขาดความร่วมมือในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม การเตรียมความพร้อม การปฏิบัติและการ ประเมินผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอนซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับผู้เรียน ครูเป็นผู้ที่มีความสำคัญ ในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน และรวมถึงผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนส่งเสริมการจัดกิจกรรม หากครูผู้สอนไม่มีความรู้ความเข้าใจและไม่สามารถที่จะดำเนินการ จัดกิจกรรมได้เหมาะสมแล้วการ จัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนก็คงมีอาจบรรลุเป้าหมายที่กำหนดได้

จากปัญหาและแนวคิดต่างๆทำให้ผู้วิจัย ได้พบว่าการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนมีปัญหา ในด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการปฏิบัติกิจกรรม และด้านการประเมินผล ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ

ในการศึกษาการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการปฏิบัติกิจกรรม พัฒนานักเรียนและด้านการประเมินผลในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่เหมาะสมของครู พัฒนาปรับปรุงการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนและจัดกิจกรรมนักเรียนให้เหมาะสม มีการเตรียมความพร้อม การปฏิบัติกิจกรรมกิจกรรมพัฒนานักเรียน และประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ใน 3 ด้าน คือ ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน และด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อที่มีการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูในการมีส่วนร่วมบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดกิจกรรมได้ตามความมุ่งหมาย ของสถานศึกษาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาส่งเสริมการดำเนินการบริหารการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน ได้เหมาะสมเต็มตามศักยภาพและความมุ่งหมายที่กำหนด ตลอดจนใช้เป็นแนวทางพัฒนาคณาจารย์ ให้มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้ดีขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน สถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ขนาดใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 แนวการจัดการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และตามแนวคิดของกรมวิชาการ (2546: 8 -14) เกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ใน 3 ด้าน คือ ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน และด้านการประเมินผล กิจกรรมพัฒนานักเรียน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานขนาดใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 จำนวน 843 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ คือ ครูสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานขนาดใหญ่ อำเภอบางบัวทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 และกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Taro Yamane (ลัวัน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538: 297-298) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 274 คน จากนั้นจึงใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระได้แก่ สถานภาพของครูสถานศึกษาเอกชนขนาดใหญ่จำแนกได้ดังนี้

1.1 ประสบการณ์ในการทำงาน

1.1.1 ต่ำกว่า 5 ปี

1.1.2 ระหว่าง 5 – 10 ปี

1.1.3 มากกว่า 10 ปี

1.2 ความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน

1.2.1 น้อย

1.2.2 มาก

2. ตัวแปรตามได้แก่ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน

ใน 3 ด้าน คือ

2.1 ด้านการเตรียมความพร้อม

2.2 ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน

2.3 ด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **กิจกรรมพัฒนานักเรียน** หมายถึง การจัดกิจกรรมและสร้างประสบการณ์ด้านต่างๆ ให้แก่นักเรียน ตามความสนใจ ความถนัดและความต้องการของนักเรียน มุ่งเน้นพัฒนาองค์รวมของความเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งด้าน ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม ให้เป็นผู้มีศีลธรรมจริยธรรม มีคุณภาพ ส่งเสริมการเรียนรู้การสอนตามหลักสูตร ส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งสามารถแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือกิจกรรมแนะแนว และกิจกรรมนักเรียน

1.1 **กิจกรรมแนะแนว** หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริม และพัฒนาความสามารถของนักเรียน ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงปัญหา และเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดี

1.2 **กิจกรรมนักเรียน** หมายถึง กิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้นักเรียนปฏิบัติด้วยตนเอง ตอบสนองความต้องการของนักเรียนและเพื่อตอบสนองนโยบายของโรงเรียน พัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ นักเรียนได้ปฏิบัติอย่างครบขั้นตอน ตั้งแต่ การวางแผน การปฏิบัติ และการประเมินผลกิจกรรม เช่น กิจกรรมตามความถนัด กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี เป็นต้น

2. **การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน** หมายถึง กระบวนการบริหารตามหลักการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนซึ่งประกอบด้วย

2.1 **ด้านการเตรียมความพร้อม** หมายถึง เตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ การวางแผน เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมทุกประเภทสามารถดำเนินการได้บรรลุตามเป้าหมายของทางโรงเรียนซึ่งประกอบด้วย

2.1.1 ด้านบุคลากร หมายถึง ความพร้อมในด้านบุคลากร มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าหมวด หัวหน้างาน ครูที่ปรึกษาและผู้เรียน ร่วมกันในการวางแผน การเตรียมความพร้อม ในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา

2.1.2 ด้านอาคารสถานที่ หมายถึง ความพร้อมด้านอาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และ แหล่งการเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญที่นักเรียนจะใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ได้ ซึ่งจะต้องจัดให้เหมาะสมกับ กิจกรรมแต่ละกิจกรรม การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนจัดอย่างหลากหลายมีแผนงานในการติดต่อ ประสานงานสถานศึกษาพึงส่งเสริม การจัดสิ่งแวดล้อม สถานที่ ต้องส่งเสริมและเอื้ออำนวยให้เกิด ประโยชน์แก่นักเรียน

2.1.3 ด้านการจัดกลุ่มนักเรียน หมายถึง ด้านการจัดกลุ่มนักเรียน สามารถจัดได้ หลายรูปแบบตามความเหมาะสมตามระดับชั้น ความรู้ ความสามารถของนักเรียนการจัดกลุ่มเข้าร่วม กิจกรรมพัฒนานักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มย่อยๆ สามารถยืดหยุ่นหมุนเวียนตามความเหมาะสมของแต่ละ กิจกรรม นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันในการร่วมกิจกรรม การจัดกลุ่มนักเรียน สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ที่ต้องการในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน

2.1.4 ด้านการจัดเวลา หมายถึง การจัดเวลา ในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน สามารถใช้เวลาที่กำหนดในหลักสูตรหรือ ส่งเสริมการใช้เวลานอกเหนือจากในหลักสูตรกำหนด การจัด เวลาสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายของสถานศึกษา และควรมีการสำรวจความสนใจ ความต้องการ ของนักเรียน รับฟังความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมพัฒนานักเรียน

2.2 ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน หมายถึง การปฏิบัติกิจกรรมแนะแนวและ กิจกรรมนักเรียน ที่ส่งผลให้นักเรียนมีประสบการณ์หลากหลาย สนองความสนใจ ความสามารถของ แต่ละบุคคล มีลักษณะเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดโดยอาศัยหลักการดังนี้

2.2.1 การมีส่วนร่วมวางแผน หมายถึง การปฏิบัติกิจกรรมมีการประชุมออกแบบแผน การจัดกิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ และเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรมจริยธรรมค่านิยม เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ของผู้เรียน

2.2.2 การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะ หมายถึง มีการส่งเสริมความร่วมมือจาก ผู้บริหาร คณะกรรมการ หัวหน้ากิจกรรมพัฒนานักเรียน ครู และนักเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน นักเรียนเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำงานเป็นทีม อย่างมีขั้นตอน

2.2.3 การบูรณาการนำความรู้หรือวิชาการในห้องเรียนไปปฏิบัติ หมายถึง จัดกิจกรรม กระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วม ลงมือปฏิบัติ สรุปความรู้ ค้นหาข้อมูลใหม่อยู่เสมอ ตัดสินใจ เลือกวิธี ปฏิบัติกิจกรรม ตามความถนัดและความสนใจ พัฒนาจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ส่งเสริม ประสบการณ์ที่หลากหลาย

2.2.4 การเสริมความสัมพันธ์ระหว่าง บ้าน วัด สถานศึกษาชุมชนและต่อยอดภูมิปัญญา หมายถึง การประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนทราบ บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน สอดคล้องตามความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริม ความสัมพันธ์กับภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.3 ด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน หมายถึง การประเมินกิจกรรมพัฒนานักเรียนมีการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรม โดยมีแนวในการจัดการประเมินนักเรียน ตามที่สถานศึกษา กำหนด

2.3.1 รายกิจกรรม หมายถึง ประเมินผลตามจุดประสงค์ การเรียนรู้ เวลาในการเข้าร่วม กิจกรรมและการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน การประเมินผลการเรียนรู้ไปพร้อมกับการจัดกิจกรรม พัฒนานักเรียน โดยครูที่ปรึกษามีการขอเสริมข้อบกพร่องหากนักเรียน ไม่ผ่านการประเมินกิจกรรม

2.3.2 การประเมินผลการผ่านช่วงชั้น หมายถึง มีการประเมินพฤติกรรมนักเรียนเป็น รายบุคคลตามสภาพที่เป็นจริง การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน ใช้ข้อมูลที่หลากหลายมีการ เก็บข้อมูลระหว่างปฏิบัติกิจกรรมตลอดช่วงชั้น ผู้ที่ประเมินผลกิจกรรม ต้องมีความหลากหลาย สามารถสรุปผล และรายงานผลการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนเสนอคณะกรรมการและ ผู้บริหารพิจารณาตัดสินการผ่านช่วงชั้น

2.3.3 การตัดสินการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียน หมายถึง เมื่อสิ้นสุดระยะเวลา ปฏิบัติกิจกรรม มีการสรุปผลการตัดสินกิจกรรมพัฒนานักเรียน และการแจ้งผลการตัดสินการผ่าน หรือไม่ผ่านแก่นักเรียนและผู้ปกครองก่อนสิ้นสุดภาคเรียน เพื่อให้นักเรียนที่ไม่ผ่านมีโอกาสขอเสริม การตัดสินกิจกรรมพัฒนานักเรียน ให้ฝ่ายทะเบียนบันทึกผล การผ่านและไม่ผ่านเพื่อเป็นหลักฐาน ทางการศึกษา

3. สถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน หมายถึง โรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่ ซึ่งมีจำนวน นักเรียนมากกว่า 300 คน ที่เปิดสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับประถมศึกษาถึงระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 3 อำเภอบางบัวทองสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

4. ครู หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ทางการเรียนการสอน ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมและ ผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ขนาดใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2

5. ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ช่วงเวลาดังแต่เริ่มปฏิบัติงานหรือเวลาที่ดำรง ตำแหน่งเป็นครูผู้สอนจนถึงปัจจุบัน

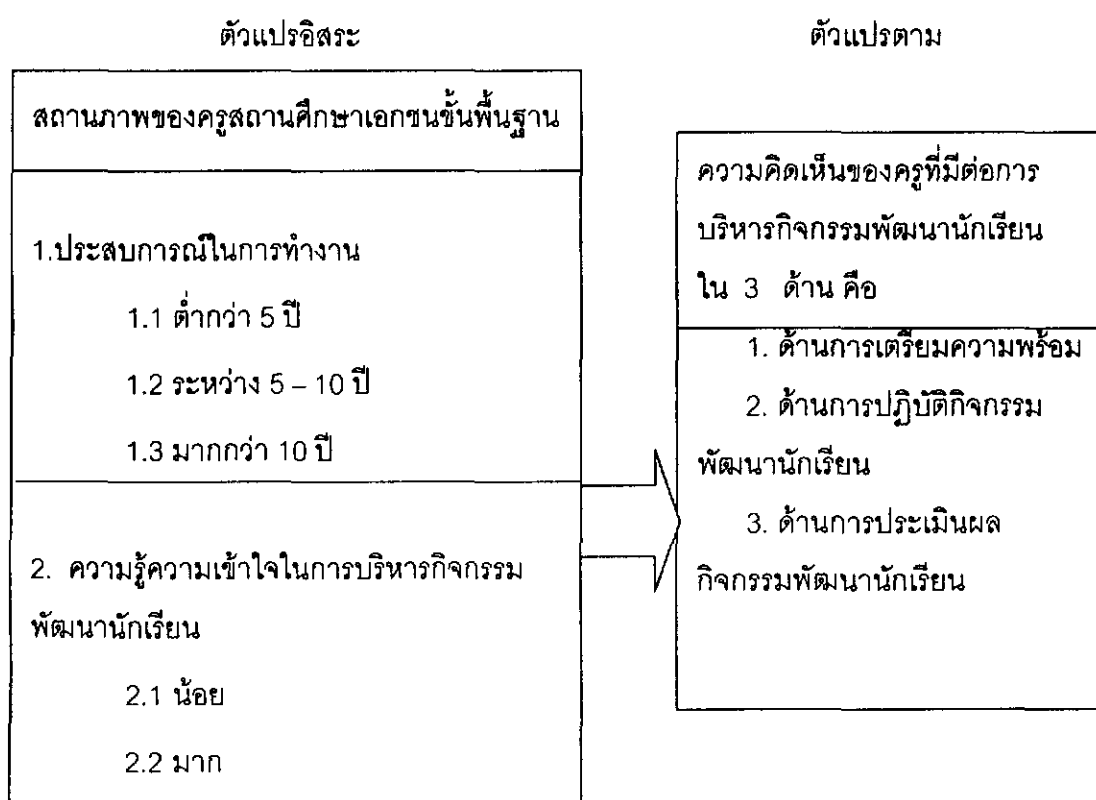
6. ความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน หมายถึง ความรู้ ความ เข้าใจของครูเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน หลักการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนความรู้ ความจำ การวิเคราะห์ การประยุกต์ใช้ การสังเคราะห์ การประเมินค่า สร้างสรรค์ความรู้ในด้าน การเตรียมความพร้อม ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนา กิจกรรม และด้านการประเมินผลกิจกรรม พัฒนานักเรียน โดยวัดจากการตอบแบบสอบถาม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 โดยอาศัย แนวการจัด การศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชน เน้นในเรื่องการจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนานักเรียน ให้ให้เป็นคนที่สมบูรณ์ ทั้งความรู้ คุณธรรมและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาที่มุ่งการเรียนรู้ การบริหารจัดการศึกษาเอกชน ให้มีความเป็นอิสระ ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ และแนวคิดของกรมวิชาการ (2546: 8 -14) เกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ใน 3 ด้านคือ 1.ด้านการเตรียมความพร้อม ในด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ และด้านการจัดกลุ่ม 2. ด้านการปฏิบัติกิจกรรม พัฒนานักเรียน การปฏิบัติกิจกรรมที่สนองความสนใจ ความถนัดของแต่ละบุคคล การมีส่วนร่วม วางแผนการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะและการบูรณาการกิจกรรม 3. การประเมินผลกิจกรรม พัฒนานักเรียน วิธีการที่ใช้ในการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน ซึ่งความคิดเห็นในการบริหาร กิจกรรมพัฒนานักเรียนดังกล่าวจะมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในการทำงานและความรู้ ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนดังเช่น งานวิจัยของ สุนัน จันทรโมลี (2544: 77)

ได้ศึกษา การประเมินความรู้และเจตคติของครูผู้สอนที่มีต่อแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีความรู้และเจตคติเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนต่างกัน และงานวิจัยของ อีระ แทนศิริ (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีทัศนะต่อปัญหาการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน โดยภาพรวมต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นกรอบความคิดในการวิจัยครั้งนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ครูสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนแตกต่างกัน
2. ครูสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ที่มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545
2. การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสถานศึกษาเอกชน
3. กิจกรรมพัฒนานักเรียน
 - 3.1 ความหมายของกิจกรรมพัฒนานักเรียน
 - 3.2 ความสำคัญของกิจกรรมพัฒนานักเรียน
 - 3.3 ประเภทของกิจกรรมพัฒนานักเรียน
 - 3.4 หลักการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน
4. หลักการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน
 - 4.1 การเตรียมความพร้อม
 - 4.2 การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน
 - 4.3 การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน
5. ความรู้ ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544ก: 5-28) มีหลายมาตราที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน มาตราที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมดังนี้

มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ต้องปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องในระบอบการเมืองการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภูมิใจในความเป็นไทย รู้รักสามัคคี ประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากลตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเองมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใฝ่รู้และเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

มาตรา 8 การจัดการศึกษาให้ยึดหลักการ การศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชนให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 9 การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักมีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและการจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ และทุกประเภทการศึกษา การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน

มาตรา 10 การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษา ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 23 การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย เน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ในเรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก ประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- (2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
- (3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกปฏิบัติให้ได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
- (4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆอย่างได้สัดส่วนสมดุล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา
- (5) ส่งเสริมสนับสนุน ให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ
- (6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

มาตรา 28 หลักสูตรการศึกษาระดับต่างๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษา สาระของหลักสูตรทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุลทั้งทางด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม

มาตรา 29 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรเอกชน เอกชน และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชนให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการ

มาตรา 35 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากรและการติดตามตรวจสอบและประเมินผล การจัดการขั้นพื้นฐาน

มาตรา 37 การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา 38 ให้แต่ละเขตพื้นที่การศึกษาให้มีคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจในการกำกับดูแล ส่งเสริมสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา 43 การบริหารจัดการศึกษาเอกชน ให้มีความเป็นอิสระโดยมีการกำกับติดตามการ ประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ

มาตรา 44 ให้สถานศึกษาเอกชน เป็นนิติบุคคลมีคณะกรรมการประกอบด้วย ผู้บริหาร สถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่าและ ผู้ทรงคุณวุฒิ

มาตรา 45 ให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับ และทุกประเภทการศึกษาตามที่ กฎหมายกำหนดโดยรัฐกำหนดนโยบายและมาตรการชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้าน การศึกษา

มาตรา 46 รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนและการลดเว้นภาษี และ สิทธิประโยชน์ที่เป็นประโยชน์แก่สถานศึกษาเอกชน

แนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีความเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน และสถานศึกษาเอกชนซึ่ง ในเรื่องการจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนานักเรียนให้ให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งความรู้ คุณธรรมและสามารถอยู่ กันอื่นได้อย่างมีความสุข การมีส่วนร่วมของบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน การจัดการศึกษาที่มุ่งการเรียนรู้ และการพัฒนานักเรียน การบริหารจัดการศึกษาเอกชน ให้มีความเป็นอิสระส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ มีการอาศัยความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้สอดคล้องตามความต้องการและความมุ่งหมาย ของสถานศึกษา

2. การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสถานศึกษาเอกชน

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนามนุษย์ เพราะการศึกษาเป็นการให้ความรู้ สติปัญญา ทักษะความชำนาญและทัศนคติที่ดีต่อความรู้ หากสังคมใดพลเมืองขาดการศึกษาเรียนรู้ สังคมนั้นย่อมประสบปัญหาต่างๆ อันเกิดจากความไม่รู้ ความขาดสติ (ศักดิ์ชัย เกียรติธนาสินทร์. 2547: 31)

บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกัน ในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย มาตรา 43 การจัดการศึกษาของรัฐคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน (มนตรี รูปสุวรรณ์และคณะ. 2542: 114-115)

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2543: 326-327) กล่าวถึง ความเป็นมาของการจัดการศึกษา เอกชนว่า รัฐเปิดโอกาสให้โรงเรียนเอกชนดำเนินการอย่างอิสระโดยไม่มีกฎหมายควบคุมจนถึงรัชสมัย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ. 2411-2453) มีการกำหนดนโยบายการจัดการศึกษา เอกชนขึ้นเป็นครั้งแรกในโครงการ ร.ศ. 117 (พ.ศ.2441) เนื่องจากคณะมิชชันนารีชาวอเมริกันได้จัดตั้ง โรงเรียนเซนต์ดอมินิกในกรุงเทพฯ และโรงเรียนเซนต์ดอมินิกนอกกรุงเทพฯ ซึ่งรัฐบาลได้ควบคุมดูแลเฉพาะโรงเรียน เซนต์ดอมินิกในกรุงเทพฯ เท่านั้น ต่อมารัฐได้สนับสนุนให้มีการจัดตั้งโรงเรียนเอกชน โดย คนไทยในปี พ.ศ. 2442 ได้มีการจัดตั้งโรงเรียนเอกชนบางวิชาซึ่ง เป็นโรงเรียนเอกชนแห่งแรกที่มีคนไทยเป็นเจ้าของ ต่อมาโรงเรียนเซนต์ดอมินิกได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนบุคคลตามระเบียบการศึกษาสำหรับประเทศ พ.ศ. 2454 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติ โรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2461 เป็นฉบับแรก เพื่อควบคุมให้โรงเรียนเอกชนจัดการเรียนการสอนด้วย ภาษาไทยและเน้นความจงรักภักดีต่อประเทศชาติ และต่อมาเมื่อได้มีการเปลี่ยนการปกครองเป็น ระบบประชาธิปไตยในปี พ.ศ. 2475 รัฐบาลต้องการที่จะขยายการศึกษาให้แพร่หลายประกอบกับการรับรองวิทยฐานะ และมาตรฐานของโรงเรียนราษฎร์ให้เท่าเทียมกับรัฐบาล จึงทำให้โรงเรียนราษฎร์ เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จนได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ ฉบับที่ 2 ขึ้นในปี พ.ศ.2479 โดยเพิ่มอำนาจของรัฐในการลงโทษโรงเรียนราษฎร์ลงในพระราชบัญญัติฉบับนี้ ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 ได้มีการจัดตั้งสำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชนขึ้น ซึ่งมีกระทรวงศึกษาธิการทำหน้าที่ ควบคุมดูแลรับผิดชอบกิจการโรงเรียนราษฎร์ ให้ได้ตามมาตรฐานทัดเทียมโรงเรียนรัฐบาลและเรียก โรงเรียนราษฎร์ใหม่ว่า โรงเรียนเอกชน นอกจากนั้นยังได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเรื่อยมาโดยตรา เป็นพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ขึ้นบังคับจนถึงปัจจุบันและรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้บัญญัติรับรองเรื่องการจัดการศึกษาไว้ว่า ให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วม

ในการจัดการศึกษา (มาตรา 43 วรรคสอง) และสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมเกิดความรู้ คู่คุณธรรม (มาตรา 81)

การจัดการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้มีหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมมีตามกลุ่มสาระทั้ง 8 กลุ่มสาระ ผู้เรียนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขเป็นกิจกรรมที่เลือกเองตามความสนใจ (ขจิต ฝอยทอง. 2546: 58)

การจัดการศึกษาเอกชน ที่ผ่านมามีได้รับการพัฒนาและก้าวหน้าจนเป็นกำลังสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ ผลจากการที่รัฐเปิดโอกาสและสนับสนุนการศึกษาเอกชนให้มีส่วนร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาของประเทศเพื่อเป็นการสนองความต้องการของเยาวชนและการให้อิสระในการดำเนินกิจการของตนเองภายใต้กฎหมาย นโยบายและระเบียบข้อบังคับที่กำหนดทำให้จำนวนโรงเรียนเอกชนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ได้รับการดูแลและส่งเสริมโรงเรียนเอกชนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 รวมทั้งนโยบายของรัฐและมีระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องจะมีหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้รับผิดชอบดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2543: 1-11)

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีหน้าที่ในการกำกับดูแล ส่งเสริมและสนับสนุนโรงเรียนเอกชนทุกระดับทุกประเภทรวมทั้งเรื่องอื่นๆ ที่เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

2. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดและหรือสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ มีหน้าที่ในการกำกับ ดูแล ส่งเสริมและสนับสนุนโรงเรียนเอกชนทุกระดับทุกประเภทที่อยู่ในจังหวัดหรืออำเภอนั้น ยกเว้น บางกรณีที่เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โรงเรียนเอกชนยังคงมีอิสระในการบริหารกิจการของตนเอง

โรงเรียนเอกชน มีคุณภาพการศึกษาที่เน้นให้โรงเรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและประเมินตนเอง ให้โรงเรียนเอกชนมีบทบาทโดดเด่น สามารถสร้างทางเลือกที่ดีสำหรับผู้รับบริการทางการศึกษา โรงเรียนเอกชนให้ความสนใจและร่วมมือเพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพตนเองเป็นอย่างดี และทำให้โรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่สามารถปรับเข้าสู่ระบบการประกันคุณภาพภายในและภายนอกตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (รุ่ง แก้วแดง. 2545: 227)

การบริหารระบบคุณภาพทั่วทั้งองค์กร และการจัดระบบย่อยให้เกิดคุณภาพทุกระบบควรดำเนินการตามวงจร PDCA ดังนี้ (มันทนา เฟิงนู. 2546: 45-46)

การวางแผน (Plan) การวางแผนที่ดีจะต้องกำหนดขั้นตอนการทำงานเป็นกระบวนการมาตรฐาน แต่ละขั้นตอนมีวิธีการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานและการบันทึกการทำงานทุกขั้นตอนเป็นปัจจุบัน

การทำตามแผน (Do) เป็นการปฏิบัติร่วมกันของทุกคนโดยใช้ฐานโรงเรียนตามกระบวนการวิธีการและบันทึก บุคคลภายในองค์กรที่รับผิดชอบในระบบย่อยต่างๆ จะปฏิบัติและบันทึกต่อเนื่องเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

การตรวจสอบ/ประเมินผล (Check) เป็นการประเมินตนเองร่วมกันประเมินหรือผลัดเปลี่ยนกันประเมินภายในระหว่างบุคคล ระหว่างทีมย่อยในโรงเรียน

การปรับปรุงพัฒนา (Act) เป็นการนำผลการประเมินมาแก้ไขพัฒนาระบบ ซึ่งอาจจะแก้ไขพัฒนาในส่วนที่เป็นกระบวนการ วิธีการ ปัจจัย หรือการบันทึกให้ดีขึ้น จนระบบคุณภาพหรือวงจรคุณภาพเป็นวัฒนธรรมการทำงานขององค์กรอย่างยั่งยืน

การจัดการศึกษาเอกชนมีสภาพปัญหาหลักขณะดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2540: 25-29)

1. การพัฒนาคุณภาพการศึกษา แม้ว่ารัฐได้มีนโยบายและมาตรการต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของเอกชน นักเรียนในโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานครโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ และโรงเรียนที่เก็บค่าธรรมเนียมการเรียนสูง ปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพในการจัดการศึกษาของเอกชนเป็นผลมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น การพัฒนาทางวิชาการ ด้านการพัฒนาบุคลากร และการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอนยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง การบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรนักเรียนต้องใช้เวลาเรียนในแต่ละวันมากกว่าโรงเรียนโดยทั่วไป ประสิทธิภาพในการเรียนของนักเรียนจึงลดลง

2. การจัดการศึกษาของเอกชนค่าธรรมเนียมการเรียนลดลงไม่เพียงพอที่จะนำมาพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง หรือโรงเรียนที่เก็บค่าธรรมเนียมต่ำอยู่แล้ว และมีนักเรียนเข้าเรียนน้อย ทำให้ไม่สามารถดำรงกิจการต่อไปได้ เพราะจัดแล้วไม่คุ้มค่างับค่าใช้จ่าย

3. การบริหารและการจัดการขาดการส่งเสริมให้สถานศึกษาเอกชนมีความคล่องตัวในการดำเนินงานทั้งการบริหารและการพัฒนาทางวิชาการยังมีปัญหาในทางปฏิบัติขาดความคล่องตัวอย่างแท้จริง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2540: 39-40) ได้สรุปแนวคิดในการพัฒนาการศึกษาเอกชนระยะ 15 ปี (ในร่างแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนระยะ 15 ปี พ.ศ. 2538-2554) ซึ่งเป็นผลการสัมมนาผู้บริหารระดับสูง ผู้แทนกรมและภาคเอกชน โดยสรุปมีดังนี้

1. ในด้านการบริการกิจการสถานศึกษา

1.1 รูปแบบการจัดการศึกษาเอกชนสถานศึกษาเอกชนควรเป็นนิติบุคคล มีระบบบริหารแบบสากล ควรยกเลิกระบบครอบครัวยุติโดยเร็วที่สุด มีความคล่องตัวในการทำงานมากขึ้น

1.2 การลงทุน ผู้ประกอบการควรมีจิตสำนึกในการจัดการศึกษาเพื่อเยาวชนของชาติ เร่งรัดให้มีกองทุนบริจาค (Endowment Fund) ของแต่ละโรงเรียน รัฐควรอุดหนุนด้านต่างๆ ใจให้ภาคเอกชนมาลงทุนโดยเฉพาะ การหาแหล่งเงินทุนระยะยาวดอกเบี้ยต่ำและให้มีการร่วมลงทุนกับต่างประเทศ

1.3 หลักสูตร ควรให้เอกชนพัฒนาหลักสูตรของตนเองได้ หลักสูตรควรมีการสอนมากกว่า 1 ภาษาโดยคำนึงถึงวุฒิภาวะและความพร้อม และเมื่อเด็กรู้ภาษาแม่เข้มแข็งแล้วและให้มีการเรียนคอมพิวเตอร์และภาษาต่างประเทศตั้งแต่ระดับประถมศึกษา

1.4 การสร้างภาพลักษณ์ของสถานศึกษา สถานศึกษาทุกระดับทุกประเภทควรได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพเพื่อเข้าสู่สากลได้ และควรส่งเสริมให้สถานศึกษาพึ่งตนเองได้

2. ในด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน

2.1 ด้านคุณภาพ ผู้สำเร็จจากสถานศึกษาเอกชนเป็นผู้มีความรู้ด้านภาษาอย่างน้อย 2 ภาษา มีทักษะวิชาการในการรับรู้และใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

2.2 ด้านปริมาณส่งเสริมให้สถานศึกษาเอกชนสู่ชนบท และกำหนดสัดส่วนระหว่างภาครัฐและเอกชนให้ชัดเจน

3. ในด้านการพัฒนาบุคลากร

3.1 ด้านคุณภาพ ความเป็นเลิศทางวิชาการและสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน มีความสุข และเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ

3.2 การสรรหาและการเตรียมบุคลากร ส่งเสริมให้ภาคเอกชนผลิตบุคลากรตามความต้องการและสร้างสิ่งจูงใจให้บุคลากรจากภาคอื่นๆ เข้ามาอยู่ในภาคการศึกษาเอกชน

3.3 การธำรงรักษาโดยพัฒนานักบุคลากรและสร้างความมั่นคงในวิชาชีพจัดสวัสดิการให้แก่บุคลากรอย่างเพียงพอและเหมาะสม ตลอดจนสร้างศักดิ์ศรีให้เป็นที่ยกย่องของสังคม

3.4 การแลกเปลี่ยนกับต่างประเทศ ให้มีการร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนครูพร้อมจัดให้มีหน่วยประสานงานกับต่างประเทศ

การบริหารโรงเรียนเอกชนจะต้องจัดระบบการบริหารที่ดี เพื่อการจัดการศึกษาจะได้มีคุณภาพ โดยมีคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นผู้ดูแล สนับสนุนส่งเสริมในการบริหารงานตามพระราชบัญญัติการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2525 (ปิยวดี ฟ้ากระจำว. 2544: 17)

การจัดการศึกษาสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน มีการพัฒนาการศึกษาเอกชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สภาพการจัดการศึกษาเอกชนที่ได้กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าเอกชนเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาอันเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐมาเป็นเวลานานและได้รับรองสิทธิในการจัดการศึกษาโดยพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติรับรองเรื่องการจัดการศึกษาไว้ว่า ให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกลุ่มสาระ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และอีกหนึ่งกิจกรรมพัฒนานักเรียน ต้องจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการจัดการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกิจกรรม ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนานักเรียนเป็นการจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับนักเรียนให้เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัยมีคุณภาพ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาอย่างเต็มที่ มุ่งพัฒนา ทั้งร่างกาย สติปัญญาและอารมณ์และสังคม ปลุกฝังการสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์ต่อสังคม

3. กิจกรรมพัฒนานักเรียน

3.1 ความหมายของกิจกรรมพัฒนานักเรียน

สุวิทย์ หิรัญยกานต์; สิริวรรณ เมธีวิวัฒน์; และ ชนินทรชัย อินทราภรณ์ (2540: 7) ให้ความหมายของกิจกรรม (activity) ว่าหมายถึงสภาพการเรียนรู้ใดๆที่เด็กได้กระทำด้วยความเต็มใจทั้งทางสมอง (mental) และทางกาย (physical) เพื่อเป็นการสนองความต้องการของผู้กระทำให้บรรลุจุดหมาย เช่น การค้นคว้า แก้ปัญหา อภิปราย การเรียนรู้ที่ถูกต้องจะให้เด็กได้ประกอบกิจกรรมให้

มากที่สุด แต่การจัดกิจกรรมควรอยู่บนรากฐานของความสนใจของเด็กอุดมการณ์ทางประชาธิปไตยให้ทุกคนได้เข้าร่วมในกิจกรรมตามความสามารถของแต่ละบุคคล

กิจกรรมนักเรียน หมายถึงกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนสนับสนุนให้นักเรียนร่วมกันจัดขึ้นนอกเวลาเรียน และนอกเหนือจากหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนดให้เรียนเวลาเรียนปกติ ทั้งนี้ด้วยความสมัครใจของนักเรียนเอง และด้วยความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกของโรงเรียน ในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้กิจกรรมแต่ละอย่างบรรลุความสำเร็จตามความมุ่งหมาย คำว่ากิจกรรมนักเรียน (Student activities) แต่เดิมมีชื่อเรียกหลายอย่างเช่น เรียกว่า กิจกรรมนอกหลักสูตร (Extracurricular activities) หรือ กิจกรรมนอกชั้นเรียน (Extra class activities) หรือกิจกรรมร่วมหลักสูตร (Co – curricular activities) ทั้งนี้ก็โดยถือว่ากิจกรรมเหล่านี้จัดขึ้นนอกเหนือจากที่หลักสูตรกำหนดไว้และจัดนอกชั้นเรียน นอกเวลาเรียนตามปกติกิจกรรมนักเรียน (Student activities) มีประวัติเดิมมาจากคำว่ากิจกรรมนอกหลักสูตร ซึ่งย่อมาหมายถึงกิจกรรมที่โรงเรียนสนับสนุนให้นักเรียนร่วมกันจัดขึ้นนอกเวลาเรียนด้วยความสมัครใจของนักเรียน มีโรงเรียนให้สนับสนุนช่วยเหลือ (กาญจนา ศรีภาพสินธุ์. 2531: 455-461)

กิจกรรมร่วมหลักสูตร คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อการเรียนรู้ ส่วนร่วมอยู่ด้วยในรายวิชาที่กำหนดไว้ให้ศึกษา เพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งที่รวมอยู่ในรายวิชาที่กำหนดให้ศึกษาเพื่อการเรียนรู้ กิจกรรมร่วมหลักสูตรนี้มีชื่อเรียกต่างกันออกไป เช่น กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมนักเรียน กิจกรรมพิเศษ กิจกรรมร่วมหลักสูตร กิจกรรมทุกประเภทที่จัดโดยนักเรียน นิสิต นักศึกษา ภายใต้การควบคุมดูแลของสถานศึกษา จัดเพื่อสนองความถนัด ความสนใจ และส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน ไม่มีการคิดหน่วยกิตหรือคะแนนทางวิชาการ และผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านั้นด้วยความสมัครใจ (ชาญชัย ศรีไธยเพชร. 2531: 1-5)

อนุชิต เริงจำเนียร (2545: 7) ให้ความหมายของกิจกรรมนักเรียนว่า หมายถึง กิจกรรมนอกห้องเรียน ที่นักเรียนนักศึกษาร่วมกันจัดขึ้น โดยมีอาจารย์เป็นผู้ให้คำปรึกษา อำนวยความสะดวกและกำกับดูแลทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ด้านต่างๆ ให้แก่นักเรียน

กิจกรรมพัฒนานักเรียน เป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นกระบวนการ ด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลายในการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม มุ่งเสริมเจตคติ คุณค่าชีวิต ปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเองสร้างจิตสำนึกในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับตัว และปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ประเทศชาติ และดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข (กรมวิชาการ. 2546: 2)

กิจกรรมพัฒนานักเรียนหมายถึง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มุ่งเน้นพัฒนาองค์รวมของความเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทุกด้าน ให้เป็นผู้มีศีลธรรมจริยธรรม มีคุณภาพ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถพัฒนาตนเต็มตามศักยภาพ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยสอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (เยาวภา อุตสาหกรรม. 2547: 11-12)

จากความหมายของกิจกรรมพัฒนานักเรียนดังกล่าว ผู้วิจัยขอสรุปความหมายของกิจกรรมพัฒนานักเรียน หมายถึง การจัดและสร้างประสบการณ์ด้านต่างๆ ให้แก่นักเรียน ตามความสนใจ ความถนัดและความต้องการของนักเรียน มุ่งเน้นพัฒนาองค์รวมของความเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม ให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีคุณภาพ ส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตร และส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ

3.2 ความสำคัญของกิจกรรมพัฒนานักเรียน

กิจกรรมพัฒนานักเรียน เป็นกิจกรรมที่จัดให้นักเรียน ได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม การเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เลือกด้วยตนเอง ตามความถนัดและความสนใจอย่างแท้จริง เพื่อการพัฒนาที่สำคัญคือการพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้ครบทุกด้านทั้ง ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม ให้เป็นผู้มีศีลธรรมจริยธรรมมีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกการทำประโยชน์เพื่อสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545:1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนซึ่งเน้นในเรื่องการจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนานักเรียนให้ เป็นคนที่สมบูรณ์ ทั้งความรู้ คุณธรรมและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาที่มุ่ง การเรียนรู้และการพัฒนานักเรียน การอาศัยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญกับการพัฒนานักเรียนจัดกิจกรรม ให้สอดคล้องตามความต้องการและความสนใจของนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544: 5)

การจัดกระบวนการเรียนรู้นั้นในมาตรา 24 (1) กำหนดไว้ว่าให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นการบอกถึงกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสอนโดยจัดเนื้อหา สาระและกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน

สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรม ให้เหมาะสมกับวัยวุฒิภาวะและความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน โดยคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545ก: 3)

1. จัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อเกื้อกูลส่งเสริมการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้การบูรณาการองค์ความรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นต้น

2. จัดกิจกรรมตามความสนใจ ความถนัดตามธรรมชาติ และความสามารถ ความต้องการของผู้เรียนและชุมชน เช่น ชมรมทางวิชาการต่างๆ เป็นต้น

การจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อสังคม เช่น กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี กิจกรรมแนะแนวกิจกรรมประเภทบริการด้านต่างๆ ฝึกการทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนร่วม (ถวัลย์ มาศจรัส. 2545: 199)

การจัดแนะแนว มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้หลักสูตรมัธยมศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ หลักสูตรมัธยมศึกษามีความมุ่งหวังให้นักเรียนรู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา รักงานและมีค่านิยมที่ดีในการประกอบอาชีพ ส่งเสริมการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตเศรษฐกิจและสังคม (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2542: 72)

การจัดกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียนนั้นครูแนะแนวควรดำเนินการ ตามรูปแบบขั้นตอนคือ วิเคราะห์ กำหนดจุดมุ่งหมาย วิเคราะห์เนื้อหา กำหนดเทคนิควิธีการ วางแผน การเตรียมการจัดกิจกรรมแนะแนวและขั้นประเมินผล (ชลลัดดา ขวัญเมือง. 2541: 70)

งานแนะแนวเป็นงานที่เกี่ยวกับชีวิตของนักเรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นการทำงานแนะแนวที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีการวางแผนล่วงหน้าตลอดปี เกี่ยวกับเรื่องผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ วิธีดำเนินการ งบประมาณและวิธีประเมินผล และจากแผนที่กำหนดขึ้นก็จะสามารถทำเป็นปฏิทินการปฏิบัติงานแนะแนวแจกจ่ายแก่คณะครูเพื่อการประชาสัมพันธ์และขอความร่วมมือได้อย่างดี (วัลนิภา ฉลากบาง. 2535: 172-178)

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีความสำคัญกับกระบวนการดังนี้ (พันธนิย์ วิหคโต. 2547: 45)

1. กระบวนการเรียนรู้ที่เป็นส่วนร่วม ได้แก่ ทักษะกระบวนการปรับตัวและดำรงชีวิต ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม กระบวนการกลุ่มในการอยู่ร่วมกัน ทักษะกระบวนการจัดการ การวางแผน ทักษะชีวิต ทักษะทางสังคม ทักษะการดำเนินชีวิต

2. กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเฉพาะด้าน คือ

2.1 กระบวนการทางปัญญา ได้แก่ กระบวนการแสวงหาและการใช้ข้อมูล

กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแก้ไขปัญหา ทักษะในการเรียน ทักษะการสังเกต ทักษะการคิดวิเคราะห์

2.2 กระบวนการทางปฏิบัติ ได้แก่ ทักษะในการทำงาน ทักษะการเป็นผู้ช่วยเหลือ

กระบวนการเชิงทักษะ ทักษะกระบวนการลูกเสือ กระบวนการฝึกทักษะ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการสร้างสัมพันธ์ ทักษะในการให้คำปรึกษาเบื้องต้น

2.3 กระบวนการทางความรู้สึก ได้แก่ กระบวนการสร้างเสริมจิตสำนึกความรู้สึก

รู้จักเข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น กระบวนการพัฒนาคุณลักษณะทางอารมณ์ บุคลิกภาพ ศีลธรรมและจริยธรรม

ความสำคัญของการบริหารกิจการนักเรียนมีดังนี้ (ธีรวุฒิ ประทุมณพรัตน์. 2534: 6-7)

1. ความสำคัญต่อตัวนักเรียนเองการบริหารกิจการนักเรียนช่วยให้นักเรียนรายบุคคลได้มีโอกาสคลายเครียดจากการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติ

2. ความสำคัญต่อครู-อาจารย์ การบริหารกิจการนักเรียน ช่วยให้ครู-อาจารย์ได้สัมพันธ์กับนักเรียนรายบุคคล จนรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความสามารถ ความสนใจ ความถนัดตามธรรมชาติ และสามารถให้ความช่วยเหลือรายบุคคลได้ดียิ่งขึ้น

3. ความสำคัญต่อผู้บริหารโรงเรียน การบริหารกิจการนักเรียนช่วยให้ผู้บริหารโรงเรียนได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน ผู้ปกครอง นายจ้าง และโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่สูงขึ้นไป

4. ความสำคัญต่อครูแนะแนว การบริหารกิจการนักเรียน ช่วยให้ครูแนะแนวที่ไม่มีแบบทดสอบด้านความถนัด ความสนใจ ได้ข้อมูลด้านความถนัด และความสนใจจากการสังเกตและบันทึกข้อมูลประจำวัน ในการร่วมทำกิจกรรมนักเรียนรายบุคคล เพื่อนำไปประกอบการให้คำปรึกษาหารือกับนักเรียนในการตัดสินใจ วางแผนเลือกอาชีพและเลือกสายการเรียนให้เหมาะสมกับตนเอง

5. ความสำคัญต่อประเทศชาติ การบริหารกิจการนักเรียนช่วยให้ประเทศชาติได้พลเมืองที่เพียบพร้อมด้วยปัญญาธรรม สามัคคีธรรมและความเป็นธรรม เป็นพลเมืองที่ประเทศชาติพึงปรารถนา

สรุปว่าความสำคัญของการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน ทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ เพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ และปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เลือกด้วยตนเองตามความถนัดและ

ความสนใจอย่างแท้จริง ปลุกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนหรือผู้ที่ต้องจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน จัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม ตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถ และส่งเสริมประสบการณ์ให้แก่ักเรียนให้เกิดการเรียนรู้

3.3 ประเภทของกิจกรรมพัฒนานักเรียน

กิจกรรมพัฒนานักเรียน เป็นกิจกรรมที่สถานศึกษา ต้องจัดให้นักเรียนในทุกช่วงชั้นในการจัดการศึกษาได้พัฒนาความสามารถของตนเอง ตามความถนัดและความสนใจให้เต็มศักยภาพมีรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม ตามที่สถานศึกษากำหนดลักษณะกิจกรรมพัฒนานักเรียนแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ (กรมวิชาการ. 2545: 38)

1. กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสม ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต ภูมิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงปัญหา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งครูทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อและการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพ และการมีงานทำ

2. กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองอย่างครบวงจรตั้งแต่ศึกษาวิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงาน โดยเน้นการทำงานร่วมกันอย่างเป็นกลุ่ม เช่น โครงการ กิจกรรมตามความสนใจ ชุมนุมวิชาการ กิจกรรมรักการอ่าน กิจกรรมสาธารณประโยชน์ ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และผู้นำเพ็ญประโยชน์

กิจกรรมพัฒนานักเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จัดประเภทของกิจกรรมพัฒนานักเรียน แบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2546: 6)

1. กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล เสริมสร้างทักษะชีวิต ภูมิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงปัญหาและเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดี

2. กิจกรรมตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน หรือกิจกรรมพัฒนาสาระการเรียนรู้กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาล เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อตอบสนองความสนใจของผู้เรียน พัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ ทักษะ ความสามารถพิเศษ ที่นำไปสู่ความเป็นเลิศ

3. กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้นำเพื่อประโยชน์ และรักษาดินแดนเป็นกิจกรรมที่พัฒนานักเรียน ให้เต็มศักยภาพเพื่อเป็นพลเมืองที่ดี ปลูกฝังความมีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์ สุจริต มีความสามัคคี อยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข และบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม

สรุปได้ว่า กิจกรรมพัฒนานักเรียน เป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นระบบได้แก่ กิจกรรมแนะแนว และกิจกรรมนักเรียน กิจกรรมตามความถนัด กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี กิจกรรมที่พัฒนานักเรียน เพื่อเป็นพลเมืองที่ดี ปลูกฝังความมีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์ สุจริต มีความสามัคคี อยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข และบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม

3.4 หลักการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน

3.4.1 หลักการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนมีหลักการดังนี้ (กรมวิชาการ. 2546: 2 -3)

3.4.1.1 มีการกำหนดวัตถุประสงค์และแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม

3.4.1.2 จัดให้เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความสนใจ ความถนัด และความสามารถของนักเรียนและวัฒนธรรมที่ดำรง

3.4.1.3 บูรณาการวิชาการกับชีวิตจริง ให้นักเรียนได้ตระหนักถึง ความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิตและรู้สึกสนุกกับการใฝ่รู้ใฝ่เรียน

3.4.1.4 ใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ ฝึกให้คิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์จินตนาการ ที่เป็นประโยชน์และสัมพันธ์กับชีวิตในแต่ละช่วงวัยอย่างต่อเนื่อง

3.4.1.5 จำนวนสมาชิกมีความเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม

3.4.1.6 มีการกำหนดเวลาในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมสอดคล้องกับ วิสัยทัศน์และเป้าหมายของสถานศึกษา

3.4.1.7 นักเรียนเป็นผู้ดำเนินการ มีครูเป็นที่ปรึกษา ถือเป็นหน้าที่และงานประจำโดยคำนึงถึงความปลอดภัย

3.4.1.8 ยึดหลักการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

3.4.1.9 มีการประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม โดยวิธีการที่หลากหลายและสอดคล้องกับกิจกรรมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

หลักในการจัดกิจกรรมนักเรียน (ใจจริง บุญเรืองรอด. 2541: 113-114; อ้างอิงจาก
ประดับ นิลพงา. 2524: 66-75)

1. โรงเรียนจะต้องยอมรับนับถือนักเรียนแต่ละคนว่าเป็นบุคคลที่สำคัญโรงเรียนจะเป็นสถานที่ที่สนองความต้องการของนักเรียน
2. โปรแกรมกิจกรรมนักเรียนที่จะต้องเป็นไปเพื่อสนองความสนใจของนักเรียน มิใช่จัดสนองความต้องการของสถานศึกษา จะต้องพยายามจัดกิจกรรมให้ตรงตามหลักการของกิจกรรมแต่ละกิจกรรม
3. ในการจัดกิจกรรมนักเรียน ควรจัดในเวลาที่ย่างจากการเรียนปกติ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนเวลาเรียนตามปกติของนักเรียนและเท่ากับเป็นการช่วยให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์สูงสุดอีกด้วย
4. นักเรียนทุกคนควรร่วมมือในการจัดกิจกรรมนักเรียน ความร่วมมือของนักเรียนนั้น อาจจะได้มาจากการจูงใจ หรือการเห็นคุณค่าของกิจกรรมแต่ละประเภท
5. การดำเนินกิจกรรมทุกด้าน จะต้องประกอบด้วย บรรยากาศของประชาธิปไตย ตั้งแต่การวางแผนการดำเนินงานและการประเมินผล มีความร่วมมือ มีความเข้าใจ มีการประสานงาน มีการแลกเปลี่ยน มีการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผลร่วมกัน
6. ในการร่วมจัดกิจกรรมนักเรียนนั้น ไม่ควรอนุญาตให้นักเรียนทั้งชั้นไปร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพื่อมิให้เป็นการเสียผลอีกด้านหนึ่งเพื่อไปปรับอีกด้านหนึ่ง
7. มีการบริหารการจัดการและการนิเทศเกี่ยวกับกิจกรรมที่เพียงพอและหน้าที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนจะต้องถือเป็นงานในหน้าที่ส่วนหนึ่งของครู
8. ครูทำหน้าที่สนับสนุนให้นักเรียนเริ่มจากกิจกรรมเล็กๆและค่อยๆ พัฒนาเป็นกิจกรรมใหญ่และครูทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแต่ละกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนได้หาทางดำเนินและแก้ปัญหากิจกรรมให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของนักเรียนมากกว่า
9. โรงเรียนจะต้องให้ความสะดวกในด้านต่างๆ เช่น อาคารสถานที่ ยานพาหนะ การประปา และไฟฟ้า
10. ทุกหน่วยงานงานที่รับผิดชอบกิจกรรมแต่ละประเภทจะต้องมีการบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับกิจกรรมไว้สม่ำเสมอ

11. จะต้องมีการเตรียมงบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมอย่างเพียงพอควรมีการแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนไปยังชุมชนรอบๆ กิจกรรมจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากชุมชน

12. กิจกรรมแต่ละกิจกรรมย่อมมีลักษณะเฉพาะของตนเอง แต่ละคนจำเป็นจะต้องเลือกให้เหมาะแก่การสร้างเสริมความสามารถของนักเรียนแต่ละคน

13. นักเรียน ครู และบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาควรจะต้องมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อจะได้มีความหลากหลายของกิจกรรมนักเรียนแต่ละคนนั้นมีข้อจำกัดตามธรรมชาติของแต่ละคน

14. ครูจะต้องเข้าใจว่าในการจัดกิจกรรมนักเรียนนั้น กระบวนการสำคัญกว่าผลที่ได้ นั้นหมายความว่ากิจกรรมนั้นได้บรรลุผลเพียงไรเป็นเรื่องรองจากกระบวนการ

การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน สถานศึกษาคำนึงถึง การจัดกิจกรรมเพื่อเกื้อกูล ส่งเสริมการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้จัดกิจกรรมตามความสนใจ ความถนัดตามธรรมชาติความสามารถ ความต้องการของนักเรียนและชุมชน จัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก ในการทำประโยชน์ต่อสังคม (สุขพัทธา ชีมเจริญ. 2545: 23)

การจัดกิจกรรมมีจุดมุ่งหมาย เพื่อใช้กระบวนการของกิจกรรมพัฒนาผู้เข้าร่วมกิจกรรม โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของแต่ละกิจกรรมที่เลือกนำมาใช้ กิจกรรมที่ใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม และความสามารถของผู้ดำเนินการ ส่วนลักษณะกิจกรรมในโรงเรียน มักจัดให้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในและนอกหลักสูตร การจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพนั้นต้องมีกิจกรรมหลายๆ รูปแบบ กิจกรรมจึงเป็นการกระทำรูปแบบหนึ่งซึ่งมีผู้ดำเนินการ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีพัฒนาการ และเปลี่ยนแปลงไปตามความมุ่งหมายของการดำเนินการนั้นๆ (โรม วงศ์ประเสริฐ. 2545: 9-11)

การบริการแนะแนวสามารถทำให้นักเรียนวิเคราะห์ตนเองและเข้าใจสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ซึ่งจะทำให้ตนเองสามารถตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของตนได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น การแนะแนวจึงเป็นบริการที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ทวีบุญ หอมเย็น. 2530: 39)

หลักการจัดกิจกรรมนักเรียน มีความสำคัญต่อโรงเรียนต่อครูต่อนักเรียนเองและต่อสังคม หลักการจัดกิจกรรมนักเรียน ที่ผู้บริหารโรงเรียนควรคำนึงถึงนั่นก็คือ กิจกรรมที่จัดขึ้นในโรงเรียนควรมุ่งส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ ของนักเรียนกิจกรรมทุกประเภทจะต้องมีครูและผู้บริหารโรงเรียนควบคุม

ดูอย่างใกล้ชิด หลักการจัดกิจกรรมนักเรียนนั้นจะต้องสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาการศึกษาของรัฐบาล เป็นการเสริมสร้างวินัยให้กับนักเรียนและเสริมสร้าง ความสามัคคีระหว่างครูและนักเรียน กิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นจะต้องไม่ขัดต่อกฎหมายและไม่ขัดต่อระเบียบประเพณีอันดีงามซึ่งนักเรียนทุกคนต้องเข้าร่วมกิจกรรมอย่างน้อย คนละ 1 กิจกรรม (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2544: 239-245)

วัฒนาพร ระบับทุกซ์ (2545: 75) กล่าวถึง การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนเป็นการจัดกิจกรรมที่จัดให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ เพิ่มเติมจากกิจกรรมที่จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรม 2 ลักษณะคือ

1. กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้เหมาะสม ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล เสริมสร้างทักษะวุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดีครูผู้สอนมีหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษา

2. กิจกรรมนักเรียนเป็นกิจกรรมที่นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติ อย่างครบถ้วนตั้งแต่ ศึกษา วิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงานที่เน้นกระบวนการกลุ่ม

3.4.2 ขอบข่ายของการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน

สถานศึกษาต้องจัดให้นักเรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมพัฒนานักเรียนประกอบด้วยกิจกรรมแนะแนวและกิจกรรมนักเรียน สถานศึกษาสามารถจัดแยกหรือบูรณาการไว้ด้วยกันก็ได้สามารถจัดได้หลายรูปแบบโดยมีขอบข่ายในการจัดดังนี้ (กรมวิชาการ. 2546: 3)

3.4.2.1 การจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อเกื้อกูลส่งเสริมการเรียนรู้ ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีการบูรณาการโครงการ องค์ความรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้

3.4.2.2 จัดกิจกรรมตามความสนใจ ความถนัดตามความสามารถ ความต้องการของนักเรียนและชุมชน

3.4.2.3 จัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อสังคม

3.4.2.4 จัดกิจกรรมประเภทบริการด้านต่างๆ ฝึกการทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม

การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน โดยคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ (อวัชชัย ชัยจิรฉายากุล; ปราณี สังฆะตะวรรณ; และประภาพรรณ เขี่ยมสุภาชิต. 2545:25)

1. จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเกื้อกูล ส่งเสริมการเรียนรู้ ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ เช่น การบูรณาการ โครงการ องค์ความรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นต้น
2. จัดกิจกรรมตามความสนใจ ความถนัดตามธรรมชาติ ความสามารถและความต้องการของผู้เรียนและชุมชน เช่น ชมรมทางวิชาการต่างๆ เป็นต้น
3. จัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อสังคม เช่น กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี เป็นต้น
4. จัดกิจกรรมประเภทบริการด้านต่างๆ ฝึกการทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม
5. ประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมอย่างเป็นระบบ โดยให้ถือว่าเป็นเกณฑ์ประเมินผลการผ่านช่วงชั้น

3.4.3. เป้าหมายของกิจกรรมพัฒนานักเรียน

การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนมุ่งพัฒนาให้บุคคลรู้จักและเห็นคุณค่าในตนเอง และผู้อื่น มีคุณลักษณะทางอารมณ์ มีกระบวนการคิด มีทักษะในการดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสม และมีความสุขมีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติโดยมีเป้าหมายในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนดังนี้ (กรมวิชาการ. 2546: 3-4)

- 3.4.3.1 ได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย เกิดความรู้ ความชำนาญทางด้านวิชาการ วิชาชีพและเทคโนโลยี
- 3.4.3.2 เห็นคุณค่าขององค์ความรู้ต่างๆ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการพัฒนาตนเองและประกอบอาชีพสุจริต
- 3.4.3.3 รู้จักและเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น มีคุณลักษณะทางอารมณ์ มีกระบวนการคิดมีทักษะในการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมและมีความสุข
- 3.4.3.4 ค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตนเอง มองเห็นช่องทางในการสร้างงาน อาชีพ ในอนาคตอย่างเหมาะสมกับตนเอง
- 3.4.3.5 พัฒนาบุคลิกภาพ เจตคติ ค่านิยมในการดำเนินชีวิต เสริมสร้างศีลธรรมจริยธรรม
- 3.4.3.6 มีจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ ตลอดจนความเป็นระเบียบ วินัย คุณธรรมและจริยธรรม

การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนมีการกำหนดเป้าหมายในการจัดกิจกรรมดังนี้
(วัฒนาพร ระบุว่าทุกข. 2545: 256)

1. ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย เกิดความชำนาญทั้งวิชาการและวิชาชีพอย่างกว้างขวางมากขึ้น
2. ผู้เรียนค้นพบความสนใจ ความถนัด และพัฒนาความสามารถพิเศษเฉพาะตัว มองเห็นช่องทางในการสร้างงาน สร้างอาชีพในอนาคตได้อย่างเหมาะสม
3. ผู้เรียนเห็นคุณค่าขององค์ความรู้ต่างๆ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการพัฒนาตนเอง
4. ผู้เรียนพัฒนาบุคลิกภาพ เจตคติ ค่านิยมในการดำเนินชีวิต และเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม
5. ผู้เรียนมีจิตสำนึกและทำประโยชน์เพื่อสังคมและประเทศชาติ

สรุปว่า หลักการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนมีการกำหนดขอบเขตและเป้าหมายมุ่งพัฒนาให้บุคคล รู้จักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีกระบวนการคิด มีทักษะในการดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสมและมีความสุข มีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ เป็นกิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้นักเรียนทุกคน ได้เข้าร่วมกิจกรรมทุกประเภทต้องมีผู้บริหารและครูดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย นำประสบการณ์ที่ได้ไปใช้อย่างเห็นคุณค่า

4. หลักการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน

การจัดโครงสร้างการศึกษาของไทย ให้มีเอกภาพเชิงนโยบาย หลากหลายในทางปฏิบัติมีขอบข่ายการบริหารและจัดการสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารบุคคล การบริหารทั่วไปและ ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เป็นนิติบุคคลโดยยึดหลัก 6 ประการดังนี้คือหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วมหลักความรับผิดชอบต่อ และหลักความคุ้มค่าโรงเรียน สามารถนำหลักธรรมาภิบาลไปบูรณาการเข้ากับการดำเนินการด้านต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาคือให้นักเรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข (พรชัย ภาพันธ์. 2547: 39)

ในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน สถานศึกษาสามารถนำหลักการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษาความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน ตลอดจนการร่วมมือของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชน การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ที่หลากหลาย ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และจากแนวความคิดของกรมวิชาการได้ให้หลักการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนใน 3 ด้าน ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2546: 14)

4.1 ด้านการเตรียมความพร้อม

สิ่งที่มีความสำคัญของกิจกรรมนักเรียนคือการเตรียมตัวนักเรียนสำหรับการพัฒนาภาวะผู้นำเตรียมการตัดสินใจให้แก่ นักเรียน ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถพิเศษและ ความต้องการด้านจิตใจของนักเรียน การส่งเสริมแรงขับที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษาการส่งเสริมและพัฒนาความสามัคคีในโรงเรียนสร้างมิตรภาพระหว่างเด็กกับครู (ภรณ์ยุ พิระพงษ์. 2547: 65)

กรมวิชาการ (2546: 8) เสนอว่า การเตรียมความพร้อมเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาที่ต้องเตรียมการวางแผนและเตรียมความพร้อม เพื่อให้การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนได้บรรลุเป้าหมาย สิ่งที่สำคัญที่สถานศึกษาต้องเตรียมความพร้อมได้แก่ การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านวัสดุอุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ การจัดกลุ่มผู้เรียน และความพร้อมในการจัดเวลา

4.1.1 การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร

บุคลากรทุกคนเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน ที่ควรได้รับการเตรียมความพร้อม ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าหมวด หัวหน้างาน ครูที่ปรึกษาและผู้เรียนที่ปฏิบัติ กิจกรรมซึ่งแต่ละฝ่าย ต่างมีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกัน ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2546: 8-11)

1. กรรมการสถานศึกษา

1.1 ให้ความเห็นชอบแผนงานโครงการกิจกรรมพัฒนานักเรียน

1.2 อำนวยความสะดวก ประสานงาน

1.3 ให้คำปรึกษาแนะนำ

1.4 ติดตามประเมินผล

2. ผู้บริหารสถานศึกษา

2.1 จัดทำระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน

2.2 แต่งตั้งบุคลากรที่รับผิดชอบ

2.3 ให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการจัดสรรงบประมาณ การอนุมัติแผนดำเนินการ การใช้อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และการติดต่อประสานงานกับแหล่งการเรียนรู้ หรือการแสวงหาความร่วมมือจากบุคลากรภายในและภายนอกสถานศึกษา

2.4 ให้คำปรึกษาแนะนำ นิเทศติดตาม ประเมินผลการดำเนินกิจกรรมในภาพรวมของสถานศึกษา

2.5 จัดโอกาส เวที ให้มีการแสดงผลงานของกิจกรรม

2.6 ชื่นชมผลงานและให้ขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติกิจกรรม

3. หัวหน้าหมวด / หัวหน้างานกิจกรรมพัฒนานักเรียน

3.1 จัดทำแผนปฏิบัติการการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนตามแผนงานที่ได้รับอนุมัติจากผู้บริหารสถานศึกษา

3.2 อำนวยความสะดวกให้แก่ครูที่ปรึกษาและผู้เรียนในการปฏิบัติกิจกรรมให้เป็นไปตามแผนงาน

3.3 กำกับติดตามการปฏิบัติงานของกิจกรรมแต่ละประเภทให้เป็นไปตามแผน

3.4 พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในกลุ่มของครู อาจารย์และผู้นำนักเรียน

3.5 ประสานความร่วมมือกับบุคลากร ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมได้ตามแผนงาน

3.6 ให้คำปรึกษาแนะนำ นิเทศ ติดตาม ประเมินผลในภาพรวมของกิจกรรมแต่ละประเภท

3.7 ให้ขวัญกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน

4. ครูที่ปรึกษากิจกรรม

4.1 กำหนดขอบข่าย วัตถุประสงค์และแนวปฏิบัติของกิจกรรม

4.2 รับสมัครนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม

4.3 ปฐมนิเทศ

4.4 จัดให้เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารงานกิจกรรม

4.5 ให้คำปรึกษาแนะแนวการปฏิบัติกิจกรรมทั้งการวางแผนโครงการโครงการ
การปฏิบัติกิจกรรม และการวัดประเมินผล

4.6 ตรวจสอบเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม

4.7 ประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม

4.8 บันทึกพฤติกรรมลงในสมุดความดีของนักเรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม

4.9 จัดให้นักเรียนแสดงความสามารถหรือผลงานนักเรียน

4.10 ให้ขวัญกำลังใจแก่นักเรียน

5. นักเรียนทุกคนมีบทบาทในกิจกรรมพัฒนานักเรียนดังนี้

5.1 เข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจ ความถนัด และความสนใจ

5.2 รับการปฐมนิเทศจากครูที่ปรึกษากิจกรรม

5.3 เลือกตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในกิจกรรมที่เข้าร่วม

5.4 ประชุมวางแผนจัดแผนงาน โครงการและปฏิทินงาน

5.5 ปฏิบัติกิจกรรมตามแผนงาน โครงการ

5.6 ประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม

5.7 สรุปผลการดำเนินกิจกรรม

บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทำหน้าที่กำกับและส่งเสริมสนับสนุนการบริหารในสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาควรมีบทบาทในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน ดังนี้ (มันทนา เพ็ญ; และ รัชสรรค์ เพ็ญ. 2546: 35)

1. ให้ความเห็นชอบ

1.1 มีส่วนร่วมในการวางแผน วิเคราะห์การจัดกิจกรรมของสถานศึกษา

1.2 ให้ความเห็นชอบแผนการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา

1.3 มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดกิจกรรมให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 มีส่วนร่วมในการประเมินผลเพื่อปรับปรุงและพัฒนาในโอกาสต่อไป

2. ส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาในด้านต่างๆ

2.1 ด้านงบประมาณ

2.2 เป็นวิทยากรและแนะนำวิทยากร

2.3 ให้คำปรึกษาและส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.4 สร้างและพัฒนาเครือข่ายเพื่อเป็นแหล่งศึกษาและแหล่งข้อมูล

การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญต่อกระบวนการบริหารงานบุคคล การบริหารกิจกรรม ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ มีทักษะและ เจตคติของครูและบุคลากรทางการศึกษาไปในทิศทางที่พึงประสงค์ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2544: 18)

กิจกรรมพัฒนานักเรียน เป็นกิจกรรมที่จะฝึกฝนนักเรียนให้ประพฤติปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง สอดคล้องกับธรรมชาติและ ความแตกต่างระหว่างบุคคลมากที่สุด มีการเตรียมการวางแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน มีวิธีการดังนี้ (อชิตา หาดอ้าน. 2545: 45-46)

1. นักเรียนจัดตั้งกลุ่ม ตามความสนใจ ความถนัดตามธรรมชาติ ความต้องการ

2. รับการปฐมนิเทศจากครูที่ปรึกษากิจกรรม

3. ประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ

4. ประชุมวางแผน จัดทำแผนงาน โครงการและปฏิทินงาน

5. ปฏิบัติกิจกรรมตามแผนงาน โครงการและปฏิทินที่กำหนดไว้

6. ประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรม สามารถประเมินผลได้ดังนี้คือประเมินผลเป็นระยะอย่างต่อเนื่องประเมินตนเอง และประเมินเพื่อนร่วมกิจกรรม จากพฤติกรรม คุณภาพงาน และ เวลาที่เข้าร่วมกิจกรรม

ปัจจุบันการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนการจัดการศึกษาของเอกชน สนับสนุนการดำเนินงานของเครือข่ายจัดทั้งด้านวิชาการ เงินอุดหนุนสร้างความมั่นใจ และแรงจูงใจให้เอกชนจัดการศึกษาการสร้างโอกาสทางการศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนของสังคม มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการศึกษา ส่งเสริมการทำงานที่เสริมกัน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2547: 18)

สรุปการเตรียมความพร้อมในด้านบุคลากร มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าหมวด หัวหน้างาน ครูที่ปรึกษาและผู้เรียน ร่วมกันในการวางแผน การเตรียมความพร้อมในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา

4.1.2 การเตรียมความพร้อมด้านอาคารสถานที่

วัสดุอุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน เตรียมความพร้อมด้านอาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ เป็นปัจจัยสำคัญที่นักเรียนจะใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ได้ ซึ่งจะต้องจัดให้เหมาะสมกับลักษณะของแต่ละกิจกรรม จำนวนนักเรียน โดยจัดทำบัญชีการใช้หรือตารางควบคุมการใช้อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทุกฝ่ายหรือบางครั้งอาจต้องใช้แหล่งการเรียนรู้ภายนอกสถานศึกษาร่วมด้วย สถานศึกษาต้องมีแผนงานที่มีการติดต่อประสานงานไว้เป็นการล่วงหน้า (กรมวิชาการ, 2546: 10)

แอนเดอร์สัน; และ คนอื่นๆ (ปิยะนุช ยุตยาจาร, 2544: 54 ; อ้างอิงจาก ; Anderson ; & et al. 1970: 93) กล่าวว่า ทุกคนสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้ ด้วยการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสม ตลอดจนการจัดสิ่งแวดล้อม สถานที่ ส่งเสริมและเอื้ออำนวยให้ใช้ความคิด ความสามารถ อย่างอิสระและกระตุ้นให้เกิดปัญหาหลายรูปแบบ

การประชุมวางแผน สิ่งที่ต้องทำคือกำหนดเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ จัดประสบการณ์และกิจกรรมในการเรียนแบบผสมผสาน กฎเกณฑ์ในการสอนและจัดแหล่งเรียนรู้ รวมถึงการประเมินผลตัวบ่งชี้ ซึ่งในการจัดกิจกรรมกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับเด็กต้องมีการบริหารเวลาและเตรียมโครงสร้างจัดประสบการณ์ (Anne Proctor ; et al. 1995: 40)

เมื่อสภาพแวดล้อมของห้องเรียนมีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพของการเรียนการสอนครูในฐานะที่รับผิดชอบทั้งการสอน และการจัดสภาพแวดล้อมจึงควรจัดสภาพแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ ลักษณะของห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน อยู่ในสภาพที่ดี การเตรียมอุปกรณ์มีพื้นที่พอเหมาะ ทำให้การปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนในชั้นเป็นไปตามขั้นตอนที่ครูกำหนดไว้ (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2544? : 15-16)

การบริหาร การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพที่สุด ส่งเสริมการบริหารกิจกรรมร่วมหลักสูตร หมายถึง การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารบุคคล (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Co-ordination) การรายงาน (Reporting) และ การจัดงบประมาณ (Budgeting) ในการจัดกิจกรรมร่วมหลักสูตรในโรงเรียนให้มีระบบมากขึ้น (ชาญชัย ศรีไธยเพชร, 2531: 122-125)

การจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัดบรรยากาศในห้องเรียนครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนและจัดห้องให้เอื้อต่อการส่งเสริมนิสัยใฝ่เรียน จัดมุมสบาย มีเกมที่เอื้อต่อกระบวนการคิดทั้งที่จัดซื้อ จัดหาและนักเรียนจัดทำหลายกลุ่มประสบการณ์จัดมุมหนังสือ ส่งเสริมให้

รักการอ่าน สภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีต้นไม้มอบโรงเรียน มีจัดเป็นสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยธรรมชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 34)

สรุปว่าการเตรียมความพร้อมด้านอาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้เป็น ปัจจัยสำคัญที่นักเรียนจะใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ได้ ซึ่งจะต้องจัดให้เหมาะสมกับกิจกรรมแต่ละกิจกรรม การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนจัดอย่างหลากหลายมีแผนงานในการติดต่อประสานงานสถานศึกษา พึงส่งเสริม การจัดสิ่งแวดล้อม สถานที่ ต้องส่งเสริมและเอื้ออำนวยให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียน

4.1.3 การจัดกลุ่มนักเรียน

ในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนสามารถจัดได้หลายรูปแบบตามความเหมาะสม ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2546: 11)

1. จัดกลุ่มตามระดับชั้น นักเรียนจะมีอายุใกล้เคียงกันความรู้ความสามารถ ไม่แตกต่างกันมาก แล้วแบ่งกลุ่มย่อยๆตามความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
2. จัดกลุ่มตามกิจกรรม และแบ่งกลุ่มย่อยตามความรู้ ความสามารถ โดยแบ่ง ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มระดับพื้นฐาน กลุ่มระดับกลาง และกลุ่มระดับสูง
3. จัดกลุ่มโดยให้เด็กทุกระดับอยู่ในกลุ่มเดียวกัน การจัดกลุ่มกิจกรรมแบบนี้จะ ฝึกคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่างๆ เช่น การเอื้อเฟื้อ ความมีระเบียบวินัย การอยู่ร่วมกัน ในการจัด กลุ่มสามารถยืดหยุ่น หมุนเวียนไปได้ตามความเหมาะสมแล้วแต่กิจกรรมโดยคำนึงถึงประโยชน์ของ ผู้ร่วมกิจกรรมเป็นสำคัญ

กิจกรรมพัฒนานักเรียน มีความสำคัญและจำเป็นที่ต้อง มีการจับกลุ่มนักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษ นักเรียนที่มีความสามารถเท่ากัน หรือไม่ว่าจะเป็นผู้เรียนที่มีความบกพร่องใน ด้านใดๆ ในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนนั้น สถานศึกษาอาจจัดบุคลากรรับผิดชอบวางแผนการจัด กิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยตรง (ฟาฏินา วงศ์เลขา. 2547: 88-89)

การพัฒนานักเรียนเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้เรียนที่ฟังคำบรรยายจากครู มาเป็น ผู้เรียนที่เป็นกลุ่ม คิดค้นสิ่งแปลกใหม่ เรียนรู้ที่เกิดจากการมีส่วนร่วมการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิด (พิมพันธ์ เดชะคุปต์; สุวัฒนา อุทัยรัตน์; และ กมลพร บัณฑิตยานนท์. 2544: 56)

การเรียนรู้กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การจัดกลุ่มคือการที่นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ทำให้นักเรียนมีโอกาส

เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ได้กว้างขวางท่ามกลางบรรยากาศที่เป็นกันเอง และเป็นไปอย่างสนุกสนาน เกิดความคิดสร้างสรรค์ (ปิยะนุช ยุตยาจาร. 2544: 53-54)

เมลวิน (Melvin. 1996: 19-21) กล่าวถึง การจัดกิจกรรมที่อาศัยสิ่งแวดล้อมและความต้องการของนักเรียนโดยครูช่วยในการวางแผน คำนึงถึงจุดมุ่งหมายและหลักการมีส่วนร่วม ทฤษฎีจากการเรียนแบบกลุ่ม การทำงานกลุ่มย่อยในกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับกลุ่ม การจัดกลุ่มเวลาในชั้นเรียนตามลำดับความสนใจของนักเรียนโดยนักเรียนสามารถเลือกกลุ่มที่วางไว้

การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มนั้นผู้เข้าร่วม ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันกับเพื่อนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่มมีส่วนร่วมและร่วมกันคิดแก้ปัญหา แล้วนำประสบการณ์ที่ได้รับ จากการทำกิจกรรมร่วมกันกับกลุ่มมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วิเคราะห์ และอภิปรายร่วมกันก่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้นักเรียนเข้าใจความต้องการและแนวทางปรับปรุงแก้ไขตนเอง นำความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาปรับปรุงและเปลี่ยนพฤติกรรมในด้านความมีวินัยของนักเรียนได้เป็นอย่างดี การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่แบ่งให้นักเรียนเป็นกลุ่มย่อย โดยที่นักเรียนแต่ละกลุ่มมีความมีความมีวินัยต่างกันคือ ความมีวินัยสูง ปานกลางและต่ำ ช่วยกันพัฒนาความมีวินัยให้ดีขึ้น (สมศักดิ์ นาคนาม. 2545: 52-53)

สรุปว่า ด้านการจัดกลุ่มนักเรียน สามารถจัดได้หลายรูปแบบตามความเหมาะสมตามระดับชั้น ความรู้ ความสามารถของนักเรียนการจัดกลุ่มเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มย่อยๆ สามารถยืดหยุ่นหมุนเวียนตามความเหมาะสมของแต่ละกิจกรรม นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันในการร่วมกิจกรรม การจัดกลุ่มนักเรียนสอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ต้องการในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน

4.1.4 การจัดเวลา

การใช้เวลาในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สามารถจัดได้ในหลายลักษณะดังนี้ (กรมวิชาการ. 2546: 11)

1. จัดกิจกรรมใช้เวลาในหลักสูตรตามที่แต่ละสถานศึกษากำหนดไว้ในแต่ละสถานศึกษา เช่นกิจกรรมแนะแนว กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี
2. จัดกิจกรรมโดยใช้เวลาในช่วงเปิดเรียน โดยไม่ใช้เวลาในหลักสูตร เช่นตอนเช้า ตอนเที่ยงและตอนเลิกเรียน

3. จัดกิจกรรมโดยใช้ช่วงเวลาที่เหมาะสม โดยจัดเป็นโครงการระยะสั้นหรือโครงการต่อเนื่องตลอดปี เช่น โครงการเข้าค่ายคุณธรรมจริยธรรม โครงการวันสำคัญ

การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน โรงเรียนอาจจัดแบ่งสัดส่วนเวลาของกิจกรรมต่างๆ แล้วกำหนดเวลาเรียนในตารางเวลาเรียน เช่นเดียวกันกับกลุ่มสาระอีก 8 กลุ่มสาระ จัดแบ่งสัดส่วนเวลาของกิจกรรมต่างๆ แล้วกำหนดเวลาเรียนบางส่วนในตารางเวลาเรียนปกติและบางส่วนเรียนนอกเวลาจัดกิจกรรมต่างๆไปด้วย โดยวางแผนร่วมกันของกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมกำหนดเวลาเรียนบางส่วนในตารางเรียนปกติ บางส่วนเรียนนอกเวลา กิจกรรมนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรมัธยมศึกษา บังคับให้นักเรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ตามความสนใจ ความถนัดและความสามารถอย่างน้อย 1 กิจกรรม ซึ่งทางโรงเรียนจะต้องจัดเวลา เข้ากิจกรรมให้นักเรียนอย่างน้อย 1 คาบต่อสัปดาห์ กิจกรรมนักเรียนเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้การสอนในหลักสูตรให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โรงเรียนควรมีการสำรวจความสนใจความต้องการและรับฟังความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมเพื่อการปรับปรุงต่อไป (ประเสริฐ วิเศษกิจ. 2542: 69)

การจัดเวลาเรียนกิจกรรมพัฒนานักเรียนจัดเวลาเรียนให้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมในแต่ละชั้นปีให้มีเวลาสำหรับกิจกรรมพัฒนานักเรียนทุกภาคเรียนตามความเหมาะสมโดยในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 กำหนดว่าในช่วงชั้นที่ 2 ชั้น ป.4-6 สถานศึกษาจะมีเวลาเพียงพอให้เด็กมีโอกาสนเล่น ทำกิจกรรมพัฒนานักเรียนและปฏิบัติงานต่างๆ โดยต้องจัดเวลาเรียนในแต่ละกลุ่มสาระและกิจกรรมพัฒนานักเรียนประมาณร้อยละ 20 ส่วนเวลาที่เหลือสถานศึกษาสามารถจัดกิจกรรมอื่นๆ ได้ตามความเหมาะสม ส่วนช่วงชั้นที่ 1 ชั้น ป.1-3 ช่วงชั้นที่ 3 ชั้น ม.1-3 และช่วงชั้นที่ 4 ชั้น ม.4-6 ไม่ได้ระบุการจัดเวลากิจกรรมพัฒนานักเรียน จัดให้นักเรียนในทุกช่วงชั้น โดยมีรูปแบบการจัดเวลาของกิจกรรมพัฒนานักเรียนดังนี้ (สุพัทธรา ชิมจริญ. 2545: 31-32)

1. จัดแบ่งสัดส่วนเวลาของกิจกรรมต่างๆ แล้วกำหนดเวลาเรียนในตารางเรียน เช่นเดียวกันกับกลุ่มสาระ 8 กลุ่มสาระ

2. จัดแบ่งส่วนเวลาของกิจกรรมต่างๆ กำหนดเวลาเรียนบางส่วนในตารางเวลาเรียนปกติและบางส่วนเรียนนอกเวลา

3. จัดกิจกรรมต่างๆ ไปด้วยกันโดยวางแผนร่วมกันของกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม กำหนดเวลาเรียนบางส่วนในตารางเวลาเรียนปกติบางส่วนเรียนนอกเวลา

สรุปว่า การจัดเวลา ในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน สามารถใช้เวลาที่กำหนดในหลักสูตรหรือส่งเสริมการใช้เวลานอกเหนือจากในหลักสูตรกำหนด การจัดเวลาสอดคล้องกับวิสัยทัศน์เป้าหมาย

ของสถานศึกษาและมีการสำรวจความต้องการของนักเรียนรับฟังความคิดเห็นของผู้ปกครอง ชุมชน ที่มีต่อกิจกรรมพัฒนานักเรียน

4.2 ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน

กิจกรรมพัฒนานักเรียน ที่ส่งผลให้นักเรียนได้เรียนรู้ มีประสบการณ์ที่หลากหลายและ สร้างจิตสำนึกที่ดีจะต้องเป็นกิจกรรมที่มีความหมายแก่นักเรียน คือ สนองความสนใจ ความสามารถ และความต้องการของแต่ละบุคคลจึงจะสามารถดึงศักยภาพ ความสามารถพิเศษที่แฝงอยู่ในตัวของ นักเรียนออกมาให้ปรากฏเด่นชัด สร้างความภูมิใจ มีจิตสำนึกที่ดี และมีคุณลักษณะนิสัยเป็นไปตาม เป้าหมายที่กำหนด โดยมีหลักการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนดังนี้ (กรมวิชาการ. 2546: 11)

1. การมีส่วนร่วมวางแผนหรือมีโครงการที่สัมพันธ์กับความสนใจ ความต้องการตามวัยของนักเรียนและเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต
2. การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะโดยเน้นกระบวนการกลุ่ม
3. การบูรณาการนำความรู้หรือวิชาการในห้องเรียนไปปฏิบัติ การปฏิบัติที่ค้นพบองค์ความรู้ใหม่ทั้งในเชิงทักษะ งานศิลปะ งานอาชีพ และงานพัฒนาคุณภาพชีวิต
4. การเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง บ้าน วัด สถานศึกษา ชุมชนและต่อยอดภูมิปัญญาไทย

แนวทางปฏิบัติการบริหารกิจการนักเรียนมีดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545ก: 10-11)

1. การบริหารจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ควรทำความเข้าใจกับครูให้พัฒนาตนเองและวางแผนดำเนินการร่วมกันในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การเรียนที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด การใช้แหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย การใช้สื่อการเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยี การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ การสอนซ่อมเสริม การวิจัยเพื่อพัฒนา เป็นต้น
2. การบริหารจัดการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน
 - 2.1 ร่วมกันวางแผนให้ครูทุกคนสามารถดำเนินการ แนะนำนักเรียน ด้านการศึกษา อาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่นอื่นๆให้กับผู้เรียนหรืออาจจะจัดตั้งศูนย์แนะแนวของสถานศึกษา
 - 2.2 ร่วมกันวางแผนการจัดกิจกรรม ที่ตอบสนองจุดเน้นของสถานศึกษาในลักษณะการจัดกิจกรรมดังต่อไปนี้ ได้แก่ บริการฝึกงานที่เป็นประโยชน์ เช่น บริการแนะแนวชุมชนสหกรณ์ ห้องพยาบาล ห้องสมุด คอมพิวเตอร์ เป็นต้น จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะ อันพึงประสงค์เช่น

ลูกเสือ-เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้นำเพื่อประโยชน์รักษาดินแดนเป็นต้น สนับสนุนการเรียนรู้ตาม กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ เช่น ชุมนุมวรรณศิลป์ ชุมนุมภาษาอังกฤษ ชุมนุมคณิตศาสตร์ ชุมนุมวิทยาศาสตร์ สนองความสนใจและความสามารถของผู้เรียน เช่น ชุมนุมกีฬา ชุมนุมดนตรี ชุมนุมไต่หวาย ชุมนุมเกษตร ชุมนุมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ชุมนุมแนะแนว เป็นต้น

2.3 การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ระดมทรัพยากรมาใช้ให้คุ้มค่า จัดให้มีเครือข่ายการเรียนรู้ในและนอกสถานศึกษา มีสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

การศึกษาจะสำเร็จขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่าง นักการศึกษากับประชาชน ความรับผิดชอบและการจัดโรงเรียนจะต้องคำนึงถึงความคิดเห็น ความต้องการความจำเป็น ของชุมชนในการจัดการศึกษาจะต้องกระจายอำนาจความรับผิดชอบให้แก่ชุมชนรู้ปัญหาและแก้ปัญหาในระดับท้องถิ่น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544: 28)

การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการพัฒนาการศึกษา กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 7 และ 8 ซึ่งได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษา รวมทั้งการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา โดยยึดหลักให้สังคมมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาจากทุกภาคและทุกระดับ จากบุคคลผู้รอบรู้และชุมชน จากองค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ การคัดสรรบุคคลและองค์กรในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา รูปแบบความสัมพันธ์ของบุคคลหรือองค์กรภายนอกในการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนหรือสถานศึกษาจึงเป็นไปในลักษณะการให้ความร่วมมือมากกว่าการมีส่วนร่วมอย่าง แท้จริง ในทางปฏิบัติแล้วชุมชนและสังคมควรได้รับโอกาสมากกว่านี้ในการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน บุคลากรทางการศึกษา และครูในโรงเรียนจึงจำเป็นต้องตระหนักในบทบาทใหม่ อย่างชัดเจน (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ ; สุวัฒนา อุทัยรัตน์; และ กมลพร บัณฑิตยานนท์. 2544 : 82-83)

กิจกรรมที่จัดโดยมุ่งเน้นการทำประโยชน์ให้แก่สังคม ตามความต้องการของสังคมเป็นด้านหลักโดยอาจจัดกิจกรรมทั้งในและนอกโรงเรียน ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเฉพาะกิจไม่มีระบบที่ต่อเนื่องยาวนาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544:169)

โจฮันนา (Johanna .1998: 70) กล่าวถึง การวิจัยหลักสูตรและโครงสร้างการเรียนรู้ กิจกรรมและการวิจัย พบว่า คนที่ตัดสินใจในการสอนอาศัยองค์ประกอบ 5 ข้อ คือ(1) ความสมบูรณ์ของหลักการที่จะสอน (2) ความสอดคล้องในหลักสูตร (3) โครงสร้างหลักสูตรปัจจุบัน เจตคติ คุณค่า และความเชื่อ (4) การปฏิบัติอย่างจริงจัง (5) ประสบการณ์ที่ได้ในห้องจัดมุ่งหมายการวางแผนการ

สอนรายหน่วยเป็นสิ่งสำคัญที่จะดำเนินไปถึงเป้าหมายดังนี้ คือ พัฒนานักเรียนให้มีทักษะพื้นฐาน พัฒนานักเรียนโดยการอธิบาย แบ่งโอกาสหรือเวลาสำหรับการพัฒนาทักษะ ให้โอกาสการมีส่วนร่วมในสังคม

การได้เข้าร่วมกิจกรรม สามารถพัฒนาการรับรู้ความสามารถแก้ปัญหาด้านการเรียนของนักศึกษาได้ ทั้งนี้เพราะกิจกรรมกลุ่มเป็นวิธีการที่ดีในการนำไปพัฒนาบุคคล และให้ประสบการณ์ตรงเป็นการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ (นรรัตน์ กิจเจริญ. 2547: 78)

สรุปว่า การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน เป็นการปฏิบัติกิจกรรมตามหลักการบริหาร กิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยประกอบด้วยกิจกรรมแนะแนวและกิจกรรมนักเรียน จัดกิจกรรมให้นักเรียนมีประสบการณ์หลากหลาย สนองความสนใจ ความถนัด ความสามารถของแต่ละบุคคลมีลักษณะเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดโดยอาศัยหลักการการมีส่วนร่วมวางแผน การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะ การบูรณาการความรู้สู่การปฏิบัติ การเสริมความสัมพันธ์ระหว่าง บ้าน วัด สถานศึกษา ชุมชน และต่อยอดภูมิปัญญาไทย

4.3 ด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน

กิจกรรมพัฒนานักเรียน เป็นกิจกรรมที่ทางสถานศึกษาจะต้องจัดให้นักเรียนในทุกช่วงชั้น เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเอง ตามความถนัด ความสนใจ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญาอารมณ์ สังคม การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน สถานศึกษาต้องดำเนินการอย่างมีเป้าหมาย มีรูปแบบ และวิธีการที่เหมาะสมนักเรียนต้องผ่านเกณฑ์ในการประเมินกิจกรรมพัฒนานักเรียน ตามที่สถานศึกษากำหนด จึงจะผ่านเกณฑ์การประเมินช่วงชั้น สำหรับการผ่านช่วงชั้นหรือจบหลักสูตร นักเรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ได้กำหนดเกณฑ์ประเมินดังนี้ (กรมวิชาการ. 2546: 12-13)

การประเมินผล คือ การประเมินค่าหรือวัดคุณค่าในสิ่งที่ต้องการทราบในทุกด้านในทางรวมๆ การประเมินผลทางการศึกษา ซึ่งการประเมินผลทางการศึกษานั้นรวมเอาการวัดผลทุกชนิดทั้งในด้านความรู้ สติปัญญา ความสามารถ ลักษณะนิสัย สุขภาพพลานามัย ฯลฯ มาตีค่าหรือเป็นผลสรุปทางการศึกษาอย่างมีหลักเกณฑ์ (สุวิทย์ หิรัญยกานนท์; สิริวรรณ เมธีวิวัฒน์; และ ชรินทร์ชัย อินทราภรณ์. 2540: 80-81)

4.3.1 การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนรายกิจกรรม

4.3.1.1 ผู้รับผิดชอบกิจกรรมพัฒนานักเรียน ประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนตามจุดประสงค์ของแต่ละกิจกรรม โดยประเมินการเข้าร่วมกิจกรรมและผลการปฏิบัติกิจกรรมด้วยวิธีการ หลากหลายตามสภาพจริง

4.3.1.2 ผู้รับผิดชอบกิจกรรม ควรมีการตรวจสอบเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนในภาคเรียนแรก และผู้รับผิดชอบกิจกรรมควรจัดให้มีเหมาะสม

4.3.1.3 ในกรณีที่มีกิจกรรมใด ต้องใช้เวลาปฏิบัติตลอดปีเมื่อสิ้นสุดภาคเรียนแรก ผู้รับผิดชอบกิจกรรม ควรจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนเพื่อสรุปความก้าวหน้าและสภาพของการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียนของนักเรียน ระยะเวลาหนึ่งก่อน เพื่อการปรับปรุงแก้ไขหรือส่งเสริม การปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ และรายงานผลการประเมินตามจุดประสงค์สำคัญของกิจกรรม และนำผลการประเมินนั้นไปรวมกับผลการประเมินกิจกรรมในภาคเรียนที่สอง (สิ้นสุดกิจกรรม)

4.3.1.4 ตัดสินให้นักเรียนที่ผ่านจุดประสงค์สำคัญของกิจกรรม และมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมครบตามเกณฑ์ ให้เป็นผู้ที่ผ่านการประเมินผลการร่วมกิจกรรม นักเรียนที่มีผลการประเมินบกพร่องในเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งหรือทั้งสองเกณฑ์ จะเป็นผู้ไม่ผ่านการประเมินผลการร่วมกิจกรรม จะต้องซ่อมเสริม ข้อบกพร่องให้ผ่านเกณฑ์ก่อน จึงจะได้รับการตัดสินผ่านกิจกรรม

4.3.2 การประเมินกิจกรรมพัฒนานักเรียนผ่านช่วงชั้น

การประเมินสรุปผลการผ่านกิจกรรม ตลอดช่วงชั้นของนักเรียนแต่ละคนเพื่อนำไปพิจารณาตัดสินการผ่านช่วงชั้นโดยมีขั้นตอนการปฏิบัติดังนี้

4.3.2.1 กำหนดให้ผู้รับผิดชอบในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนตลอดช่วงชั้น

4.3.2.2 ผู้รับผิดชอบสรุปและประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคลตามที่สถานศึกษากำหนด

4.3.2.3 นำเสนอผลการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการ เสนอเพื่อเห็นชอบ

4.3.2.4 เสนอผู้บริหารสถานศึกษาพิจารณาตัดสิน และอนุมัติผลการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนผ่านช่วงชั้นต่อไป

4.3.3 การตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียน

กิจกรรมพัฒนานักเรียนเป็นกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการของนักเรียน ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและเป็นเงื่อนไขสำคัญอีกประการหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่นักเรียนทุกคนต้องเข้าร่วมกิจกรรมให้ครบถ้วนและผ่านการประเมินผลตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด จึงจะได้รับการพิจารณาตัดสินใจผ่านช่วงชั้นการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน มีแนวทางในการดำเนินการดังนี้

4.3.3.1 การประเมินนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรม ผู้รับผิดชอบกิจกรรมพัฒนานักเรียนแต่ละกิจกรรมและผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนตามจุดประสงค์ ตลอดช่วงเวลาของการจัดกิจกรรมของนักเรียน รวบรวมการบันทึกการเข้าร่วมกิจกรรม และผลการปฏิบัติกิจกรรมและตัดสินใจผลการเข้าร่วมกิจกรรมเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาในการปฏิบัติกิจกรรม

4.3.3.2 การตัดสินใจผลการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้ประเมินผลและตัดสินใจผลเป็นรายกิจกรรม โดยพิจารณาจากผลการประเมินตามจุดประสงค์กิจกรรมกับเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรม แล้วตัดสินใจตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

4.3.3.3 การแจ้งผลการประเมิน ให้ระดับผลการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามแนวทางที่สถานศึกษากำหนด เมื่อได้รับผลการเข้าร่วมกิจกรรมแต่ละกิจกรรมแล้ว ควรแจ้งให้นักเรียนทราบ และให้นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินทำการซ่อมเสริม ให้ผ่านทุกๆกิจกรรมในขณะเดียวกันให้แจ้งผลการประเมิน ให้ฝ่ายทะเบียนของสถานศึกษานำบันทึกผล การเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนของนักเรียนแต่ละคนสะสมไว้เป็นหลักฐาน

4.3.3.4 การสรุปผลการประเมินผ่านช่วงชั้น เมื่อจบช่วงชั้นนายทะเบียนจะรวบรวมผลการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนแต่ละคนตลอดช่วงชั้น นักเรียนที่มีผลการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรมได้ครบตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด จะได้รับการพิจารณาให้ผ่านช่วงชั้นร่วมกับเกณฑ์มาตรฐานการผ่านช่วงชั้นอื่นๆ นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนไม่ครบตามเกณฑ์จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนต่อไปให้ครบตามเกณฑ์ จึงจะได้รับการพิจารณาผ่านช่วงชั้น

การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน สถานศึกษาต้องจัดให้นักเรียนในทุกช่วงชั้น การศึกษาได้พัฒนาความสามารถของตนเอง ตามความถนัดและความสนใจให้เต็มศักยภาพโดยมุ่งเน้นการพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคมการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา จะต้องดำเนินการอย่างมีเป้าหมาย มีรูปแบบ และวิธีการที่

เหมาะสม นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนตามที่สถานศึกษากำหนดจึงจะผ่านเกณฑ์การประเมินช่วงชั้น (กรมวิชาการ. 2545 ค: 19-20)

การประเมินผลกิจกรรมนักเรียนตามความสามารถนักเรียนประเมิน ได้ 2 ลักษณะ
(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2544: 243-245)

1. ประเมินวิธีการดำเนินกิจกรรม เป็นการประเมินขั้นตอนของกิจกรรมและระยะเวลาของการดำเนินกิจกรรม

2. ประเมินวัตถุประสงค์ของกิจกรรม เมื่อโรงเรียนได้ดำเนินกิจกรรมนักเรียนสิ้นสุดการประเมินผลกิจกรรมนักเรียน มีลักษณะคล้ายกับการประเมินโครงการต่างๆของโรงเรียนกิจกรรมนักเรียน เป็นส่วนเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตรให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นนั่นเอง

ใจจริง บุญเรืองรอด (2541: 132-133) กล่าวถึง การประเมินกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่สำคัญ คือ การประเมินผลระหว่างจัดกิจกรรมและการประเมินผลหลังจัดกิจกรรม

1. การประเมินผลระหว่างจัดกิจกรรมมีการประเมินผลหลายด้านด้วยกันดังนี้

1.1 การประเมินผลเกี่ยวกับบุคคลหรือบุคลากรในการจัดกิจกรรมบุคลากรที่ได้รับมอบหมายนั้นมาทำงานตามเวลาหรือไม่ มีความรับผิดชอบในงานดีหรือไม่

1.2 ด้านการเงิน ประเมินดูว่าเงินมีเพียงพอหรือไม่มีการใช้จ่ายให้สอยในทางที่ถูกที่ควรหรือไม่

1.3 ด้านอาคารสถานที่ ที่ใช้จัดกิจกรรมนั้นสะดวกปลอดภัยหรือไม่

1.4 เครื่องมือ เครื่องใช้และเครื่องมือสื่อสาร มีการขาดแคลน มีการชำรุดเสียหายหรือไม่

1.5 มีการประเมินว่ากิจกรรมนั้นได้ไปในทิศทางที่ถูกที่ควรหรือไม่รวดเร็วหรือล่าช้าไปหรือไม่ มีอุปสรรคปัญหาอะไรหรือไม่

2. การประเมินผลหลังจัดกิจกรรม การประเมินผลนี้เป็นการประเมินผลครั้งสุดท้ายของการจัดกิจกรรมทั้งหมด

2.1 พิจารณาในด้านต่างๆ ที่ปรากฏในการจัดกิจกรรมนั้น

2.2 การจัดกิจกรรมที่ผ่านมานั้นมีอะไรบ้างที่เป็นแง่ดีที่ควรจะต้องดำเนินการ

2.3 พิจารณาถึงผลของการจัดกิจกรรม ทั้งปวงเทียบกับเป้าหมายของการจัดกิจกรรมว่าการจัดกิจกรรมครั้งนี้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่

2.4 พิจารณาถึงผลที่เกิดขึ้นแก่ทุกฝ่าย

2.5 ในการประเมินผลครั้งสุดท้ายนี้ จะต้องพิจารณาอย่างยั้งก็คือ เรื่องการจัดทำข้อเสนอแนะต่างๆ

สุขพัชรา ชัมเจริญ (2545: 17-19) กล่าวถึง การประเมินผลการจัดกิจกรรมนักเรียนเป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่ง สำหรับการผ่านช่วงชั้นหรือจบหลักสูตร นักเรียนต้องเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียนตลอดจนผ่านการประเมินตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด โดยครูที่ปรึกษา กิจกรรม นักเรียน และผู้ปกครองมีส่วนร่วมตามแนวประเมินดังนี้

1. การประเมินกิจกรรมพัฒนานักเรียนรายกิจกรรม

1.1 ประเมินการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนตามจุดประสงค์ของแต่ละกิจกรรม โดยประเมินจากพฤติกรรม การปฏิบัติกิจกรรม และผลการปฏิบัติกิจกรรมด้วยวิธีที่หลากหลายตามสภาพจริง

1.2 ตรวจสอบเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนว่าเป็นไปตามเกณฑ์สถานศึกษากำหนดไว้หรือไม่

1.3 ในกรณีมีกิจกรรมใดต้องใช้เวลาปฏิบัติตลอดปี เมื่อสิ้นสุดภาคเรียนแรก ผู้รับผิดชอบกิจกรรม ควรจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียนของนักเรียนระยะหนึ่งก่อนเพื่อ การปรับปรุงแก้ไข หรือส่งเสริมการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพและรายงานผลการประเมินให้ผู้ปกครองทราบ โดยทำการประเมินตามจุดประสงค์สำคัญของกิจกรรม เมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา

1.4 ตัดสินใจให้นักเรียนที่ผ่านจุดประสงค์ สำคัญของกิจกรรม และมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมครบตามเกณฑ์ให้เป็นผู้ผ่านการประเมินผลการร่วมกิจกรรมผู้เรียนที่มีผลการประเมินบกพร่องในเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งหรือทั้งสองเกณฑ์ จะเป็นผู้ไม่ผ่านการประเมินผลการร่วมกิจกรรมจะต้องซ่อมเสริมข้อบกพร่องให้ผ่านเกณฑ์ก่อนจึงจะได้รับการตัดสินให้ผ่านกิจกรรม

2. การประเมินกิจกรรมพัฒนานักเรียนผ่านช่วงชั้น

2.1 กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนของนักเรียนทุกคนตลอดช่วงชั้น

2.2 ผู้รับผิดชอบสรุปและประเมินผลการร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียน รายบุคคลตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

2.3 นำเสนอผลการประเมินต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการเพื่อให้ความเห็นชอบ

2.4 เสนอผู้บริหารสถานศึกษาพิจารณาตัดสิน และอนุมัติผลการประเมินกิจกรรมพัฒนานักเรียนผ่านช่วงชั้นต่อไป

2.5 การประเมินผลนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน ผู้รับผิดชอบกิจกรรมพัฒนานักเรียนแต่ละกิจกรรมดำเนินการประเมินเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนตามจุดประสงค์ของกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ตลอดช่วงเวลาของการจัดกิจกรรม โดยรวบรวมจากบันทึกการเข้าร่วมกิจกรรมและ ผลการปฏิบัติกิจกรรมและตัดสินผลการเข้าร่วมกิจกรรมเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาปฏิบัติกิจกรรม

2.6 การตัดสินผล การเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียน ให้ประเมินและตัดสินเป็นรายกิจกรรม

2.7 การแจ้งผลการประเมินให้ระดับผลการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามแนวทางที่สถานศึกษากำหนด

2.8 การสรุปผลการประเมินผ่านช่วงชั้น เมื่อจบช่วงชั้นนายทะเบียนจะรวบรวมผลการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนแต่ละคนตลอดช่วงชั้น นักเรียนที่มีผลการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรมได้ครบตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดจะได้รับการพิจารณาให้ผ่านช่วงชั้น

การติดตามประเมินผลก็นับว่าเป็นหัวใจสำคัญหากมีระบบการติดตามประเมินผลที่ดีและมีประสิทธิภาพสามารถปฏิบัติได้ทำให้ทราบผลการดำเนินงานได้การประเมินผลที่ดีเป็นผลมาจากการติดตามผลที่ดี การประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรมทำให้ทราบว่า บรรลุตามวัตถุประสงค์และแผนปฏิบัติงานโครงการแต่ละระดับหรือไม่ โดยผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานทุกคนมีส่วนร่วมในการประเมิน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2540: 83)

การประเมินผลมี 2 ชนิด คือ การประเมินผลก้ำวหน้า (Formative Evaluation) กับการประเมินผลสรุป (Summative Evaluation) การประเมินผลก้ำวหน้า เป็นการประเมินผลระหว่าง การดำเนินกิจกรรม เพื่อค้นหาจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องของการดำเนินกิจกรรมนั้น สำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขแผนงานหรือโครงการ ในระยะต่อไปและการประเมินผลสรุปเป็นการประเมินผลตอนสิ้นสุดการดำเนินกิจกรรมเพื่อดูว่าการดำเนินกิจกรรมนั้นได้ผลมากน้อยเพียงใดบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ (บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ. 2543: 298)

หลักการการวัดและประเมินผลที่คำนึงถึงศักยภาพและพัฒนาการของนักเรียนที่กล่าวมา ผู้สอนจึงต้องดำเนินการการวัดและประเมินผลให้ชี้ชัดถึงศักยภาพและพัฒนาการของนักเรียน คำนึงถึงหลักการต่อไปนี้ (บุญเลี้ยง ทุมทอง. 2547: 51-54)

1. เน้นกระบวนการประเมินเพื่อพัฒนานักเรียน (Formative Evaluation) และประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน (Summative Evaluation)
2. เน้นประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับสภาพจริงหรือใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง (Authentic Learning and Assessment) สะท้อนความสามารถการแสดงออกของผู้เรียน (Student Performance) ที่ชัดเจน
3. เน้นบูรณาการการประเมินผลควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน โดยประเมินจากคุณภาพของงานและกระบวนการทำงานของนักเรียน
4. เน้นการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมิน ส่งเสริมให้มีการประเมินตนเอง ประเมินโดยเพื่อน กลุ่มเพื่อนและประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปกครอง เป็นต้น
5. เน้นการประเมินนักเรียนด้วยการพิจารณาอย่างครอบคลุมจากพัฒนาการของนักเรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบ

สรุปว่าการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน เป็นการวางแผนและการกำหนดรายละเอียดของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ วิธีการที่ใช้ในการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยประกอบด้วย กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน มีการประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างที่เหมาะสม มีแนวในการจัดการประเมินผลนักเรียน การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนรายกิจกรรม การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนผ่านช่วงชั้น และการตัดสินการเข้าร่วมกิจกรรม ตามที่สถานศึกษากำหนด

5. ความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน

5.1 ความรู้ความเข้าใจ

บลูม (Bloom: Online) กล่าวถึง การเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ทำให้คนเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม ความคิด การเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ที่มีอยู่โดยการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ผู้สอนจะเป็นผู้ที่สร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ และได้แบ่งพฤติกรรม ด้านความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับสติปัญญา (Cognitive domain) จากง่ายไปสู่ยาก 6 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ความรู้ (knowledge) หมายถึง การจำ การระลึกได้ที่มีต่อความคิดหรือ วัตถุที่ปรากฏการณ์ต่างๆ

ระดับที่ 2 ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความสามารถทางสติปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการสื่อความหมาย ในลักษณะของการแปลความตีความและสรุป

ระดับที่ 3 การนำไปใช้ (Application) หมายถึง การนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหา
ในสถานการณ์จริง

ระดับที่ 4 การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง การพิจารณาแยกแยะเนื้อหาออกเป็น
ส่วนย่อยๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน

ระดับที่ 5 การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง ความสามารถในการรวบรวมส่วน
ประกอบย่อยๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์

ระดับที่ 6 การประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง ความสามารถในการตัดสินใจ
เกี่ยวกับค่านิยม ความคิด ผลงาน คำตอบ วิธีการ และเนื้อหาสาระเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่างโดยมี
เกณฑ์ในการพิจารณา

สุภาณี ไหญ่เยี่ยม (2547: 71-74) ได้ศึกษา การติดตามผลนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน
ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม หลักสูตรนักวิจัยระดับปฏิบัติการ ของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับการนำความรู้
จากหลักสูตรไปใช้ในการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ผู้ผ่านเข้ารับการอบรมเห็นด้วย
กับการมีความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากการฝึกอบรมมาก มีการนำความรู้จากหลักสูตรไปใช้ในการ
ปฏิบัติงานมากกว่า กลุ่มที่เห็นด้วยกับการมีความรู้่น้อย และพบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการวิจัย มี
ความเห็นด้วย กับการนำความรู้จากหลักสูตรไปใช้ในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างจากผู้ที่ไม่เคยมี
ประสบการณ์ด้านการวิจัยมาก่อน แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างทางประสบการณ์เป็นปัจจัยที่ไม่มีผล
ต่อการนำความรู้จากหลักสูตรไปใช้ในการปฏิบัติงาน

การเรียนรู้เกิดจากความเชื่อพื้นฐานเหมือนกันว่า มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพและความโน้มเอียง
ที่จะขวนขวายที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีแรงจูงใจภายในที่จะสร้างสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมให้
เป็นไปตามที่ตนต้องการ ความสามารถที่จะรับผิดชอบพฤติกรรมของตนเองถือว่าเป็นปัจเจกบุคคล
และเป็นบุคคลที่มีค่าเช่นเดียวกับ การจัดกิจกรรม ครูทุกคนจะต้องมีความเข้าใจในความคิดพื้นฐาน
เกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ ความต้องการ เพื่อพัฒนาตนเอง ครูจะต้องยอมรับว่าก่อนที่จะให้นักเรียน
สนใจในสิ่งใดเพื่อการเรียนรู้ ครูจะต้องให้นักเรียนมีความสนใจในสิ่งที่ อยากรู้จะต้องพยายามสร้าง
ความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนและพร้อมที่จะเรียนรู้ (สุรางค์ ไคว์ตระกูล. 2544: 332-333)

5.2 ความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมนักเรียน

การบริหารการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนสถานศึกษาต้องมีความรู้ความเข้าใจและนำเอาแนวคิดหลักการบริหารการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน ไปสู่การปฏิบัติการบริหารการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน ควรทำความเข้าใจถึงแนวปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ (กรมวิชาการ, 2546: 14-20)

1. พิจารณาว่ากิจกรรมพัฒนานักเรียน คืออะไร มองภาพรวมให้ชัดเจนในการบริหารโรงเรียน กิจกรรมพัฒนานักเรียนเป็นตัวเสริมในการพัฒนานักเรียนใน 8 กลุ่มสาระถ้าครูมีความเข้าใจจะสามารถออกแบบกิจกรรมพัฒนานักเรียนได้อย่างเหมาะสม

2. กิจกรรมพัฒนานักเรียนมี 2 กลุ่มหลัก คือ กิจกรรมแนะแนวกับกิจกรรมนักเรียน กิจกรรมทั้งสองส่วนนี้ต้องกลมกลืนไปด้วยกันเช่น การพัฒนานักเรียน การศึกษาเรียนรู้กิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของแนะแนวจะมีบทบาทสำคัญสำหรับนักเรียน เช่น ชุมชุม ลูกเสือ-เนตรนารี ไม่ต้องแยกเป็นส่วนๆ แต่ให้มองในมุมของกิจกรรมนักเรียนว่า ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาทั้งสองด้าน คือ ด้านพัฒนาตนเองกับด้านพัฒนาสังคม ดังนั้นกิจกรรมพัฒนานักเรียนบางส่วนมุ่งเน้นการสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การสร้างคุณธรรมที่ดี พัฒนานักเรียนโดยจัดกิจกรรมที่ประสานเชื่อมโยงกัน

3. ในการประเมินการทำกิจกรรมพัฒนานักเรียน ไม่ต้องออกมาเป็นคะแนนเพียงอย่างเดียว การมีคะแนนเพียงอย่างเดียว จะทำให้กิจกรรมพัฒนานักเรียนไม่สามารถบรรลุเป้าหมายควรประเมิน จากผลการปฏิบัติจริงโดยเชื่อมั่นว่า นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้การประเมินผลนักเรียนต้องประเมินผลนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมว่าเขาได้ปฏิบัติตามจุดประสงค์หรือไม่ และมีการบันทึกผลการทำกิจกรรมของนักเรียน

กรมวิชาการ (2546: 19) กล่าวถึง กิจกรรมพัฒนานักเรียนจะต้องเป็นกิจกรรมที่ผสมกลมกลืนกับวิถีชีวิตของนักเรียนในโรงเรียนเป็นบรรยากาศการเรียนรู้ที่เกิดในโรงเรียนเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียนของนักเรียน เป็นกิจกรรมที่เกิดอย่างเป็นธรรมชาติไม่ใช่เป็นการเรียนการสอนเพื่อประเมินผลอย่างเดียว โดยมุ่งเน้นความสำคัญเพื่อพัฒนาตนเองของนักเรียนนำไปสู่การพัฒนาสังคมการพัฒนา กิจกรรมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษาให้บรรลุผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งครูและผู้บริหาร รวมถึงผู้ปฏิบัติต้องมีความเข้าใจใน กรอบความคิดของกิจกรรมพัฒนานักเรียน ไม่ใช่เนื้อหาที่แยกออกจากการจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องมีภาพรวมในการจัดการศึกษา การเรียนการสอนเนื้อหาตามหลักสูตรและมีกิจกรรมเสริมตามหลักสูตรที่นักเรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัด ความสนใจ การบริหารงานกิจกรรมพัฒนานักเรียนโรงเรียนต้องสนับสนุน

กิจกรรมอย่างเต็มที่ โดยในเรื่องการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่มีการพัฒนาศักยภาพของตนเอง มีความหลากหลาย เนื่องจากนักเรียนบางส่วนมีความรู้ความสามารถและความถนัดทางด้านวิชาการแต่นักเรียนบางกลุ่ม มีความถนัดและความสนใจในเรื่องอื่น การพัฒนาและส่งเสริมในวิชาการหรือกิจกรรมที่นักเรียนสนใจ ต้องให้เวลากับนักเรียนในการทำกิจกรรมนั้นๆ โดยในการทำกิจกรรมพัฒนานักเรียนต้องได้รับการวางแผน การทำกิจกรรม การบันทึกผลการทำกิจกรรมพร้อมกับรายงานผล การทำกิจกรรมให้อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมทราบ และผลจากการทำกิจกรรมรวมถึงปัญหาเป็นอย่างไร การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่จัดขึ้นในโรงเรียนต้องเปิดโอกาสให้กับนักเรียนทุกคน ได้ทำกิจกรรมตามที่ตนเองถนัดและสนใจโดยโรงเรียนจัดระบบการช่วยเหลือสนับสนุนทั้งด้านบุคลากรและงบประมาณอย่างเต็มที่ ให้นักเรียนได้มีการรวมกลุ่มเป็นชุมนุมต่างๆ และมีการร่วมบริหารจัดการการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน เพื่อส่งเสริมและ พัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร กิจกรรมพัฒนานักเรียนเป็นกิจกรรมที่เชื่อมโยงสู่การสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งไม่จำเป็นต้องจัดกิจกรรมเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง กิจกรรมพัฒนานักเรียนที่โรงเรียนจัด จะต้องมียุทธศาสตร์สำคัญเพื่อพัฒนานักเรียนไม่ใช่เป็นเพียงกิจกรรมเพื่อพัฒนาด้านร่างกายเพียงอย่างเดียว แต่ต้องพัฒนาด้านจิตใจและพัฒนาสังคมด้วย และการมองการทำกิจกรรมพัฒนานักเรียนต้องมองเป็นองค์รวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินผลการทำงาน ควรเน้นให้มีส่วนร่วมในหลายฝ่าย ทั้งครูผู้สอน เพื่อนนักเรียน ตัวนักเรียนเองและผู้ปกครอง ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนานักเรียน หลักสูตรการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้ให้สร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลูกฝังพฤติกรรม คุณธรรมจริยธรรม เนื่องจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีโครงสร้างหลักสูตรที่สำคัญสองส่วนคือ สารการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ และกิจกรรมพัฒนานักเรียน กิจกรรมพัฒนานักเรียน เป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นกระบวนการ มีรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง มีความหลากหลายและมีคุณค่าในการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาอารมณ์และสังคม มุ่งเสริมเจตคติ คุณค่าชีวิต ปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ให้นักเรียนเข้าใจตนเองและสร้างจิตสำนึก รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและ มีการปรับตัวเพื่อปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนสิ่งที่ควรคำนึง และนำไปใช้ในการจัดกิจกรรม ได้แก่ ระดับสติปัญญา อารมณ์ความรู้สึกนึกคิด สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้

การบริหารจัดการด้านกิจกรรมพัฒนานักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมตามความถนัดและสนใจ โดยให้มีกิจกรรมที่หลากหลาย ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2546: 21-23)

1. กิจกรรมเสริมความดี เช่น กิจกรรม 5 ส สถานศึกษาพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรและทำให้สถานศึกษาน่าอยู่ นำทำงานน่าเรียน โดยใช้กระบวนการ 5 ส คือ สะสาง สะดวก สะอาด สุขลักษณะ สร้างนิสัยโดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมคิดร่วมวางแผนและร่วมปฏิบัติ
2. กิจกรรมเสริมความเก่ง ดังเช่น กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ปลุกจิตสำนึกให้นักเรียนมีความรัก ความเข้าใจในการอ่าน
3. กิจกรรมเสริมความสุขเช่น กิจกรรมส่งเสริมการจัดบรรยากาศห้องเรียนสถานที่จัดกิจกรรมมีความสะอาด รมรื่น สวยงาม เป็นระเบียบและปลอดภัย จะมีส่วนส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้มากขึ้น
4. กิจกรรมสร้างนิสัยใฝ่หาความรู้ ทักษะวิเคราะห์อย่างมีระบบ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ดังเช่นกิจกรรม การจัดสวน จัดบอร์ดความรู้ หรือกิจกรรมแข่งขันความสามารถต่างๆ
5. กิจกรรมสร้างทรศนะที่ดีต่อสัมมาอาชีพทุกชนิด มีระเบียบวินัยในการทำงาน มีความ پاکเพียร อดทน ประหยัดและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น กิจกรรมรวมกลุ่มกันสร้างงาน กิจกรรมทัศนศึกษาดูงานสถานประกอบการ
6. กิจกรรมสร้างความซื่อสัตย์ มีวินัยในตนเอง เคารพต่อกฎหมายและกติกาของสังคมรับผิดชอบต่อตนเองและครอบครัว เสริมสร้างความเสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม เช่น กิจกรรม วันสำคัญของศาสนา กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาคุณธรรม ส่งเสริมประชาธิปไตย
7. กิจกรรมเสริมสร้างให้นักเรียนรู้จักสิทธิและหน้าที่การทำงานเป็นหมู่คณะมีความสามัคคีและเสียสละเพื่อส่วนรวม รู้จักแก้ปัญหาด้วยสันติวิธีอย่างมีหลักการและเหตุผลเช่น กิจกรรมส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม การพูดได้ว่าที่ กิจกรรมระบบนักเรียนต่างระดับดูแลช่วยเหลือกัน
8. กิจกรรมสร้างความรู้ทักษะพื้นฐาน ในการดำรงชีวิต ครอบครัว การทำงาน และการศึกษาเพิ่มเติม ดังเช่นกิจกรรม ศูนย์การศึกษาค้นคว้า กิจกรรมประกอบอาชีพของท้องถิ่น
9. กิจกรรมสร้างความสมบูรณ์ทางร่างกายและจิตใจและส่งเสริมการสาธารณสุขชุมชน เช่น กิจกรรมแข่งขันกีฬา กิจกรรมอาสาพัฒนาโรงเรียน กิจกรรมสวนสุขภาพ
10. กิจกรรมสร้างความรักความผูกพันกับท้องถิ่น รู้จักบำรุง สภาพแวดล้อมเพื่อสร้างสรรค์ความเจริญของท้องถิ่นและส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย

11. กิจกรรมปลูกฝังให้มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย เช่น กิจกรรมวันสำคัญของชาติ กิจกรรมมารยาทไทย

12. กิจกรรมส่งเสริมความเข้าใจ อันดีของมนุษยชาติในการอยู่อย่างสันติสุข ตัวอย่างเช่น กิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

สรุปว่า การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในสถานศึกษาอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่หลากหลายต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจ นำหลักการไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับหลักสูตร การจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้นๆ สร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ปลูกฝังพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรม กิจกรรมพัฒนานักเรียนเป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นกระบวนการด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลายให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง มีความหลากหลายและมีคุณค่าในการพัฒนาตนเองทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม

6.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าหลายด้านซึ่งมีทั้งงานวิจัยภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนข้อมูลด้าน การบริหารกิจกรรมนักเรียน ดังนี้

6.1 งานวิจัยภายในประเทศ

บุญศรี อินผล (2534: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการบริหารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชนสายสามัญศึกษาของศึกษาธิการอำเภอ ตามทัศนะของเจ้าของโรงเรียนเอกชน ผลการวิจัยพบว่า เจ้าของโรงเรียนเอกชนจัดอันดับความสำคัญของการจัดการบริหาร เรียงตามอันดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป และการบริหารงานการเงิน บัญชีและพัสดุ เจ้าของโรงเรียนเอกชนในโรงเรียน ที่มีอายุการจัดตั้งต่ำกว่า 30 ปี และอายุการจัดตั้งตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีทัศนะสอดคล้องกัน โดย ศึกษาธิการอำเภอปฏิบัติภารกิจการบริหารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชนสายสามัญศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง โรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ข้อที่อยู่ในระดับสูงสุดคือ การส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงเรียน จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพการให้การศึกษา รองลงมา คือ การสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูจัดทำเอกสารด้านวิชาการและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร เจ้าของโรงเรียน

เห็นว่าการบริหารงานวิชาการเป็นหน้าที่หลักและเป็นหัวใจสำคัญยิ่งในการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริหารงานบุคคล เจ้าของโรงเรียนเอกชนให้ความสำคัญอยู่ในอันดับที่ 2

สมจิตร เทพนิมิตกุล (2537: 112) ได้ศึกษา สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมอิสระตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ศึกษากรณีหัวหน้าหมวดกิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรมอิสระในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดพิจิตร ผลการวิจัย พบว่า หัวหน้ากิจกรรมเป็นผู้คอยประสานงาน และครูที่ปรึกษากิจกรรมอิสระเป็นผู้ปฏิบัติจริงซึ่งครูในโรงเรียนขนาดต่างกั้มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมอิสระไม่แตกต่างกันคือ ลองผิดลองถูก และมีได้อบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมอิสระโดยเฉพาะเหมือนกัน

สุกัญญา งามสิทธิพงศา (2539: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยการพั้ดช่าง ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดกิจกรรมนักศึกษาหลักสูตรกิจกรรมที่จัดมากที่สุด คือ กิจกรรมให้บริการแก่สังคมชุมชน และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพศ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา ตำแหน่งต่างกั้กัน มีความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกั้กัน มีความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยการพั้ดช่าง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรรณา สุคันธชาติ (2540: 85) ได้ศึกษา การสร้างคู่มือครูในการจัดกิจกรรมชุมนุมส่งเสริมอุตสาหกรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า การจัดทำคู่มือในการจัดกิจกรรมชุมนุมทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมศึกษาการปฏิบัติกิจกรรมให้ดำเนินการไปตามวัตถุประสงค์ ครูที่ปรึกษาคอยสังเกตพฤติกรรมที่ประเีนผลนักเรียนในการปฏิบัติ การรายงานผล การจัดกิจกรรม การร่วมกิจกรรม เพื่อให้ครูมีข้อมูลในการพิจารณาพฤติกรรมของนักเรียนได้อย่างเพียงพอ

ประยูร เพ็งชะตา (2541: 105-108) ได้ศึกษา สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนยึดหลักความต้องการ ความถนัดและความสนใจของนักเรียน คำนึงถึงความพร้อมของบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ ปัญหาการวางแผนการจัดกิจกรรม พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาขาดความชัดเจนของวัตถุประสงค์ การเก็บข้อมูล ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน ปัญหาการดำเนินกิจกรรม พบว่า โรงเรียนขาดความชัดเจนในการจัดอาจารย์ที่ปรึกษา ครูอาจารย์ขาดความรับผิดชอบ การจัดสายงานการบริหารกิจกรรมไม่ชัดเจน ปัญหาการประเมินผลพบว่าขาดความร่วมมือ

จากอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม ในการนำผลการประเมินไปปรับปรุงผู้ประเมินขาดความรู้ความสามารถ ในการประเมินผลกิจกรรมและการติดตามผลกิจกรรมไม่ต่อเนื่อง

สวัสดิ์ บรรเทิงสุข; และ จรินทร์ สกุลถาวร (2542: 50) ได้ศึกษา สภาพปัญหาและการ ดำเนินงานการแนะแนว ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนยังขาดความพร้อมใน การดำเนินงานการแนะแนว ยังมีการจัดและการบริหารโดยให้งานการแนะแนว ขึ้นอยู่กับฝ่ายบริหาร ฝ่ายปกครองของโรงเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่ายังขาดความเข้าใจที่แท้จริงในด้านการบริหารจัดการ ถึงแม้ว่าการศึกษาในครั้งนี้จะได้พบปัญหาเกี่ยวกับการแนะแนวในด้านบุคลากร ที่เป็นปัญหามากกว่า ยังพบปัญหาพื้นฐาน ของการดำเนินงานอันได้แก่ ปัญหาด้านงบประมาณ การประสานงาน เทคนิค การจัดบริการ เครื่องมือและเครื่องอำนวยความสะดวก

วีรศักดิ์ พาสุวรรณ (2543: 84-85) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการดำเนินงาน กิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าหมวดกิจกรรม มีความคิดเห็นว่า การดำเนินงาน กิจกรรมนักเรียน มีปัญหาการดำเนินงานใน ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปฏิบัติ ขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองต่อการจัดกิจกรรมขาดการติดตามดูแลกิจกรรม

อภิรักษ์ เครือกาบ (2543: 55-58) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียน มัธยมศึกษาในจังหวัดลพบุรีเกี่ยวกับงานแนะแนวในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดกิจกรรม แนะแนวในโรงเรียนมัศึกษามีการบริหารแนะแนว มีห้องแนะแนว มีคณะกรรมการที่เกี่ยวกับงาน แนะแนวปัญหาที่พบในโรงเรียนคือส่วนมากไม่มีครูที่จบวิชาแนะแนวโดยตรงครูขาดความรู้ความเข้าใจ ในงานด้านแนะแนว การพัฒนางานแนะแนว ควรพัฒนาด้านสำรวจ สภาพปัญหาของงานแนะแนว การสำรวจความต้องการของนักเรียน และการประเมินงานแนะแนว ครูทุกคนควรมีความรู้ ความเข้าใจ ด้านการบริหารแนะแนว ครูที่ไม่มีความรู้ควรได้รับการอบรมให้มีความรู้ด้านการบริการแนะแนว

อดิศักดิ์ สามงามแสน (2544: 173-184) ได้ศึกษา สภาพและปัญหาการบริหารงาน กิจกรรมพัฒนานักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า สภาพและปัญหาการบริหารงานกิจกรรมพัฒนานักเรียน โรงเรียนมีปัญหาในด้าน การลงทะเบียนนักเรียน ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในการกำกับติดตามผล โรงเรียนไม่ สามารถแบ่งกลุ่มนักเรียนได้ตามความเหมาะสม เนื่องจากขาดครูและขาดแคลนห้องเรียน ขาดการ วางแผนในการจัดชั้นเรียน และไม่จัดครูเข้าสอนตามสภาพจริง โรงเรียนมีปัญหาในด้านขาดข้อมูลใน การตัดสินใจและแก้ปัญหาให้นักเรียนในอนาคต จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมีปัญหาในการจัดทำ

ระเบียบสะสมเก็บหลักฐาน ขาดงบประมาณ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำและขาดการกำกับติดตามจากผู้บริหารทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารไม่จัดทำแผนหรือมาตรฐานในการกำกับติดตาม และขาดการนำข้อมูลไปใช้อย่างเป็นปัจจุบัน ด้านการจัดบริการแนะแนว โรงเรียนส่วนใหญ่มีการดำเนินการโดยมีการบริการแนะแนวด้านการศึกษาต่อ การให้คำปรึกษาและจัดบุคลากร พบว่าโรงเรียนยังปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจ ไม่ให้ความสนใจ ขาดวัสดุอุปกรณ์ ขาดสถานที่ในการจัดทำ และชุมชนไม่ให้ความร่วมมือ อาจเป็นเพราะโรงเรียนไม่จัดการบริการแนะแนวอย่างจริงจังเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่จริงยิ่งขึ้น ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรม ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนขาดการติดตามผลการปฏิบัติตามจริยธรรม การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนครูยังไม่แทรกเนื้อหา ด้านคุณธรรม จริยธรรม ขาดวัสดุอุปกรณ์ และที่สำคัญคือ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรม

นริศ น้ำทิพย์ (2545: 91) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน คือประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี ระหว่าง 5-15 ปี และมากกว่า 15 ปีมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพ โดยภาพรวมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นด้านจุดประสงค์ต่างจากผู้บริหาร และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี และประสบการณ์การทำงานระหว่าง 5-15 ปี มีความคิดเห็นด้านจุดประสงค์ของหลักสูตรไม่แตกต่างกัน

ภรณ์ยุ พิระพงษ์ (2545: 106-110) ได้ศึกษา การบริหารกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารการจัดกิจกรรมนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ตามลำดับดังนี้ นโยบาย ปรัชญาของโรงเรียนประเภท/ลักษณะกิจกรรมนักเรียนที่โรงเรียนดำเนินการอยู่ ปฏิทินประจำปี หลักการและแนวทางในการจัดกิจกรรมนักเรียน การประเมินผลกิจกรรมนักเรียนการบริหารองค์กรกิจกรรมนักเรียนที่จัดขึ้นในโรงเรียนและอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียน หลักการและแนวทางในการจัดกิจกรรมนักเรียน พบว่า โรงเรียนพยายามที่จะจัดกิจกรรมสนองธรรมชาติของผู้เรียนเหมาะสมกับวัยความสนใจ ความถนัด ความสามารถของผู้เรียน แต่ยังคงยึดครูเป็นศูนย์กลางส่วนหนึ่งครูเสนอกิจกรรมที่ตนเองถนัด นักเรียนยังไม่พร้อมที่จะดำเนินการเอง การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน ครูประเมินผลที่ได้คือผ่านกับไม่ผ่าน ไม่ได้แสดงคุณภาพของกระบวนการนักเรียนไม่ได้มีส่วน ในการตั้งเกณฑ์ใน

การประเมินผล ผู้ปกครองไม่มีโอกาสมีส่วนร่วมด้านของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม พบว่า มีการปฏิบัติเป็นอันดับสุดท้าย สภาพการบริหารการจัดกิจกรรมนักเรียน ครูอาจารย์ไม่ให้ความสนใจและไม่กระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมนักเรียน

อนุชิต เริงจำเนียร (2545: 9) ได้ศึกษา คู่มือการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณลักษณะคนดีของนักเรียนนักศึกษา ศึกษากรณีนักเรียนนักศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาพบว่า การสร้างคู่มือการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีที่นักเรียนนักศึกษา ต้องมีกิจกรรมนักเรียนที่มุ่งเสริมสร้างและพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่พึงประสงค์ในระบอบประชาธิปไตย มีคุณธรรมจริยธรรม สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีความสุข

วิเชียร มิ่งแก้ว (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของครูและนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของครู และนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนครูและนักเรียนโรงเรียนเอกชน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมโดยภาพรวมไม่ต่างกัน มีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกิจกรรมด้านแนะแนว วิชาการ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง อาจารย์แนะแนวควรเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี

ศิริลักษณ์ วงษ์จันทร์หาญ (2545: 143) ได้ศึกษา การบริหารกิจกรรมแนะแนวตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารแนะแนวในโรงเรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูแนะแนวด้านการวางแผน การจัดองค์กร การแต่งตั้งบุคลากร การดำเนินงาน การประเมินผล การบริการศึกษา และรวบรวมข้อมูลนักเรียนรายบุคคล บริการสนเทศ บริการให้คำปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคคล บริการติดตามผล โดยภาพรวมมีการปฏิบัติมาก การเปรียบเทียบระหว่างผู้บริหารและครูแนะแนวด้านการบริหารงานแนะแนว พบว่า ผู้บริหารมีการรับรู้สภาพการบริหารมากกว่า

โกเมศ สดประเสริฐ (2546: 91-93) ได้ศึกษา สภาพและปัญหาของการจัดกิจกรรมนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานในตำแหน่งมากกว่า 20 ปี ไม่เคยเข้ารับการอบรมในการวางแผนการจัดกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนยึดหลักความต้องการ ความถนัดและความสนใจของนักเรียน และความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร ความสอดคล้องกับเกณฑ์การจัดกิจกรรมในสถานศึกษา และคำนึงถึงความพร้อมของบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ และสถานที่การดำเนินงานในด้านการจัดกิจกรรมครูที่รับผิดชอบ ในการจัดกิจกรรมได้แก่ หัวหน้าหมวดกิจกรรม และผู้ช่วยผู้บริหาร

โดยใช้วิธีการจัดให้ตามความสมัครใจของครูจัดให้ตามความรู้ความสามารถของครู และประสบการณ์
ในการสอนที่เคยสอนและในการประเมินผลการจัดกิจกรรม โรงเรียนดำเนินการติดตามผลการจัด
กิจกรรมโดยติดตามภาคเรียนละ 1 ครั้ง ทุกครั้งที่ปฏิบัติกิจกรรมเสร็จตามปฏิทินการติดตามที่กำหนด
โดยครู ที่ปรึกษากิจกรรม รายงานสรุปผล หัวหน้าหมวดกิจกรรมและผู้มีส่วนร่วมนำผลที่ได้จากการ
ประเมินผลไปปรับปรุงงานกิจกรรม ด้านการวางแผนกิจกรรม การจัดครูที่ปรึกษา และการจัดหา
วัสดุอุปกรณ์สนับสนุนกิจกรรม ในด้านปัญหา การจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียน พบว่า การปฏิบัติไม่
แน่นอน การดำเนินการไม่เป็นไปตามแผน บุคลากรไม่ให้ความร่วมมือในการวางแผนการจัดกิจกรรม
ขาดการประสานระหว่างผู้บริหารกับผู้ปฏิบัติครู ไม่มีความรู้ในการจัดกิจกรรม มีครูไม่เพียงพอ
ขาดการวางแผนการจัดนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม อาคารสถานที่ไม่สอดคล้องกับลักษณะของกิจกรรม
ปัญหาด้านการประเมินผลกิจกรรม พบว่า นักเรียนไม่มีความรับผิดชอบต่อการประเมินผลกิจกรรม
ครูที่ปรึกษากิจกรรม ส่งผลการประเมินนักเรียนไม่แน่นอน ขาดเครื่องมือที่มีคุณภาพในการประเมินผล
และบุคลากรขาดความรู้ในการประเมินผล

จินดา ทับจีน (2546: 79-80) ได้ศึกษา พฤติกรรมการสอนของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย
พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการ
เตรียมการสอน ด้านการจัดบรรยากาศในการเรียน ด้านการเอาใจใส่ช่วยเหลือผู้เรียน ด้านการส่งเสริม
การแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ การส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิด ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหา
ความรู้จากกลุ่ม ด้านการใช้สื่อการสอนสร้างองค์ความรู้แก่ผู้เรียน ด้านการรู้จักแหล่งการเรียนรู้ที่
หลากหลาย ด้านการสอนให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัย และด้านการประเมินพัฒนาการของผู้เรียน โดย
ภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเตรียมการสอนและด้านการรู้จักใช้
แหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยครูที่มีประสบการณ์ใน
การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมด้านการเตรียมการสอนและด้านการรู้จักใช้แหล่งเรียนรู้มากกว่า
ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

นพรัตน์ ศุทธิถก (2546: 63-64) ได้ศึกษา ผลของกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อการ
พัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่4 โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง จังหวัด
สมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า ระยะเวลาที่นักเรียนทำกิจกรรมนันทนาการน้อย องค์ประกอบของ
ความฉลาดทางอารมณ์มีหลายด้าน การที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกๆด้าน จำเป็นต้องใช้เวลา
ต้องอาศัย ความร่วมมือกันหลายฝ่าย การจัดกิจกรรมนันทนาการ นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเข้า

ร่วมกิจกรรมนันทนาการตามที่กำหนด นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมจะได้รับการดูแลเอาใจใส่จาก ผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ เป็นการสร้างแรงจูงใจใน การเข้าร่วมกิจกรรม เป็นการสร้างความรับผิดชอบให้เกิดขึ้นแก่นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

บุญเลิศ วิเศษรินทอง (2546: 20) ได้ศึกษา การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สำหรับ นักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า วิธีการสอนของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของการให้นักเรียนเป็นผู้บรรยายภาคและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ให้นักเรียนอยากรู้ อยากเห็น ส่งเสริมวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

ผ่องพรรณ ตริสุวรรณ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา สภาพการบริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนวัดสวนพลู สังกัดสำนักงานเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนบางพลู โดยภาพรวมและทุกด้านมีการปฏิบัติในระดับมากส่วนด้านการปกครองนักเรียนและระเบียบวินัยมีมาก ข้อที่มีด้านการปฏิบัติมากที่สุดคือ โรงเรียนได้จัดให้มีการบริการต่างๆเป็นระบบอยู่เสมอ ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรข้อที่ปฏิบัติมากที่สุดคือ โรงเรียนผลานงานกับสถานประกอบการให้มาบริการสุขภาพนักเรียน

พิเชษฐ์ มหาวงค์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาครูในการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะ ด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียน โรงเรียนบ้านคำบาง ความต้องการในการพัฒนาสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่ต้องการพัฒนาเร่งด่วน คือปัญหาในด้านคุณธรรมและจริยธรรมครูยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดทำแผนการจัดกิจกรรม ความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนของกลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ 70 จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะด้านความซื่อสัตย์ของกลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้า จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องสามารถนำแผนการจัดกิจกรรมไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือประยุกต์ได้อย่างหลากหลาย

วาสนา จันทอรุไร (2546: 19) ได้ศึกษา ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อวิชาการงานและอาชีพ ศึกษากรณี โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนในการศึกษาเล่าเรียนเกิดจากองค์ประกอบ คือ หลักสูตรวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนที่จะสั่งสอนให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ในการเรียน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนที่จะสร้างความสุขในการเรียนให้กับนักเรียนเพื่อให้

นักเรียนมีความพึงพอใจมีความรักและความกระตือรือร้นในการเล่าเรียนโดยการปรับปรุงองค์ประกอบต่างๆ ของครู มีการยกย่องให้กำลังใจแก่นักเรียนที่กระทำความดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนมีความเจริญก้าวหน้า การสร้างสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาคารสถานที่เหมาะสม น่าอยู่ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น รวมทั้งรับฟังและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาทุกชีวิต ปัจจัยความพึงพอใจนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่ง ที่จะส่งผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จ ในการศึกษาเล่าเรียน การที่จะให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนได้นั้น สิ่งสำคัญที่สุดคือ เสรีภาพในการเรียนโดยให้ผู้เรียนมีความเป็นอิสระในการเลือกเรียนด้วยตนเอง

สมพงษ์ แสนบุตร (2546: 73) ได้ศึกษา การพัฒนาการปฏิบัติงานกิจกรรมพัฒนา นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบ ว่าการพัฒนาการปฏิบัติงาน กิจกรรมพัฒนานักเรียนนักศึกษากายได้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการคือการวางแผน การปฏิบัติการ การสังเกตและการสะท้อนผลกลับ สรุปได้ว่า ก่อนดำเนินการศึกษาค้นคว้า ครูไม่ค่อยให้ความสนใจกับกิจกรรม สถานที่ไม่เอื้ออำนวย ไม่มีความรู้ทั้งไม่เข้าใจระเบียบแนวปฏิบัติกิจกรรมองค์กรวิชาชีพ อย่างเพียงพอขาดการประสานงานการประชุมปรึกษาหารือ การวางแผนร่วมกันระหว่างสถานศึกษา และชุมชน ทำให้เกิดปัญหาในการทำกิจกรรมนอกสถานศึกษา และหลังจากที่ได้ดำเนินการตามวงจร การปฏิบัติงาน การวางแผน การปฏิบัติ การสังเกต และการสะท้อนผลกลับ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่ม ผู้ศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมหน้าเสาธง กิจกรรมชมรม กิจกรรมนอกสถานศึกษา เพิ่มขึ้น

สุวัช พานิชวงษ์ (2546: 105) ได้ศึกษา การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการ ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ในเขตอำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้าน ความรู้เกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านเจตคติต่อการมีส่วนร่วมเป็นเรื่องที่ ผู้บริหาร ให้ความสำคัญเพราะส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาทั้งในด้านความรู้ ด้านพฤติกรรมและด้าน อาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านความรู้ ผู้ปกครองนักเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับปานกลาง อันเกิด จากการที่ผู้ปกครอง จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จึงทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจใน การส่งเสริม การเรียนรู้

ประนอม ยั่งศิริ (2545: 78-80) ได้ศึกษา บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ สถานศึกษาชั้นพื้นฐานต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ผลการวิจัยพบว่า ระดับการมีส่วนร่วม ของบทบาทคณะกรรมการโรงเรียน ด้านการรับทราบความก้าวหน้าการดำเนินงานตามแผนอยู่ใน ระดับมาก การปฏิบัติจริงในการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานต่อการจัด

การศึกษาโรงเรียนเอกชนทั้งในภาพรวมจะรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกด้านแต่ด้านการปฏิบัติจริงในการมีส่วนร่วม ระดับปานกลาง สูงกว่าด้านอื่นๆ ได้แก่ด้าน การส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน และด้านการให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา

จีระศักดิ์ ลิลิตธรรม (2547: 100) ได้ศึกษา ความรู้ความเข้าใจของนิสิตที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540: ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตระดับปริญญาตรี ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์คณะสังคมศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมชมรมแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทหน้าที่และอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาไม่แตกต่างกัน

สมเดช โอบอ้อม (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันว่าการจัดกิจกรรมประชุมเชียร์ทำให้มีการพัฒนาการในด้านการรู้จักเพื่อนมากขึ้นได้เรียนรู้ทำงานร่วมกับผู้อื่นและได้ฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออก

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลุยส์ (Louise. 1998: 4551-A) ได้ศึกษา ความพึงพอใจของพ่อแม่และครอบครัวในการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม มีความต้องการให้ครอบครัวมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือกิจกรรมที่จัดไว้ พ่อแม่มีความคาดหวัง ที่จะให้การช่วยเหลือในการร่วมออกแบบโครงการและบริการสำหรับบุตรหลานและครอบครัว สิ่งที่พ่อแม่สามารถช่วยเหลือได้คือ การประเมินผลและการบริการช่วยเหลือในช่วงเวลาเย็นและในวันหยุด

เบอร์เทลเซน (Bertelsen.1999: 2858-A) ได้ศึกษา เรื่องธรรมชาติการสอนของครูและการเรียนรู้ของนักเรียน ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า การวางแผนการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับบทบาทของครู จำนวนนักเรียนและสถานการณ์ในการเรียนจะทำให้เกิดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพตามความสามารถของแต่ละบุคคล

ติมอลิน (Demoulin. 2002: Online) ได้ศึกษา การทดสอบผลของกิจกรรมนอกหลักสูตรที่มีต่อการพัฒนาบุคคลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ประสบการณ์มีผลต่อการประเมินการพัฒนาบุคคลซึ่งในกิจกรรมนอกหลักสูตร 4 กิจกรรมได้แก่ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมเพลง

กิจกรรมความเป็นผู้นำนักเรียน โดยภาพรวมพบว่า ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนไม่แตกต่าง ประสิทธิภาพในการเป็นผู้นำ มีความเกี่ยวข้องกับบทบาทจริงในการปฏิบัติการเปรียบเทียบการพัฒนา บุคคลของนักเรียนระหว่างผู้ที่ร่วมกิจกรรมและไม่ร่วมกิจกรรม พบว่า คะแนนความมีวุฒิภาวะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่คะแนนการมีส่วนร่วมของสังคมแตกต่างกันที่ ระดับ .05 เปรียบเทียบผลของนักเรียน ที่ร่วมกิจกรรมกีฬาและที่ไม่เข้าร่วม พบว่า เด็กที่ไม่เข้าร่วม กิจกรรมมีการทดสอบการพัฒนาบุคคลด้านความมีวุฒิภาวะสูงกว่าเด็กที่ร่วมกิจกรรมกีฬา แต่เด็กที่ เข้าร่วมกิจกรรมกีฬามีการทดสอบการพัฒนาบุคคลด้านการมีส่วนร่วมของสังคมสูงกว่า ทั้งนี้ ทั้งสอง กลุ่มที่คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่แตกต่างกัน

ฮอว์ลเวย์ (Holloway, 2002: Online) ได้ศึกษา กิจกรรมนอกหลักสูตรและการสร้าง แรงจูงใจของนักเรียนงาน ผลการวิจัยพบว่า เหตุผลที่ทำให้กิจกรรมนอกหลักสูตรดึงดูดความสนใจของ นักเรียน มาจากการมีส่วนร่วมของนักเรียนประถมศึกษาหลังจากการเรียนการสอน พบว่า กิจกรรม นอกหลักสูตรสามารถสร้างรายได้ ให้แก่นักเรียน และพร้อมทั้งได้เรียนรู้ประสบการณ์ การทำกิจกรรม นอกหลักสูตรทำให้นักเรียนเป็นบุคคลที่เป็นที่รู้จักและจะก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน กิจกรรมนอก หลักสูตรทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ เสริมสร้างทักษะการมีส่วนร่วม ในสังคม ผลที่เกิดจากการเข้า ร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตร พบว่า เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมชอบที่จะอยู่ที่โรงเรียนมากกว่าเด็กที่ไม่เข้าร่วม กิจกรรม และเด็กที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ จะทำให้เด็กเกิดทัศนคติที่ ดีต่อวิทยาศาสตร์ด้วย

บลูมสเตรน (Bloomstran, 2002: Online) ได้ทำการศึกษา ศักยภาพของผู้ปกครองใน กิจกรรมนักเรียน พบว่า บุคคลที่สำคัญในการออกแบบกิจกรรมประกอบด้วยผู้ปกครอง ครูผู้สอน และ นักเรียน โดยถ้าบุคคลใดบุคคลหนึ่งไม่ให้ความร่วมมือก็จะส่งผลกระทบต่อจากโรงเรียน โดยทั้ง 3 บุคคล จะต้องให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันในการทำงาน จากการศึกษาพบว่าผู้ปกครองมีความพอใจ โรงเรียนประถมศึกษาในอเมริกา ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยินดีที่จะเป็นอาสาสมัครเป็น ผู้ปกครองอยู่ใน ห้องสมุด ห้องเรียน ซึ่งก่อให้เกิดห้องของผู้ปกครอง ซึ่งโรงเรียนเมื่อถึงวันหยุดผู้ปกครองมารวมกันเพื่อ มีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักเรียน ซึ่งโรงเรียนจะมีการประสานงานที่ดีนั้นเมื่อชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษา โดยมีความเชื่อว่า ผู้ปกครองจะมีการนำเสนอมุมมองที่แปลกใหม่นอกจากนี้ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา จะมีการออกแบบหลักสูตรโดยการสอบถามจากผู้ปกครอง โดยผู้ปกครองจะ สามารถมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้

มอริสซี (Morrissey, 2005: Online) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมที่จัดขึ้นภายนอกโรงเรียนและการพัฒนาที่ดีของเยาวชน จะส่งผลให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างชุมชนและครอบครัวโดยมีวัตถุประสงค์ของงานวิจัย คือ ต้องการที่จะเสนอกิจกรรมที่เป็นประโยชน์และคาดหวังว่ากิจกรรมจะป้องกันเยาวชนจากปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันได้เพราะมีงานวิจัย รายงานที่ศึกษาเกี่ยวกับยาเสพติด ความรุนแรงหรือปัญหาพฤติกรรมอื่นๆ ผลการวิจัย พบว่า กิจกรรมที่จัดภายนอกโรงเรียน มีผลต่อการเสนอเสนอแนวทางแก้ปัญหา และใช้กิจกรรมมาเป็นเครื่องมือพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนซึ่งกิจกรรมที่ใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้ คือกิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมนอกหลักสูตร กิจกรรมอาสาสมัครโดยมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ดีของเยาวชนประกอบด้วย ครูผู้สอน การจัดการของโรงเรียน ครอบครัวและ ผู้กำหนดนโยบาย โดยครอบครัวและชุมชนนั้นเป็นสถานที่แรกในการพัฒนาของเยาวชน

สรุปว่า ในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน อาศัยการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการนำประสบการณ์และความรู้ความเข้าใจมาช่วยในการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน ส่งเสริมการจัดกิจกรรมตามความพร้อมของสถานศึกษา การประสานงานในการจัดกิจกรรม การนำเอากิจกรรมมาพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์ การทำกิจกรรมทั้งในและนอกหลักสูตรทำให้นักเรียนเป็นบุคคลที่เป็นที่รู้จักของในโรงเรียน และจะก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ผู้วิจัยได้กำหนดประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ (มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 300 คน) จำนวนโรงเรียน 12 โรงเรียน ซึ่งมีครู จำนวน 843 คน

1.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ครูสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Taro Yamane (ลัวัน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538: 297-298) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 274 คน จากนั้นใช้การสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple random sampling) ดังตาราง

ตาราง จำนวนประชากรและจำนวนครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อโรงเรียน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1.โรงเรียนกสิณธร	237	77
2.โรงเรียนจิรดา	82	26
3.โรงเรียนดรุณวิทย์ศึกษา	52	17
4.โรงเรียนเทพนิมมานพิทยา	15	5
5.โรงเรียนนันทรวรวิทย์	96	31
6.โรงเรียนบางบัวทองราษฎร์บำรุง	20	7
7.โรงเรียนปิยะฉัตร	36	12
8.โรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์	141	46
9.โรงเรียนพึงรำลึก	18	6
10.โรงเรียนศิริมงคลศึกษา	18	6
11.โรงเรียนสากศึกษาบางบัวทอง	38	12
12.โรงเรียนสารสาสนวิเทศบางบัวทอง	90	29
รวม	843	274

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมนักเรียน สถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ซึ่งผู้วิจัย ได้สร้างแบบสอบถามจากแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และอาศัยหลักเกณฑ์ แบบประเมินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ของกรมวิชาการ (2545จ: ภาคผนวก) กรมวิชาการ (2546: 8-14) และแบบสอบถาม จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน นำมาปรับปรุงและดัดแปลงเป็นแบบประเมินการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน

ใน 3 ด้าน คือ ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน และด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม ถามประสบการณ์ในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถามโดยให้กรอกข้อมูลด้วยตนเอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนซึ่งมีลักษณะเป็นแบบถูกผิด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ได้แก่

5 หมายถึง ครูสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ครูสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ครูสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ครูสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ครูสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่ภายในและต่างประเทศ ตลอดจนพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เพื่อกำหนดเป็นนิยามศัพท์และกรอบความคิดสำหรับการวิจัย

2. ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือแบบประเมินการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนของ กรมวิชาการ (2545จ: ภาคผนวก) และ กรมวิชาการ (2546: 8-14)

3. สร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดจุดมุ่งหมายของแบบสอบถาม ประเด็นเนื้อหา แจกแจงประเด็นของเนื้อหาออกเป็นประเด็นย่อย กำหนดจำนวนข้อคำถามและ รูปแบบของคำถาม

4. นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาในแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบสำนวนภาษา ความชัดเจน ความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามขั้นตอน ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญจากนั้น นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขครั้งสุดท้ายก่อนนำไปทดลองใช้

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูสถานศึกษาเอกชน ชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน แล้วนำมา วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยแสดงผล ดังนี้

7.1 ใช้วิธีการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ด้วยวิธีของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson: KR20) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.731

7.2 ใช้วิธีการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 3 ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficiency) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นดังนี้

7.2.1 แบบสอบถามด้านการเตรียมความพร้อม โดยรวมเท่ากับ .931 และ รายด้านคือ ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านการจัดกลุ่มนักเรียน และด้านการจัดเวลา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .796, .807, .824 และ .870 ตามลำดับ

7.2.2 แบบสอบถามด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยรวม เท่ากับ .974 และรายด้านคือ ทั้งด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน ด้านการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็น หมู่คณะ ด้านการบูรณาการนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติ และด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่าง บ้าน วัด สถานศึกษา ชุมชนและต่อยอดภูมิปัญญาไทยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .737, .833, .834 และ .922 ตามลำดับ

7.2.3 แบบสอบถาม ด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยรวม เท่ากับ .920 และรายด้านคือ ทั้งด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนรายกิจกรรม ด้านการ ประเมินผลการผ่านช่วงชั้น และด้านการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียน มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .874, .888 และ .862 ตามลำดับ

8. นำแบบสอบถามที่ได้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และจัดพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการวิจัย และนำไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัย ขอหนังสือรับรอง และหนังสือแนะนำตัว จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการศึกษาค้นคว้า และขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล จากครูในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2548
2. ผู้วิจัย นำหนังสือรับรองและหนังสือแนะนำตัว จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2548
3. ผู้วิจัยกำหนดวันจัดเก็บข้อมูล จัดทำปฏิทินการเก็บข้อมูล และดำเนินการแจกแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยชี้แจงการทำแบบสอบถาม กำหนด วัน และเวลา ในการเก็บข้อมูลให้ครูรับทราบ และดำเนินการแจกแบบสอบถามในวันที่ 9 สิงหาคม 2548 และดำเนินการเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเองในวันที่ 10-12 สิงหาคม 2548 ได้แบบสอบถามกลับคืนมามีจำนวน 249 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.88

4. การจัดการทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การจัดการทำข้อมูล

1. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา
2. ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของครู คือ ประสิทธิภาพในการทำงาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยกรอกตัวเลขประสิทธิภาพในการทำงาน จากนั้นผู้วิจัยนำมาจัดกลุ่มได้ 3 กลุ่มคือ ประสิทธิภาพต่ำกว่า 5 ปี ประสิทธิภาพระหว่าง 5 – 10 ปี และประสิทธิภาพมากกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบถูกผิด นำมาตรวจให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน และตอบผิดให้ 0 คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถาม ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับสถานศึกษาเอกชน ชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 2

3. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน นำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ

ระดับความคิดเห็นมากที่สุดให้	5	คะแนน
ระดับความคิดเห็นมากให้	4	คะแนน
ระดับความคิดเห็นปานกลางให้	3	คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อยให้	2	คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดให้	1	คะแนน

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางพร้อมทั้งบรรยายประกอบ โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของครู ตามตัวแปรอิสระ คือ ประสบการณ์ในการทำงาน นำมาจัดประเภทระดับประสบการณ์ในการทำงาน ได้ 3 กลุ่ม คือ ประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ประสบการณ์ระหว่าง 5 – 10 ปี และประสบการณ์มากกว่า 10 ปี จากนั้นนำมาวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ของครูสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 2 นำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด ข้อคำถามมีทั้งหมด 20 ข้อตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนนและผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยคือ 13.9 ซึ่งผู้วิจัยประมาณค่าเป็น 14 คะแนนจัดอยู่ใน

ระดับความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนน้อย ผู้ที่ได้คะแนน 14 คะแนนหรือมากกว่าจัดอยู่ในระดับความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนมาก

3. การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 3 โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยรวมและรายด้านทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน และด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนแล้ว ประเมินระดับคะแนนโดยแปลค่าความหมายของคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538: 4)

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึงครูมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึงครูมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึงครูมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึงครูมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนอยู่ในระดับมากน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึงครูมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน สถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ดังนี้

4.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน สถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

4.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน สถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน จำแนกตามความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยแบ่งเป็น 2 คือกลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจมากและกลุ่มที่มีความรู้ความเข้าใจน้อยโดยใช้สถิติ t-test

5. การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐาน

5.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

5.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

5.1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 สถิติหาคุณภาพของเครื่องมือ

5.2.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ตอนที่ 2 โดยวิธีของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน

Kuder Richardson (KR20)

5.2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ตอนที่ 3 โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของ

ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficiency)

5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

5.3.1 สถิติทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวแปรอิสระ 2 กลุ่ม (t-test)

5.3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

5.3.3 ทดสอบรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' Post Hoc Comparison)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ย จากการแจกแจงแบบ t
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ย จากการแจกแจงแบบ F
df	แทน	ค่าระดับขั้นของความเป็นอิสระ (degree of freedom)
SS	แทน	ค่าผลรวมกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพในการทำงานของครู และความรู้ความเข้าใจ ในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน และด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน และด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยจำแนกตามประสบการณ์ของครูและความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ประสบการณ์ในการทำงานของครู และความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน

ประสบการณ์ในการทำงานของครู และความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนของครู ในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานนทบุรี เขต 2 ผู้วิจัย ได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาจำนวน และร้อยละ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ ในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานและความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. ประสบการณ์ในการทำงาน		
ต่ำกว่า 5 ปี	62	24.9
5 – 10 ปี	134	53.8
มากกว่า 10 ปี	53	21.3
รวม	249	100.0
2. ความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน		
น้อย	105	42.2
มาก	144	57.8
รวม	249	100.0

จากตาราง 1 ครูในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 249 คน ครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี และมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.9 และ 21.3 ตามลำดับ ครูที่มีมีความรู้ความเข้าใจมาก มีจำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8 และครูที่มีมีความรู้ความเข้าใจน้อย มีจำนวน 105 คน คิดเป็น ร้อยละ 42.2

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของ ครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน และด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน และด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 2 -16

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยรวมและรายด้าน

การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ด้านการเตรียมความพร้อม	4.01	.49	มาก
2. ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน	3.97	.54	มาก
3. ด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนา นักเรียน	3.90	.55	มาก
รวม	3.96	.49	มาก

จากตาราง 2 พบว่า ความคิดเห็นของครูในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหาร
กิจกรรมพัฒนานักเรียน ในส่วนของการเตรียมความพร้อม โดยรวมและรายด้าน

การเตรียมความพร้อม	ความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ด้านบุคลากร	4.00	.52	มาก
2. ด้านอาคารสถานที่	4.04	.57	มาก
3. ด้านการจัดกลุ่มนักเรียน	4.07	.57	มาก
4. ด้านการจัดเวลา	3.90	.56	มาก
รวม	4.00	.49	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนใน
สถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษนนทบุรี เขต 2 โดยรวมในส่วนของการ
เตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการ
พัฒนานักเรียน ในส่วนของการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร โดยรวมและรายข้อ

การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร	ความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. การมีคณะกรรมการรับผิดชอบงานกิจกรรมพัฒนานักเรียน สามารถเพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการพัฒนานักเรียน	3.98	.61	มาก
2. ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการสนับสนุนอำนวยความสะดวก ให้คำปรึกษา และส่งเสริมบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในการ ดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน	4.17	.81	มาก
3. หัวหน้างานกิจกรรมพัฒนานักเรียน มีหน้าที่ประสานความร่วมมือ บุคลากร จัดทำตามแผนงานที่ได้รับอนุมัติ	3.90	.68	มาก
4. ครูที่ปรึกษากิจกรรมพัฒนานักเรียนเป็นผู้ที่มีความสนใจใน การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน	3.87	.75	มาก
5. ครูที่รับผิดชอบกิจกรรมควรผ่านการอบรมหรือมีความรู้เกี่ยวกับ การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน	4.09	.73	มาก
รวม	4.00	.52	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการพัฒนานักเรียนในส่วนของการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรโดยรวม ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงใน 3 อันดับแรก คือ 1) ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการสนับสนุนอำนวยความสะดวกให้คำปรึกษาและส่งเสริมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน 2) ครูที่รับผิดชอบกิจกรรมควรผ่านการอบรมหรือมีความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนและ 3) การมีคณะกรรมการรับผิดชอบงานกิจกรรมพัฒนานักเรียนสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 4.09 และ 3.98 ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในส่วนของการเตรียมความพร้อมด้านอาคารสถานที่ จำแนกเป็นรายชื่อ

การเตรียมความพร้อมด้านอาคารสถานที่	ความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. สถานศึกษาจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน	4.10	.72	มาก
2. สถานศึกษาควรจัดทำตารางการควบคุมการใช้สถานที่สำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนในโรงเรียน	4.04	.79	มาก
3. สถานศึกษาจัดให้มีการติดต่อประสานงานการใช้สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ภายนอกโรงเรียน	3.91	.88	มาก
4. สภาพแวดล้อมในโรงเรียนส่งเสริมต่อการเรียนรู้และเอื้อต่อการดำเนินกิจกรรมพัฒนานักเรียน	4.16	.78	มาก
5. การออกแบบอาคารสถานที่ควรคำนึงถึงพื้นที่ใช้สอยสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน	3.98	.82	มาก
รวม	4.04	.57	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของการเตรียมความพร้อม ด้านอาคารสถานที่โดยรวม อยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นในเรื่องการเตรียมความพร้อมด้านอาคารสถานที่ แยกเป็นรายชื่อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของการเตรียมความพร้อมด้านการจัดกลุ่มนักเรียน จำแนกเป็นรายข้อ

การเตรียมความพร้อมด้านการจัดกลุ่มนักเรียน	ความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนควรจัดกลุ่มนักเรียน หลากรูปแบบ ตามความเหมาะสมกับระดับชั้น ความรู้ ความสามารถของ นักเรียน	4.13	.74	มาก
2. การจัดกลุ่มนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนควรแบ่งเป็น กลุ่มย่อยๆ	3.91	.73	มาก
3. การจัดกลุ่มนักเรียนสามารถยืดหยุ่นหมุนเวียนได้ตามความเหมาะสม ของแต่ละกิจกรรม	4.01	.73	มาก
4. การจัดกลุ่มนักเรียนช่วยให้นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ร่วมกันในการร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียน	4.19	.69	มาก
5. การจัดกลุ่มนักเรียน ควรคำนึงถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ ต้องการ ในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน	4.12	.66	มาก
รวม	4.07	.57	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของการเตรียมความพร้อมด้านการจัดกลุ่มนักเรียนโดยรวม อยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นในเรื่องการเตรียมความพร้อมด้านการจัดกลุ่มนักเรียนแยกเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของการเตรียมความพร้อมด้านการจัดเวลา จำแนกเป็นรายข้อ

การเตรียมความพร้อมด้านการจัดเวลา	ความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ครูมีการประชุมร่วมกันจัดเวลาสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน	3.88	.74	มาก
2. ครูควรจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้สอดคล้องกับเวลาที่กำหนดไว้ ในหลักสูตร	4.00	.70	มาก
3. สถานศึกษาส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนนอกเหนือเวลา ในหลักสูตร	3.76	.79	มาก
4. การมีส่วนร่วมของครูในการจัดเวลาสอดคล้อง การจัดกิจกรรมพัฒนา นักเรียน วิสัยทัศน์และเป้าหมายของสถานศึกษา	3.96	.71	มาก
รวม	3.90	.56	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของการเตรียมความพร้อมด้านการจัดเวลาโดยรวม อยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นในเรื่องการเตรียมความพร้อมด้านการจัดเวลา แยกเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหาร
กิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของ การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวมและรายด้าน

การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน	ความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน	3.91	.66	มาก
2. ด้านการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะ	4.18	.68	มาก
3. ด้านการบูรณาการ	4.04	.56	มาก
4. ด้านการเสริมความสัมพันธ์	3.80	.70	มาก
รวม	3.98	.54	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ในส่วนของ การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยมีการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียนในด้านการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะมากรองลงมาคือด้านการบูรณาการ ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน และด้านการเสริมความสัมพันธ์ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18, 4.04 3.91 และ 3.80 ตามลำดับ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสวนการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน จำแนกเป็นรายชื่อ

การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านการมีส่วนร่วมวางแผน	ความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. สถานศึกษาจัดให้ครูและผู้เกี่ยวข้องมีการประชุมร่วมกันกำหนด แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน	3.85	.75	มาก
2. ครูมีส่วนร่วมออกแบบแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ และเป้าหมายของหลักสูตร สถานศึกษา	3.93	.71	มาก
3. ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดวัตถุประสงค์ การปฏิบัติกิจกรรม พัฒนานักเรียน ครอบคลุมด้านความรู้ และคุณธรรม	3.86	.74	มาก
4. สถานศึกษามีแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความสนใจ ความถนัดและความสามารถของผู้เรียน	3.98	.82	มาก
รวม	3.91	.68	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสวนของการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการมีส่วนร่วมวางแผนโดยรวม อยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 เมื่อพิจารณา แยกเป็นรายชื่อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของ การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน เป็นหมู่คณะ จำแนกเป็นรายชื่อ

การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน	ความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ด้านการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะ			
1. การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนควรได้รับความร่วมมือจากผู้บริหาร คณะกรรมการ หัวหน้ากิจกรรมพัฒนานักเรียน ครู นักเรียน และผู้ปกครอง	4.26	1.45	มาก
2. กิจกรรมพัฒนานักเรียนช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครู เพื่อนภายในกลุ่มและกับเพื่อนต่างกลุ่ม	4.18	.70	มาก
3. ครูเป็นผู้กระตุ้นนักเรียนให้ได้รับประสบการณ์ตรง ได้คิด ได้ทำได้ แสดงออก และเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมตามกลุ่ม	4.19	.68	มาก
4. กิจกรรมพัฒนานักเรียนกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำงานเป็นทีม	4.09	.69	มาก
รวม	4.18	.68	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนใน ส่วนของการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะโดยรวม อยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายชื่อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ จากมากไปน้อยได้ดังนี้ 1) การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนควรได้รับความร่วมมือจาก ผู้บริหาร คณะกรรมการ หัวหน้ากิจกรรมพัฒนานักเรียน ครู นักเรียนและผู้ปกครอง 2) ครูเป็นผู้กระตุ้น นักเรียนให้ได้รับประสบการณ์ตรง ได้คิด ได้ทำได้แสดงออก และเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมตามกลุ่ม 3) กิจกรรมพัฒนานักเรียนช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครู เพื่อนภายในกลุ่มและกับเพื่อน ต่างกลุ่ม และ 4) กิจกรรมพัฒนานักเรียนกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำงานเป็นทีม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 4.19 4.18 และ 4.09 ตามลำดับ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการบูรณาการจำแนกเป็นรายข้อ

การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านการบูรณาการ	ความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. กิจกรรมพัฒนานักเรียนกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเสนอ กิจกรรม ลงมือปฏิบัติและสรุปความรู้ด้วยตนเอง	4.01	.72	มาก
2. กิจกรรมพัฒนานักเรียนกระตุ้นให้นักเรียนศึกษาค้นหาข้อมูลใหม่ อยู่เสมอ	3.98	.70	มาก
3. กิจกรรมพัฒนานักเรียนกระตุ้นให้นักเรียนได้ตัดสินใจ เลือกวิธี ปฏิบัติด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจ	4.02	.73	มาก
4. กิจกรรมพัฒนานักเรียนส่งเสริมความรู้ให้นักเรียนได้พัฒนา จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	4.17	.61	มาก
5. กิจกรรมพัฒนานักเรียนกระตุ้นให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่ หลากหลาย เกิดความรู้ความชำนาญด้านวิชาการ	4.01	.72	มาก
รวม	4.04	.56	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการกิจกรรมในส่วนของการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการบูรณาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นในเรื่องการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการบูรณาการ แยกเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของ การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการเสริมความสัมพันธ์ จำแนกเป็นรายข้อ

การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านการเสริมความสัมพันธ์	ความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนทราบ เพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกันในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน	3.85	.82	มาก
2. สถานศึกษาเชิญผู้ปกครองและบุคคลภายนอกให้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน	3.83	.88	มาก
3. กิจกรรมพัฒนานักเรียนที่ทางโรงเรียนจัดมีความสอดคล้องตามความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น	3.77	.83	มาก
4. การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนนอกสถานที่โดยมีการขอความร่วมมือกับแหล่งเรียนรู้ภายนอกสถานศึกษา วัด ชุมชน และ สังคม	3.80	.82	มาก
5. กิจกรรมพัฒนานักเรียนที่จัดส่งเสริมความสัมพันธ์กับภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.74	.81	มาก
รวม	3.80	.70	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนใน ส่วนของการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการเสริมความสัมพันธ์โดยรวม อยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นในเรื่องการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน แยกเป็น รายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 3.83 3.80 3.77 และ 3.74 ตามลำดับ

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหาร
กิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวมและรายด้าน

การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน	ความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. รายกิจกรรม	3.89	.56	มาก
2. การประเมินผลการผ่านช่วงชั้น	3.87	.60	มาก
3. การตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียน	3.94	.60	มาก
รวม	3.89	.55	มาก

จากตาราง 13 พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนใน ส่วนของการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนรายกิจกรรม และโดยการประเมินผลการผ่านช่วงชั้น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94, 3.89 และ 3.87 ตามลำดับ

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของ การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนรายกิจกรรม จำแนกเป็นรายข้อ

การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนรายกิจกรรม	ความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. การประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ครอบคลุม ทั้งด้านกระบวนการและผลงานนักเรียน	3.92	.71	มาก
2. การใช้เกณฑ์เวลาการเข้าร่วมกิจกรรมในการประเมินผลนักเรียน ควบคู่กับเกณฑ์อื่นๆ	3.87	.68	มาก
3. ดำเนินการประเมินผลอย่างเป็นระบบพร้อมกับการจัดกิจกรรม พัฒนานักเรียน	3.88	.64	มาก
4. ครูที่ปรึกษามีการขอเสริมข้อบกพร่องหากนักเรียนไม่ผ่าน การประเมินกิจกรรมพัฒนานักเรียน	3.90	.68	มาก
รวม	3.89	.56	มาก

จากตาราง 14 พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของ การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนรายกิจกรรม โดยรวม อยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นในเรื่องการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนรายกิจกรรม แยกเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92, 3.90, 3.88 และ 3.87 ตามลำดับ

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของ การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยการประเมินผลการผ่านช่วงชั้น จำแนกเป็นรายชื่อ

การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยการประเมินผลการผ่านช่วงชั้น	ความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. สถานศึกษามีการแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ จากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล	3.81	.74	มาก
2. การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน มีการเก็บข้อมูลระหว่าง ปฏิบัติกิจกรรมตลอดช่วงชั้น	3.88	.69	มาก
3. การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนใช้ข้อมูลจากหลายแหล่งที่ เกี่ยวข้อง	3.87	.70	มาก
4. ครูผู้รับผิดชอบสรุปผลและรายงานผลการประเมินกิจกรรมเสนอ คณะกรรมการและผู้บริหารพิจารณาตัดสินการผ่านช่วงชั้น	3.91	.70	มาก
รวม	3.87	.60	มาก

จากตาราง 15 พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนใน
ส่วนของ การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยการประเมินผลการผ่านช่วงชั้น โดยรวมอยู่
ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นในเรื่องการประเมินผลกิจกรรม
พัฒนานักเรียน โดยการประเมินการผ่านช่วงชั้น แยกเป็นรายชื่อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยมี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91, 3.88, 3.87 และ 3.81 ตามลำดับ

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของ การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยการตัดสินใจร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยการตัดสินใจร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียน	ความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. การตัดสินใจผ่านกิจกรรมพัฒนานักเรียนใช้ข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรมและการปฏิบัติกิจกรรมเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาปฏิบัติกิจกรรม	3.95	.64	มาก
2. ครูที่ปรึกษากิจกรรมแจ้งวิธีการการตัดสินใจกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบ	3.88	.74	มาก
3. การสรุปผลการตัดสินใจกิจกรรมพัฒนานักเรียนใช้ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียน เพื่อน ครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง	3.88	.79	มาก
4. การแจ้งผลการตัดสินใจผ่าน/ไม่ผ่านแก่นักเรียนและผู้ปกครองก่อนการตัดสินใจผลการเรียน เมื่อสิ้นสุดภาคเรียน เพื่อให้นักเรียนที่ไม่ผ่านมีโอกาสซ่อมเสริม	4.02	.71	มาก
5. เมื่อสิ้นสุดการตัดสินใจกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้ฝ่ายทะเบียนบันทึกผลการผ่านและไม่ผ่านเพื่อลงบันทึกในสมุดรายงานเป็นหลักฐานทางการศึกษา	3.98	.71	มาก
รวม	3.94	.60	มาก

จากตาราง 16 พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของ การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยการตัดสินใจร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวม อยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นในเรื่องการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยการตัดสินใจร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียน แยกเป็นรายชื่อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02, 3.98, 3.95 และ 3.88 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน และด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยจำแนกตามประสบการณ์ที่ต่างกันของครู และความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน

ตาราง 17 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการเตรียมความพร้อม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.296	.648	2.791
	ภายในกลุ่ม	246	57.132	.231	
	รวม	248	58.428		
2. ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.895	1.447	5.228*
	ภายในกลุ่ม	246	68.17	.291	
	ภายในกลุ่ม	248	71.002		
	รวม				
3. ด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.275	1.637	5.635 *
	ภายในกลุ่ม	246	71.487	.291	
	รวม	248	74.762		
รวมทั้งหมด	ระหว่างกลุ่ม	2	2.383	1.191	5.113 *
	ภายในกลุ่ม	246	57.328	.233	
	รวม	248	59.711		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 พบว่า ครูในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 2 ที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวมแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียนและด้านการประเมินผลแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวมของครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีของเซฟเฟ (Scheffe' Post Hoc Comparison) ได้ผลการทดสอบดังตาราง 18

ตาราง 18 การทดสอบรายคู่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยรวม จำแนก ตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 5 ปี	5 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
ต่ำกว่า 5 ปี	3.94	-	3.14	-.240
5 - 10 ปี	3.91	3.14	-	-.271*
มากกว่า 10 ปี	4.18	-.240	-.271*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 พบว่า ครูในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี กับครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นของครูด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็น โดยรวมสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี ส่วนครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี มีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน และครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีมีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยรวมของครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Post Hoc Comparison) ได้ผลการทดสอบดังตาราง 19

ตาราง 19 การทดสอบรายคู่ ความคิดเห็นในเรื่องการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยรวม
จำแนก ตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 5 ปี	5 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
ต่ำกว่า 5 ปี	3.86	-	2.47	-.262*
5 - 10 ปี	3.84	2.47	-	.287*
มากกว่า 10 ปี	4.12	-.262*	.287*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 พบว่า ครูในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามันทบุรี เขต 2 ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย ครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นในเรื่อง การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยรวม สูงกว่า ครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี เช่นเดียวกันกับครูที่ประสบการณ์ 5 - 10 ปี กับครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นในเรื่อง การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวม สูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี ส่วนครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี มีความคิดเห็นในเรื่อง การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณา ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ทั้ง 3 ด้าน จำแนก ตามประสบการณ์ต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลการเปรียบเทียบรายคู่ตามวิธีของเซฟเฟ (Scheffe' Post Hoc Comparison) ได้ผลการทดสอบ ดังตาราง 20

ตาราง 20 การทดสอบรายคู่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ทั้ง 3 ด้าน โดยรวม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 5 ปี	5 - 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
ต่ำกว่า 5 ปี	3.92	-	-.148	-.344*
5 - 10 ปี	3.91	-.148	-	-.377*
มากกว่า 10 ปี	4.15	-.344*	-.377*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 พบว่า ครูในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นนทบุรี เขต 2 ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็น โดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็น โดยรวมสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และครูที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี

ตาราง 21 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน

การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน	ความรู้ความเข้าใจในการบริหาร กิจกรรมพัฒนานักเรียน				
	น้อย		มาก		t
	(n =105)		(n = 144)		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. การเตรียมความพร้อม	3.86	.49	4.12	.45	-4.268*
2. การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน	3.81	.49	4.10	.54	-4.237*
3. การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน	3.79	.48	3.98	.58	-2.713*
รวม	3.82	.49	4.01	.50	-3.74*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 พบว่า ครูในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ที่มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนมากและน้อยมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แตกต่างกันทุกด้าน

ตาราง 22 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของครูที่มีต่อการ
บริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของเตรียมความพร้อม โดยรวม และรายด้าน จำแนก
ตามระดับความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน

การเตรียมความพร้อม	ความรู้ความเข้าใจในการบริหาร กิจกรรมพัฒนานักเรียน				
	น้อย		มาก		t
	(n =105)		(n = 144)		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ด้านบุคลากร	3.81	.50	4.14	.48	-5.389*
2. ด้านอาคารสถานที่	3.91	.57	4.12	.56	-2.963
3. ด้านการจัดกลุ่มนักเรียน	3.91	.58	4.19	.53	-4.029*
4. ด้านการจัดเวลา	3.80	.51	3.97	.58	-2.499*
รวม	3.86	.49	4.12	.45	-4.268*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 พบว่า ครูในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ที่มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนมากและน้อยมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในเรื่อง การเตรียมความพร้อม โดยรวม และในด้านบุคลากร ด้านการจัดกลุ่มนักเรียน และด้านการจัดเวลา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็นในเรื่อง การเตรียมความพร้อม ด้านอาคารสถานที่ของครูที่มีระดับความรู้ความเข้าใจต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน

ตาราง 23 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของครูที่มีต่อการ
บริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของ การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวม และรายด้าน
จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน

การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน	ความรู้ความเข้าใจในการบริหาร กิจกรรมพัฒนานักเรียน				t
	น้อย		มาก		
	(n = 105)		(n = 144)		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน	3.77	.52	4.00	.73	-2.877*
2. ด้านการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะ	3.93	.57	4.36	.70	-5.075*
3. ด้านการบูรณาการ	3.84	.52	4.18	.55	-5.002*
4. ด้านการเสริมความสัมพันธ์	3.71	.60	3.86	.76	-1.728
รวม	3.81	.49	4.09	.54	-4.237*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 พบว่า ครูในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
นนทบุรี เขต 2 ที่มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนมากและน้อยมีความคิดเห็น
ต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในเรื่องการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยรวม แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีความรู้ความเข้าใจมาก มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูง
กว่าครูที่มีความรู้ความเข้าใจน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นในเรื่องการ
ปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านการมีส่วนร่วมวางแผน
ด้านการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะ และด้านการบูรณาการ โดยครูที่มีความรู้ความเข้าใจมาก
มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงกว่าครูที่มีความรู้ความเข้าใจน้อย ในทุก ๆ ด้าน

ตาราง 24 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของครูที่มีต่อการ
บริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยรวม
และราย ด้าน จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน

การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน	ความรู้ความเข้าใจในการบริหาร กิจกรรมพัฒนานักเรียน				t
	น้อย		มาก		
	(n = 105)		(n = 144)		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. รายกิจกรรม	3.79	.49	3.97	.60	-2.492*
2. โดยการประเมินผลการผ่านช่วงชั้น	3.75	.53	3.96	.64	-2.866*
3. โดยการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรม พัฒนานักเรียน	3.83	.55	4.01	.62	-2.411*
รวม	3.79	.48	3.98	.58	-2.713*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 พบว่า ครูในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
นนทบุรี เขต 2 ที่มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนมากและน้อยมีความคิดเห็น
ต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในเรื่อง การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวมแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีความรู้ความเข้าใจมากมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น
สูงกว่า ครูที่มีความรู้ความเข้าใจน้อย และเมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า ด้านการประเมินผล
กิจกรรมพัฒนานักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในทุก ๆ ด้าน โดยครูที่มีความรู้
ความเข้าใจมาก มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงกว่าครูที่มีความรู้ความเข้าใจน้อยในทุกด้าน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 สรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ใน 3 ด้าน คือ ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน และด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และ ความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 เพื่อเป็นแนวทางของครูในการมีส่วนร่วมในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนของสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดกิจกรรม ได้ตามความมุ่งหมายของโรงเรียน เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาส่งเสริม การดำเนินการบริหารการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนได้เหมาะสม ได้ตามศักยภาพและความมุ่งหมายที่กำหนด ตลอดจนใช้เป็นแนวทางพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้ดีขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษา ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน สถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ขนาดใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ตามแนวการจัดการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และตามแนวคิดของกรมวิชาการ (2546: 8 -14) เกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ใน 3 ด้าน คือ ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน และด้านการประเมินผล กิจกรรมพัฒนานักเรียน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ขนาดใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 จำนวน 843 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ คือ ครูสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานขนาดใหญ่ อำเภอบางบัวทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 และ กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Taro Yamane (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538: 297-298) จำนวนครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 249 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมนักเรียน ในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ซึ่งผู้วิจัย ได้สร้างแบบสอบถามจากแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และอาศัยหลักเกณฑ์ แบบประเมินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของกรมวิชาการ (2545จ: ภาคผนวก) กรมวิชาการ (2546: 8-14) และแบบสอบถามจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน นำมาปรับปรุงและดัดแปลงเป็นแบบประเมินการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ใน 3 ด้าน คือ ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน และด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม ถามประสบการณ์ในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถามโดยให้กรอกข้อมูลด้วยตนเอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนซึ่งมีลักษณะเป็นแบบถูกผิด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ

นำแบบสอบถามไปใช้กับครูสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ด้วยวิธีของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน Kuder Richardson (KR20) มีค่าเท่ากับ 0.731

2. ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficiency) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นดังนี้

2.1 แบบสอบถามด้านการเตรียมความพร้อม โดยรวมเท่ากับ .931 และรายด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านการจัดกลุ่มนักเรียน และด้านการจัดเวลา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .796, .807, .824 และ .870 ตามลำดับ

2.2 แบบสอบถามด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยรวมเท่ากับ .974 และรายด้าน คือ ทั้งด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน ด้านการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะ ด้านการบูรณาการนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติ และด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่าง บ้าน วัด สถานศึกษา ชุมชนและต่อยอดภูมิปัญญาไทย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .737, .833, .834 และ .922 ตามลำดับ

2.3 แบบสอบถาม ด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยรวมเท่ากับ .920 และรายด้านคือ ทั้งด้าน การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนรายกิจกรรม ด้านการประเมินผลการผ่านช่วงชั้น และด้านการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .874, .888 และ .862 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัย ขอหนังสือรับรองและหนังสือแนะนำตัว จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการศึกษาค้นคว้าและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2548
2. ผู้วิจัย นำหนังสือรับรองและหนังสือแนะนำตัว จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2548
3. ผู้วิจัยกำหนดวันจัดเก็บข้อมูล จัดทำปฏิทินการเก็บข้อมูลและดำเนินการแจกแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยชี้แจงการทำแบบสอบถาม กำหนด วัน และเวลา ในการเก็บข้อมูลให้ครูรับทราบ และดำเนินการแจกแบบสอบถามในวันที่ 9 สิงหาคม 2548 และดำเนินการเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเองในวันที่ 10-12 สิงหาคม 2548 ได้แบบสอบถามกลับคืนมามีจำนวน 249 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.88

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' Post Hoc Comparison)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน อำเภอบางบัวทอง เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ในด้านการเตรียมความพร้อม

ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน และด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของครูสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่แตกต่างกัน ได้แก่ ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน และด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน ดังนี้

2.1 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า ครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับครูที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่าง

2.2 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า ครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกัน กับครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และครูที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี

3. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจใน การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แตกต่างกันทุกด้าน ดังนี้

3.1 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการเตรียมความพร้อม พบว่า ไม่แตกต่างกัน

3.2 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาพัฒนานักเรียน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ด้านการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน เป็นหมู่คณะ และด้านการบูรณาการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการเสริมความสัมพันธ์ระหว่าง บ้าน วัด สถานศึกษา ชุมชนและต่อยอดภูมิปัญญาไทย ไม่แตกต่างกัน

3.3 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน พบว่าการประเมินผลรายกิจกรรม การประเมินผลการผ่านช่วงชั้น และการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลของการวิจัย มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายแยก ตามความคิดเห็นที่มีต่อการบริหาร กิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 รายด้าน ดังนี้

1. ความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ในเรื่องการเตรียมความพร้อม การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน และการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน

1.1 ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในสถานศึกษาเอกชน ชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ในเรื่องการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก ที่ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานได้เน้นเรื่องการจัดการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่กล่าวถึง แนวทางการจัดการศึกษาไว้ว่า มุ่งพัฒนานักเรียนให้ให้เป็นคนที่สมบูรณ์ ทั้งความรู้ คุณธรรม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข กำหนดให้มีมาตรฐานการศึกษา การมีส่วนร่วมของบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน การจัดการศึกษาที่มุ่งการเรียนรู้ และการพัฒนานักเรียน การบริหารจัดการศึกษาเอกชนให้มีความเป็นอิสระ ส่งเสริมสนับสนุนให้ ครูผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ มีการอาศัยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดกิจกรรม พัฒนานักเรียนให้สอดคล้องตามความต้องการและความมุ่งหมายของสถานศึกษา (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544: 5 – 28) ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยในครั้งนี้ที่ พบว่า การเตรียมความพร้อมในด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ ด้านการจัดกลุ่มนักเรียน และด้านการจัดเวลา อยู่ในระดับมากทุกด้าน เป็นการแสดงให้เห็นว่า สถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานนทบุรี เขต 2 ได้เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยมีการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการและความมุ่งหมายของสถานศึกษา ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับที่กรมวิชาการ (2546 : 8 – 11) ได้กล่าวไว้ว่า การเตรียมความพร้อม เป็นหน้าที่ของสถานศึกษาที่ต้องเตรียมการวางแผนและเตรียมความพร้อมเพื่อให้การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน ได้บรรลุเป้าหมาย และสิ่งสำคัญที่สถานศึกษา ต้องเตรียมความพร้อม คือ กรเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร อาคารสถานที่ การจัดกลุ่มผู้เรียน และในการจัดเวลา

1.2 ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในสถานศึกษาเอกชน
 ขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ในเรื่องการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน
 อยู่ในระดับมาก ที่ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้ พอจะอธิบายได้ว่า การที่ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหาร
 กิจกรรมพัฒนานักเรียน ในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2
 ในเรื่องการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน ด้านการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน
 เป็นหมู่คณะ ด้านการบูรณาการ และด้านการเสริมสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า
 สถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานได้เน้นเรื่องการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
 พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่กล่าวถึงแนวทางการจัดการศึกษาไว้ว่า
 มุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ ทั้งความรู้ คุณธรรม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
 กำหนดให้มีมาตรฐานการศึกษา การมีส่วนร่วมของบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วน
 ท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน การจัดการศึกษาที่มุ่งการเรียนรู้ และการพัฒนานักเรียน การบริหาร
 จัดการศึกษาเอกชน ให้มีความเป็นอิสระ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ
 สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้
 อาศัยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้สอดคล้องตาม
 ความต้องการและความมุ่งหมายของสถานศึกษา

1.3 ครูมีความคิดเห็นต่อ การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในสถานศึกษาเอกชน
 ขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ในเรื่องการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน
 อยู่ในระดับมาก ที่ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้ พอจะอธิบายได้ว่า การที่ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหาร
 กิจกรรมพัฒนานักเรียน ในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2
 ในเรื่อง การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนรายกิจกรรม โดยการประเมินผลการผ่านช่วงชั้น และ
 โดยการตัดสินการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียน อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษา
 เอกชนขั้นพื้นฐานเห็นความสำคัญของการติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน ซึ่งจำเป็นต้องมีการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนที่จัดขึ้นมาเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทาง
 การจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ ทั้งความรู้ คุณธรรมและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้
 อย่างมีความสุข ให้เป็นที่ยึดถือตามความต้องการ และความมุ่งหมายของสถานศึกษา
 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544: 5 – 28) ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยในครั้งนี้ที่
 พบว่า การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนในทุกด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน นั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่า
 สถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 ได้เห็นความสำคัญ

ของการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน ไม่ว่าจะเป็นการประเมินผลกิจกรรมนักเรียนรายกิจกรรม ประเมินผลโดยการประเมินผลผ่านช่วงชั้น และประเมินผลโดยการตัดสินการเข้าร่วมกิจกรรม

2. ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริการกิจกรรมพัฒนานักเรียนในเรื่อง การเตรียมความพร้อม การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน และการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกันของครูสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานการศึกษานนทบุรี เขต 2

2.1 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริการกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในเรื่องการปฏิบัติ กิจกรรมพัฒนานักเรียนของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งโดยรวม และรายด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมวางแผน และด้าน การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหาร กิจกรรมพัฒนานักเรียน ในส่วนของการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียนทั้ง โดยรวมและด้านการมีส่วนร่วมวางแผน และด้านการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของครู ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ นริศ น้ำทิพย์ (2545: 91) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของผู้บริหารและ ครูผู้สอนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี พบว่า ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกันคือ ประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี ระหว่าง 5-15 ปี และมากกว่า 15 ปี มีความคิดเห็น ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพ โดยภาพรวมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีระ แทนศิริ (2541: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจกรรม นักเรียนในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา จังหวัดมุกดาหารปรากฏ ที่พบว่าครูที่มีประสบการณ์ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมนักเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริการกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในเรื่องการประเมินผล กิจกรรมพัฒนานักเรียนของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติทั้งโดยรวม และทุกด้าน ซึ่งได้แก่ การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนราย กิจกรรม การประเมินผลกิจกรรมพัฒนาโดยการประเมินผลการผ่านช่วงชั้น และการประเมินผล กิจกรรมพัฒนาโดยการตัดสินการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียน หรืออาจกล่าวได้ว่า ความคิดเห็น ของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในส่วนของการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนทั้ง โดยรวมและรายด้าน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นริศ น้ำทิพย์ (2545: 91) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

วิชาชีพในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี พบว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพ โดยภาพรวม และด้านการวัดผลประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชน
ชั้นพื้นฐาน สำนักงานการศึกษานนทบุรี เขต 2 จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจในการบริหาร
กิจกรรมพัฒนานักเรียน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็น
รายด้าน พบว่า แตกต่างกันทุกด้าน

3.1 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในเรื่องการเตรียม
ความพร้อมทั้งในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งพบว่าครูที่มีความรู้ความเข้าใจ
ในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนมาก มีความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวมากกว่า ครูที่มีความรู้
ความเข้าใจน้อย ดังที่ (กรมวิชาการ. 2546 : 21- 23) ได้เสนอว่า กิจกรรมพัฒนานักเรียนเป็นกิจกรรม
ที่เกิดขึ้นทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียนของนักเรียนเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ ดังนั้น
ทั้งครูและผู้บริหาร รวมถึงผู้ปฏิบัติต้องมีความรู้ความเข้าใจในกรอบความคิดของ การจัดกิจกรรม
พัฒนานักเรียน ต้องมีภาพรวมของการจัดการศึกษา โรงเรียนต้องสนับสนุนกิจกรรมอย่างเต็มที่ โดยใน
เรื่อง การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียน ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่มีการพัฒนา
ศักยภาพของตนเองมีความหลากหลายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน
ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งเป็นไปตามงานวิจัยในครั้งนี้ที่พบว่า ครูที่มีความรู้ความเข้าใจในการ
บริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนมาก จะมีความคิดเห็นในเรื่องของการเตรียมความพร้อมของการจัด
กิจกรรมพัฒนานักเรียนอยู่ในระดับมากกว่า ครูที่มีความรู้ความเข้าใจน้อย

3.2 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในเรื่องการปฏิบัติ
กิจกรรมพัฒนานักเรียนของครู ที่มีความรู้ความเข้าใจต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนต่างกัน มี
ความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งโดยรวม และรายด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม
ร่วมวางแผน ด้านการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะ และด้านการบูรณาการ หรืออาจกล่าวได้ว่า
ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในส่วนของการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนา
นักเรียนทั้งโดยรวม และในด้านการมีส่วนร่วมร่วมวางแผน ด้านการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะ
และด้านการบูรณาการ นั้นขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจของครู ซึ่งพบว่าครูที่มีความรู้ความเข้าใจใน
การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนมาก มีความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวมากกว่าครูที่มีความรู้
ความเข้าใจน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ สุภาณี ไชยเยี่ยม (2547: 71-74) ได้ศึกษา การติดตามผล

การนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้เข้ารับการฝึกอบรม หลักสูตรนักวิจัยระดับปฏิบัติการของ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับการนำความรู้จากหลักสูตรไปใช้ในการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับ สุวิธ พานิชวงษ์ (2546: 105) ได้ศึกษา การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ในเขตอำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วม และปัจจัยด้านเจตคติต่อการมีส่วนร่วม เป็นเรื่องที่ผู้บริหารให้ความสำคัญเพราะส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาทั้งในด้านความรู้ ด้านพฤติกรรมและด้านอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านความรู้ ผู้ปกครองนักเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับปานกลาง

3.3 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในเรื่องการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนทั้งในภาพรวม และทุกๆ ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งพบว่า ครูที่มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนมาก มีความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวมากกว่า ครูที่มีความรู้ความเข้าใจน้อย ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าครูสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานการศึกษานนทบุรี เขต 2 ที่มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนมากนั้น สามารถจัดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา (กรมวิชาการ, 2546: 21-23) ที่กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนานักเรียนเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียนของนักเรียน เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ ดังนั้นทั้งครูและผู้บริหาร รวมถึงผู้ปฏิบัติต้องมีความรู้ความเข้าใจในกรอบความคิดของการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน ต้องมีการวางแผน การทำกิจกรรม การบันทึกผลการทำกิจกรรม พร้อมกับรายงานผล เพื่อทราบปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำกิจกรรม เพื่อนำผลที่ได้กลับมาแก้ไขให้สามารถดำเนินกิจกรรมได้ ผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ครูที่มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในเรื่องการเตรียมความพร้อม การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน และการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

ดังนั้น อาจสรุปได้ว่า ครูในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการศึกษานนทบุรี เขต 2 มีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ไม่ว่าจะเป็นครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน หรือครูที่มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนต่างกัน ก็ตาม และสำหรับครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากและครูที่มีความรู้

ความเข้าใจในเรื่องการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนมาก จะมีแนวความคิดต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในทุกๆ ด้านมากกว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อย และมีความรู้ความเข้าใจน้อย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานควรต้องมีการส่งเสริมให้ครูที่ยังมีประสบการณ์น้อย หรือครูที่มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนน้อย มีความเข้าใจถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการจัดการศึกษาอันจะทำให้ นักเรียนที่ได้รับประโยชน์จากการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน

2. สถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานควรส่งเสริมการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้มากขึ้น โดยใช้วิธีการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการกำกับ ติดตามการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนอย่างจริงจัง

3. สถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมครูที่มี ประสบการณ์ในการทำงานมาก มีส่วนร่วมในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนอย่างจริงจัง

นอกจากนี้สถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ควรต้องส่งเสริมให้ครูที่ยังมีความรู้ความเข้าใจใน การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนน้อย ให้ได้รับความรู้ความเข้าใจให้มากขึ้นกว่าเดิม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

2.1 เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ เป็นงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อ การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานการศึกษานนทบุรี เขต 2 เท่านั้น ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาความคิดเห็นของครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาบทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนใน สถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานการศึกษานนทบุรี เขต 2 หรือในเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ

2.3 ควรศึกษาสภาพปัญหาและผลของการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษา เอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานการศึกษานนทบุรี เขต 2 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม :

- กรมวิชาการ. (2545ก). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- . (2545ข). สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ:
กระทรวงฯ.
- . (2545ค). แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมฯ.
- . (2545ง). คู่มือการบริหารจัดการแนะแนว. ใน เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : กรมฯ.
- . (2545จ). แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- . (2546). แนวการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช
2544 . กรุงเทพฯ : กรมฯ.
- กรมสามัญศึกษา. (2543). คู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียน. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียน
การสอน.
- กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์. (2531). การบริหารกิจการนักเรียน . กรุงเทพฯ : ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). บทสรุปโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ "แต่ก่อนโรงเรียนเป็นของ
ครูเดี๋ยวนี้เป็นของชุมชน". กรุงเทพฯ : สำนักงานประสานงานโครงการพัฒนาทรัพยากร
มนุษย์. กระทรวงฯ.
- . (2545ก). เอกสารสาระสำคัญหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ :
คุรุสภาลาดพร้าว.
- . (2545ข). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือการจัด
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- . (2547). ยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้า
และพัสดุภัณฑ์.
- โกเมธ สุดประเสริฐ. (2546). สภาพและปัญหาของการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี . วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.(การบริหารการศึกษา) .
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- ชจิต ฝอยทอง. (2546, 8 สิงหาคม). กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน.วารสารวิชาการ. 6(8): 58.
- จำเนียร นนทมิตร. (2547). การสร้างเครื่องมือวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จินดา ทับจีน. (2546). พฤติกรรมการเรียนการสอนของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษากลุ่มกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์. กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จีระศักดิ์ ลิลิตธรรม. (2547). ความรู้ความเข้าใจของนิสิตที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540: ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตระดับปริญญาตรี ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์คณะสังคมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ใจจริง บุญเรืองรอด. (2536). กิจกรรมร่วมหลักสูตรศึกษา ๒๑๔๓๒๐๒. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- ใจจริง บุญเรืองรอด. (2541). กิจกรรมร่วมหลักสูตร. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- ชลลัดดา ขวัญเมือง. (2541). กิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- ชาญชัย ศรีไสยเพชร. (2531). กิจกรรมร่วมหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สหวิทยาลัย-รัตนโกสินทร์พระนคร.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ: เชนจูรี่.
- ทวีบุรณ์ หอมเย็น. (2530). การบริหารกิจการนักเรียน. ใน เอกสารคำสอนวิชาบริหาร 306. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล; ปราณี สังฆะตะวรรณ; และประภาพรรณ เอี่ยมสุภาษิต. (2545). หลักสูตรสถานศึกษา. (ชุดฝึกอบรมครู : ประมวลสาระ). กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- ธีรฤดี ประทุมณพรัตน์. (2534). การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- ธีระ แทนศิริ. (2541). ปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- นพรัตน์ ศุทธิถก. (2546). ผลของกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินญาณพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นรรัตน์ กิจเจริญ. (2547). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการรับรู้ความสามารถแก้ปัญหาด้านการเรียนของนักเรียนชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยมิชชัน เขตมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นริศ น้าทิพย์. (2545). ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิรมล ศตวุฒิ. (2546, ธันวาคม). เมื่อครูเป็นผู้จัดการหรือผู้อำนวยการความสะอาด. วารสารข้าราชการครู. 59(4): 16-19.
- บัญชา แสงทวิ. (2545). การวิจัยในชั้นเรียน: จากทฤษฎีสู่ปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2543). การวิจัยการวัดและประเมินผล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศรีอนันต์.
- บุญศรี อินผล. (2534). การจัดการบริหารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชนสายสามัญศึกษาของศึกษานิเทศก์อำเภอ ตามทัศนะของเจ้าของโรงเรียนเอกชน. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2547, มกราคม – มีนาคม). มิติการประเมินผลตามสภาพจริง : ประเมินพัฒนาการผู้เรียน. วารสารวิชาการ. 7(1): 51 – 54.
- บุญเลิศ วิเศษรินทอง. (2546). การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (การศึกษานอกระบบ). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- เบนจามิน บลูม. (2548). ระดับขั้นจุดประสงค์การเรียนรู้ของ Bloom. สืบค้นเมื่อ 21 สิงหาคม 2548, จาก <http://www.nectec.or.th/courseware/cai/0042.html>.

- ประนอม ยั่งศิริ. (2545). บทบาทการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- ประยูร เพ็งชะตา. (2541). สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ประยูร ศรีประสาธน์และคณะ. (2546). เส้นทางปฏิรูปการศึกษา .กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (องค์การมหาชน).
- ประเสริฐ วิเศษกิจ. (2542). ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายประถม). กรุงเทพฯ : โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปัญญา คล้ายจันทร์. (2541). ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการปฏิบัติงานกิจการนักเรียน : ศึกษากรณีโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 4. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยวดี ฟ้ากระจ่าง. (2544). การปฏิบัติงานตามเกณฑ์คุณภาพโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 9. รายงานการศึกษา ค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยะนุช ยุตยาจาร. (2544). การเปรียบเทียบผลของการฝึกคิดแบบหมวกหกใบกับกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ผ่องพรรณ ตรีสุวรรณ. (2546). การศึกษาสภาพการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนวัดสวนพลู สังกัดสำนักงานเขตบางรัก กรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏพระนคร.
- พรชัย ภาพันธ์. (2547,มกราคม-มีนาคม). เมื่อโรงเรียนเป็นนิติบุคคล ทุกคนต้องพร้อมเปลี่ยนแปลง. วารสารวิชาการ. 7(1) : 39.

- พันธุ์ชัย วิทิตโต. (2547, กรกฎาคม – กันยายน). กระบวนการเรียนรู้. วารสารวิชาการ. 7(3): 45.
- พิเชษฐ มหาวงศ์. (2546). *การพัฒนาครูในการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะ
ด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนโรงเรียนบ้านคำบง 2 อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัด
มุกดาหาร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์; สุวัฒนา อุทัยรัตน์; และ กมลพร บัณฑิตยานนท์, บรรณาธิการ. (2544).
แนวคิดและแนวปฏิบัติสำหรับครูมัธยมเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงวิภา วงศ์เลขา. (2547, กรกฎาคม – กันยายน). คู่มือการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียน
รวม. วารสารวิชาการ. 7(3): 88 – 89.
- ภรณ์ยุ พิระพงษ์. (2545). *การบริหารกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ*.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย-
ศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- ภรณ์ยุ พิระพงษ์. (2547, เมษายน – มิถุนายน). กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนคุณค่าต่อผู้เรียน.
วารสารวิชาการ. 7 (2): 65.
- มนตรี รูปสุวรรณ และคณะ. (2542). *เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ*. กรุงเทพฯ: เดือนตุลาสภา.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช. (2542). *การแนะแนวในระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช. (2544). *การบริหารบุคลากรในโรงเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 15 .
กรุงเทพฯ : ประชาชน.
- มันทนา เพ็งนุ, บรรณาธิการ. (2546). *การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา
คุณภาพชีวิตและแก้วิกฤตสังคม*. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- มันทนา เพ็งนุ, รังสรรค์ เพ็งนุ. บรรณาธิการ. (2546). *ช่วยศิษย์...สู่นาคต*. กรุงเทพฯ :ชวนพิมพ์.
- เยาวภา อุตสาหกรรมฤทธิ์. (2547). *ได้ศึกษาการสร้างคู่มือการจัดระบบกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน โรงเรียน
ประสาทรฐประชากิจ*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต-
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่ง แก้วแดง. (2545). *สวระคัตสรบันทึกดำนานวิถีคนกล้า*. กรุงเทพฯ : ธารอักษร.

- โรม วงศ์ประเสริฐ. (2545). เทคนิคการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนด้วยกิจกรรม. กรุงเทพฯ :
 เบลโล่การพิมพ์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :
 ภาควิชาการวัดผลและวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณ สุคันธชาติ. (2540). การสร้างคู่มือครูในการจัดกิจกรรมชุมนุมส่งเสริมอุตสาหกรรม สำหรับ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา. ปรินูญานินท์ กศ.ม.
 (อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
 ถ่ายเอกสาร.
- วัฒนาพร ระบุทุกข์. (2545). การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- วลินภา จลากรบาง. (2535). จิตวิทยาและการแนะแนวเด็กประถมศึกษา. กรุงเทพฯ:โอ.เอส.
 พรินติ้ง เฮ้าส์.
- วาสนา จันทอรุไร. (2546). ความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อวิชาการงาน
 และอาชีพ: ศึกษากรณี โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองเพชรบุรี.
 สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2541). การวิจัยเชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิเชียร มิ่งแก้ว. (2545). ศึกษาความคิดเห็นของครูและนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน
 ในโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
 (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยทักษิณ. ถ่ายเอกสาร.
- วิโรจน์ สารรัตนะ. (2545). การบริหาร หลักการ ทฤษฎี ประเด็นทางการศึกษาและบทวิเคราะห์
 องค์การทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- วีรศักดิ์ พาสุวรรณ. (2543). ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียน
 มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองคาย. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ
 กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ศักดิ์ชัย เกียรตินาคินทร์. (2547, เมษายน – มิถุนายน). การศึกษาเครื่องมือพัฒนามนุษย์หาหม้อ
 แก่ปัญหาสังคม. วารสารวิชาการ. 7(2): 31.

- ศิริลักษณ์ วงษ์จันทร์หาญ. (2545). *การบริหารกิจกรรมแนะแนวตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.*
- สมจิตร เทพนิมิตกุล. (2537). *สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมอิสระ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน: ศึกษากรณีหัวหน้านวมดกิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรมอิสระ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดพิจิตร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.*
- สมเดช โอบอ้อม. (2547). *ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมประชุมเชียร์และรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- สมนึก ดาดี. (2545, ตุลาคม). *กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. วารสารครูเชียงราย. 39(244): 10.*
- สมพงษ์ แสงบุตร. (2546). *การพัฒนาการปฏิบัติงานกิจกรรมพัฒนานักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.*
- สมศักดิ์ นาคนาม. (2545). *การเปรียบเทียบผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 2 (วัดทุ่งสวน) จังหวัดกำแพงเพชร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- สุวิทย์ นิรัญยกานนท์; สิริวรรณ เมธีวิวัฒน์; และ ชนินทร์ชัย อินทிரากรณ์. (2540). *การศึกษาสภาพปัญหาและการดำเนินงาน การแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.*
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). *การเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ที่แท้จริงตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.*
- . (2543). *การปฏิรูปการศึกษาในมุมมองของเด็กไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.*
- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ . (2544). *สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2545 – 2549. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.*

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544ก). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- , (2544ข). รายงานการวิจัย รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ ด้านทักษะความคิดระดับสูง. กรุงเทพฯ: รัตนพรชัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544ค.) ฝึกสมองให้คิดอย่างมีวิจารณญาณ. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- , (2545). ร่วมปฏิบัติการเรียนรู้กับครูต้นแบบ"การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การสอนแบบการเรียนรู้สู่สังคมศึกษาอย่างมีความสุข". กรุงเทพฯ: ดับบลิว. เจ. พร็อพเพอร์ตี้.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). แนวโน้มของการจัดการศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาในอนาคต. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ กองนโยบายและแผน สำนักงานฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). รายงานการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการปฏิบัติงานของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ: กองนโยบายและแผน สำนักงานฯ.
- , (2546). แนวโน้มของการศึกษาเอกชนประเภทสามัญศึกษาในอนาคต. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ กองนโยบายและแผน.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2543). รายงานการศึกษาวิเคราะห์เพื่อการปฏิรูปการศึกษาตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ในกรอบภารกิจของสำนักงานปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: เด็อนตุลา.
- , (2544). รายงานการปฏิรูปการศึกษาต่อประชาชน. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินต์ติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2544?). คู่มือการจัดกิจกรรมและการสื่อเพื่อการพัฒนาจิตพิสัยในระบบการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- สุกัญญา งามสิทธิพงศา. (2539). ความคิดเห็นของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพของวิทยาสารพัสดุ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษา-ผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุขพัชรา ชัมเจริญ. (2545). การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: ประสานมิตร.
- สุนัน จันทรโมลี. (2544). การประเมินความรู้และเจตคติของครูผู้สอนที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุภาณี ใหญ่เยี่ยม. (2547). การติดตามผลการนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้เข้ารับการ ฝึกอบรม หลักสูตรนักวิจัยระดับปฏิบัติการ ของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุภาภรณ์ จันทรพัฒนะ. (2546). ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการที่มีต่อระบบงบประมาณแบบ มุ่งเน้นผลงาน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุวัช พานิชวงษ์. (2546). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ในเขตอำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การบริหาร การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิทย์ นิธิณยกานนท์; สิริวรรณ เมธีวัฒน์; และ ชนินทร์ชัย วินทิราภรณ์. (2540). พจนานุกรม ศัพท์ทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โอ.คิว.บุ๊ค เซนต์เตอร์.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- อชิตา หาดอ้าน. (2545,พฤศจิกายน). บทบาทของครูกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. วารสารวิชาการ. 5(11):44-47.
- อดิศักดิ์ สามงามแสน. (2544). สภาพและปัญหาการบริหารงานกิจกรรมพัฒนานักเรียนในโรงเรียน ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อนูจิต เจริญจำเนียร. (2545). คู่มือการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณลักษณะคนดีของนักเรียนนักศึกษา : ศึกษากรณีนักเรียนนักศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหาร การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อภินันท์ เครือกาบ. (2543). *ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดลพบุรี เกี่ยวกับงานแนะแนวในโรงเรียน*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

อุดมศักดิ์ พลอยบุตร. (2546, สิงหาคม). 3T^D กับการพัฒนาผู้เรียนในยุคปฏิรูปการศึกษา. *วารสารวิชาการ*. 6(8): 8:58-60:62.

Anne Proctor; et al. (1995). *Learning to Teach in the Primary Classroom*. Great Britain : Clays Ltd.

Bertelsen,Cyntia Diane. (1999,February).*The Nature of Teaching and Literacy learning of Primary special. Education children within an inclusive Child-Centered environment : A Qualitative case study. Dissertation Abstracts.International*.59(08) : 2858-A.

Bloomstran,Shannon. (2002). *Unlocking Parent Potential in Student Activities*.May 22,2005,from http://vnweb.hwwilsonweb.com/hww/results/results_single.jhtml?nn=25.

Demoulin, Donald F. (2002). *Examining the impact of Extra-Curricular activities on the personal development of 149 high school seniors*. Retried May 21,2005,from http://www.file/result_single_maincontentframe_file/result_single.html.

Holloway,John H. (2002). *Extracurricular activities and student motivation*. Retried May 21,2005,from http://www.file/result_single_maincontentframe_file/result_single.html

Johanna, Lemlech Kasin. (1998). *Curriculum and Instructional Methods for the Elementary and Middle School*. 10. London : : Prentice-hall International (UK).

Louise,Wehman Therese.(1998 ,June). Parental perceptions of current and ideal levels of family participation in early intervention program practices in lions (parent involvement), *Dissertation Abstracts International*. 58 (12) : 4551.

Melvin L ,Silberman. (1996). *Active Learning 101 Strategies to Teach Any Subject*. Boston :
A Simom & Schuster .

Morrissey, Kathleen M.; & Ronald Jay Werner-Wilson.(2005). *The Relationship Between
Out-of-School Activities and Positive Youth Development : an Investigation
of the Influences of Communities and Family*. May 21,2005, from
<http://nvweb.hwwilsonweb.com/hwv/result>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีระ สุภากิจ	อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร. มารศรี สุธานี	อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร. สมศักดิ์ ฮอดโท	ศึกษานิเทศก์ ระดับ 8 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
นนทบุรี เขต 2
4. อาจารย์อาลิสา กลินธร	ผู้จัดการ โรงเรียนกสินธร
5. อาจารย์วลัยพร ศรีรัตน	ผู้ช่วยอาจารย์ฝ่ายกิจการนักเรียน โรงเรียนกสินธร

ภาคผนวก ข
เครื่องมือการวิจัย (แบบสอบถาม)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง

ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

.....

คำชี้แจง

1. จุดมุ่งหมายของแบบสอบถามนี้ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารจัดการพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 เพื่อเป็นแนวทาง ในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดกิจกรรมได้ตามความมุ่งหมายของโรงเรียน เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนา ส่งเสริมการดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนได้เหมาะสมเต็มตามศักยภาพและความมุ่งหมายที่กำหนด ตลอดจนสามารถพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการพัฒนานักเรียนให้ดีขึ้นต่อไป

2. ความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการพัฒนานักเรียน หมายถึง ความคิดเห็น ความต้องการ และ ความเชื่อของครูในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ต่อการบริหารจัดการพัฒนานักเรียนใน 3 ด้าน คือ

2.1 ด้านการเตรียมความพร้อม

2.1.1 ด้านบุคลากร

2.1.2 ด้านอาคารสถานที่

2.1.3 ด้านการจัดกลุ่มนักเรียน

2.1.4 ด้านการจัดเวลา

2.2 ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน

2.2.1 การมีส่วนร่วมวางแผน

2.2.2 การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะ

2.2.3 การบูรณาการนำความรู้หรือวิชาการในห้องเรียนไปปฏิบัติ

2.2.4 การเสริมความสัมพันธ์ระหว่าง บ้าน วัด สถานศึกษา ชุมชน

และต่อยอดภูมิปัญญาไทย

2.3 ด้านการประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน

2.3.1 การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนรายกิจกรรม

2.3.2 การประเมินผลการผ่านช่วงชั้น

2.3.3 การตัดสินการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนคำตอบ ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นความจริงเกี่ยวกับตัวของท่าน

1. ประสบการณ์ในการทำงานปี (หากเศษของปีมากกว่า 6 เดือน ถือว่าเป็น 1 ปี)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจในการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน

คำชี้แจง

1. จุดมุ่งหมายของแบบสอบถามนี้ เพื่อศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน

2. เมื่อท่านอ่านแบบทดสอบฉบับนี้ แล้วโปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ท่านคิดว่าตรงกับคำตอบของท่าน เกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนมากที่สุด

ข้อ ที่	การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน	ผิด	ถูก
1.	กิจกรรมพัฒนานักเรียน เป็นการจัดและสร้างประสบการณ์ด้านต่างๆ ให้แก่นักเรียน ตามความสนใจ ความถนัดและความต้องการของนักเรียน		
2.	กิจกรรมพัฒนานักเรียนเป็นกิจกรรมที่สถานศึกษามีหน้าที่จัดให้นักเรียนในบางช่วงชั้น		
3.	กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรม เสริมสร้างทักษะชีวิต คุณลักษณะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา ของนักเรียน		

ข้อ ที่	การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน	ผิด	ถูก
4.	กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้นักเรียนปฏิบัติด้วยตนเอง ตอบสนองความต้องการของนักเรียน		
5.	นักเรียนมีส่วนร่วมในบางขั้นตอนของการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน		
6.	การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน เป็นกระบวนการบริหารตามหลักการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน		
7.	ครูเป็นผู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ ด้วยวิธีการทดสอบความรู้ ตามจุดประสงค์ของกิจกรรมพัฒนานักเรียน		
8.	กิจกรรมร่วมหลักสูตรนี้มีชื่อเรียกต่างกันไป เช่น กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมนักเรียน กิจกรรมพิเศษ		
9.	กิจกรรมพัฒนานักเรียนเป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นระบบ ตามแนวหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544		
10.	การจัดกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียนนั้นครูแนะแนวควรดำเนินการตามขั้นตอน คือ วิเคราะห์ กำหนดจุดมุ่งหมาย กำหนดเนื้อหา กำหนดเทคนิควิธีการ มีการวางแผนการจัด การเตรียมการจัดกิจกรรมแนะแนว และประเมินผล		
11.	ครูแนะแนวควรเป็นผู้เดียวที่จัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนและการบริหารงานแนะแนว เนื่องจากครูเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากกว่า		
12.	การจัดกิจกรรมนักเรียนมีความสำคัญต่อโรงเรียนต่อครูต่อนักเรียนเองและต่อสังคม		
13.	กิจกรรมพัฒนานักเรียนที่จัดขึ้นนั้น นักเรียนทุกคนในโรงเรียนจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมอย่างน้อยคนละ 5 กิจกรรม		

ข้อ ที่	การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน	ผิด	ถูก
14.	กิจกรรมพัฒนานักเรียน เกื้อกูลส่งเสริมการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีการบูรณาการโครงการ สร้างองค์ความรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตรงตามความต้องการของนักเรียนและชุมชน		
15.	การบริหารกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนดำเนินการให้มีระบบให้นักเรียนดำเนินการเลือกประธานและคณะกรรมการ โดยมีครูที่ปรึกษากิจกรรม เลือกนักเรียนที่มีความเหมาะสม		
16.	ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าหมวด หัวหน้างาน ครูที่ปรึกษากิจกรรม		
17.	การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน มีการเตรียมความพร้อมด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้ เป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้เรียนจะให้เป็นสื่อการเรียนรู้		
18.	โรงเรียนจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยแบ่งสัดส่วนเวลาของกิจกรรมต่างๆ แล้วกำหนดเวลาเรียนให้อยู่ในตารางเวลาเรียน เช่นเดียวกันกับกลุ่มสาระอีก 8 กลุ่มสาระ ไม่ต้องจัดนอกเวลาเรียน		
19.	การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียนเป็นกิจกรรมที่มีความหมายแก่นักเรียนสามารถดึงศักยภาพ ความสามารถพิเศษที่แฝงอยู่ในตัวของนักเรียนออกมา		
20.	การติดตามประเมินผลมีเพียงครูที่ปรึกษาเป็นผู้ตัดสินผลการมีส่วนร่วม การประเมินผลและรายงานผลรวมถึงพิจารณาอนุมัติการผ่านกิจกรรมพัฒนานักเรียนตลอดช่วงชั้น		

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

เพิ่มเติม.....

.....

.....

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในด้านต่างๆ

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในโรงเรียนของท่าน

โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในด้านต่างๆดังนี้

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	1. ด้านการเตรียมความพร้อม 1.1 ด้านบุคลากร การมีคณะกรรมการรับผิดชอบงานกิจกรรมพัฒนานักเรียน สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน					
2.	ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการสนับสนุนอำนวยความสะดวก ให้คำปรึกษา และส่งเสริมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน					
3.	หัวหน้างานกิจกรรมพัฒนานักเรียน มีหน้าที่ประสานความร่วมมือบุคลากร จัดทำตามแผนงานที่ได้รับอนุมัติ					
4.	ครูที่ปรึกษากิจกรรมพัฒนานักเรียนเป็นผู้ที่มีความสนใจ ในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน					
5.	ครูที่รับผิดชอบกิจกรรมควรผ่านการอบรมหรือมีความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน					
6.	1.2 ด้านอาคารสถานที่ สถานศึกษาจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน					

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7.	สถานศึกษาควรจัดทำตารางการควบคุมการใช้สถานที่สำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนในโรงเรียน					
8.	สถานศึกษาจัดให้มีการติดต่อประสานงานการใช้สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ภายนอกโรงเรียน					
9.	สภาพแวดล้อมในโรงเรียนส่งเสริมต่อการเรียนรู้และเอื้อต่อการดำเนินกิจกรรมพัฒนานักเรียน					
10.	การออกแบบอาคารสถานที่ควรคำนึงถึงพื้นที่ใช้สอยสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน					
11.	1.3 ด้านการจัดกลุ่มนักเรียน ในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนควรจัดกลุ่มนักเรียนหลายรูปแบบตามความเหมาะสมกับระดับชั้น ความรู้ ความสามารถของนักเรียน					
12.	การจัดกลุ่มนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนควรแบ่งเป็นกลุ่มย่อยๆ					
13.	การจัดกลุ่มนักเรียนสามารถยืดหยุ่นหมุนเวียนได้ตามความเหมาะสมของแต่ละกิจกรรม					
14.	การจัดกลุ่มนักเรียนช่วยให้นักเรียนมีโอกาสดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันในการร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียน					
15.	การจัดกลุ่มนักเรียน ควรคำนึงถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ต้องการในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน					

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
16.	1.4 ด้านการจัดเวลา ครูมีการประชุมร่วมกันจัดเวลาสำหรับการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน					
17.	ครูควรจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้สอดคล้องกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร					
18.	สถานศึกษาส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนนอกเหนือเวลาในหลักสูตร					
19.	การมีส่วนร่วมของครูในการจัดเวลาสอดคล้องการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน วิสัยทัศน์และเป้าหมายของสถานศึกษา					
20.	2. ด้านการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน 2.1 การมีส่วนร่วมวางแผน สถานศึกษาจัดให้ครูและผู้เกี่ยวข้องมีการประชุมร่วมกันกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน					
21.	ครูมีส่วนร่วมออกแบบแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ และเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษา					
22.	ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดวัตถุประสงค์ การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนานักเรียน ครอบคลุมด้านความรู้ และคุณธรรม					
23.	สถานศึกษามีแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ ความสนใจ ความถนัด และความสามารถของผู้เรียน					

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
24.	2.2 การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะ การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนควรได้รับความร่วมมือจากผู้บริหาร คณะกรรมการ หัวหน้ากิจกรรมพัฒนานักเรียน ครู นักเรียนและผู้ปกครอง					
25.	กิจกรรมพัฒนานักเรียนช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครู เพื่อนภายในกลุ่มและกับเพื่อนต่างกลุ่ม					
26.	ครูเป็นผู้กระตุ้นนักเรียนให้ได้รับประสบการณ์ตรง ได้คิด ได้ทำได้แสดงออก และเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมตามกลุ่ม					
27.	กิจกรรมพัฒนานักเรียนกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำงานเป็นทีม					
28.	2.3 การบูรณาการนำความรู้หรือวิชาการในห้องเรียนไปปฏิบัติ กิจกรรมพัฒนานักเรียนกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเสนอกิจกรรม ลงมือปฏิบัติและสรุปความรู้ด้วยตนเอง					
29.	กิจกรรมพัฒนานักเรียนกระตุ้นให้นักเรียนศึกษาค้นหาข้อมูลใหม่อยู่เสมอ					
30.	กิจกรรมพัฒนานักเรียนกระตุ้นให้นักเรียนได้ตัดสินใจ เลือกวิธีปฏิบัติด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจ					
31.	กิจกรรมพัฒนานักเรียนส่งเสริมความรู้ให้นักเรียนได้พัฒนาจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์					

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
32.	กิจกรรมพัฒนานักเรียนกระตุ้นให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย เกิดความรู้ความชำนาญด้านวิชาการ					
33.	2.4 การเสริมความสัมพันธ์ระหว่าง บ้าน วัด สถานศึกษา ชุมชนและต่อยอดภูมิปัญญาไทย ในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนทราบ เพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกันในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน					
34.	สถานศึกษาเชิญผู้ปกครองและบุคคลภายนอกให้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน					
35.	กิจกรรมพัฒนานักเรียนที่ทางโรงเรียนจัดมีความสอดคล้องตามความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น					
36.	การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนนอกสถานที่โดยมีการขอความร่วมมือกับแหล่งเรียนรู้ภายนอก สถานศึกษา วัด ชุมชน และ สังคม					
37.	กิจกรรมพัฒนานักเรียนที่จัดส่งเสริมความสัมพันธ์กับภูมิปัญญาท้องถิ่น					
38.	3. การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน 3.1 การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนรายกิจกรรม การประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ครอบคลุมทั้งด้านกระบวนการและผลงานนักเรียน					

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
39.	การใช้เกณฑ์เวลาการเข้าร่วมกิจกรรมในการประเมินผลนักเรียนควบคู่กับเกณฑ์อื่นๆ					
40.	ดำเนินการประเมินผลอย่างเป็นระบบพร้อมกับการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน					
41.	ครูที่ปรึกษา มีการซ่อมเสริมข้อบกพร่องหากนักเรียน ไม่ผ่านการประเมินกิจกรรมพัฒนานักเรียน					
42.	3.2 การประเมินผลการผ่านช่วงชั้น สถานศึกษามีการแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ จากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล					
43.	การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียน มีการเก็บข้อมูลระหว่างปฏิบัติกิจกรรมตลอดช่วงชั้น					
44.	การประเมินผลกิจกรรมพัฒนานักเรียนใช้ข้อมูลจากหลายแหล่งที่เกี่ยวข้อง					
45.	ครูผู้รับผิดชอบสรุปผลและรายงานผลการประเมินกิจกรรมเสนอคณะกรรมการและผู้บริหารพิจารณาตัดสินการผ่านช่วงชั้น					
46.	3.3 การตัดสินการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักเรียน การตัดสินการผ่านกิจกรรมพัฒนานักเรียนใช้ข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรมและการปฏิบัติกิจกรรมเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาปฏิบัติกิจกรรม					
47.	ครูที่ปรึกษา กิจกรรมแจ้งวิธีการการตัดสินกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบ					

ข้อที่	การบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
48.	การสรุปผลการตัดสินกิจกรรมพัฒนานักเรียนใช้ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียน เพื่อน ครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง					
49.	การแจ้งผลการตัดสินการผ่าน/ไม่ผ่านแก่นักเรียนและผู้ปกครอง ก่อนการตัดสินผลการเรียน เมื่อสิ้นสุดภาคเรียน เพื่อให้นักเรียนที่ไม่ผ่านมีโอกาสซ่อมเสริม					
50.	เมื่อสิ้นสุดการตัดสินกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้ฝ่ายทะเบียนบันทึกผลการผ่านและไม่ผ่านเพื่อลงบันทึกในสมุดรายงานเป็นหลักฐานทางการศึกษา					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญและขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศร 0519.12/5435

วันที่ / กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวคำตัน วิชัยคำจร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามันทบุรี เขต 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิระ สุภากิจ และ อาจารย์มารศรี สุธานี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบทดสอบ และ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามันทบุรี เขต 2

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวคำตัน วิชัยคำจร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/5437

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/5 กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนกสิณธร (เซนต์ปีเตอร์)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม และแบบทดสอบ

เนื่องด้วย นางสาวคำตัน วิชัยคำจร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรม พัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามานนบุรี เขต 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์อภิลิสา กสิณธร และ อาจารย์อภัยพร ศรีรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบทดสอบ และแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามานนบุรี เขต 2

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวคำตัน วิชัยคำจร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-9253681 มือถือ 06-0549051

ที่ กธ 0519.12/555๐

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖๖ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวคำตัน วิชัยคำจร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรม พัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ครูในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน จำนวน 274 คน ในโรงเรียนจิตรดา โรงเรียนกสิณธร โรงเรียนครุณวิทย์ศึกษา โรงเรียนนันทรวรวิทย์ โรงเรียนเทพนิมิตวิทยา โรงเรียนบางบัวทอง ราษฎร์บำรุง โรงเรียนปิยะฉัตร โรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ โรงเรียนพื้งรำลึก โรงเรียนศิริมงคลศึกษา โรงเรียนสาทรศึกษาบางบัวทอง และโรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบัวทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนานักเรียนในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวคำตัน วิชัยคำจร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-9253681 มือถือ 06-0549051

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวคำตัน วิชัยคำจร
วัน เดือน ปีเกิด	18 พฤษภาคม 2521
สถานที่เกิด	อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดอุดรธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	110 หมู่ที่ 6 หมู่บ้านบัวทอง 2 ซอย 24/8 ตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี 11110
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ครูประจำชั้นระดับมัธยมศึกษา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนกสิณธร(เซนต์ปีเตอร์) สังกัดสำนักบริหารงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2534	ประถมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนชุมชนวัดอัมพาศิริวงศ์ จังหวัดนครนายก
พ.ศ. 2540	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนองครักษ์ จังหวัดนครนายก
พ.ศ. 2544	ศษ.บ. (ชีววิทยา) จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. 2548	กศ.ม.(การบริหารการศึกษา)จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ